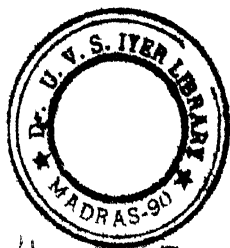




24350

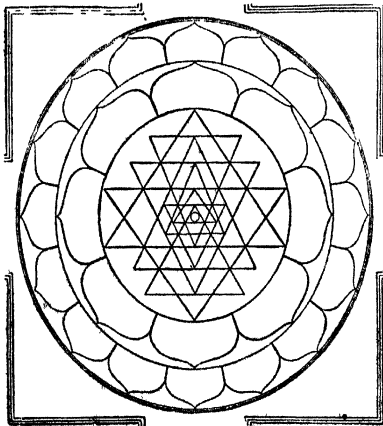


Sethuram

Sethu

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

ஸ்ரீ சக்ரப்பிரவாசனீம் பகவதீம் பகவதீம் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரீம் பக்தானாம்  
மபயப்ரதாம் வரதீதீம் ஆசந்த சந்தாயினீம் பரமேசாசக்தாம்

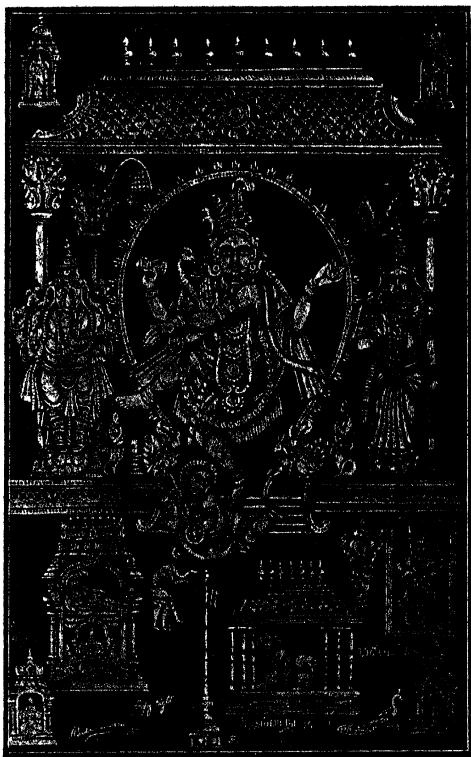


ஸ்ரீ யந்திரம். ஸ்ரீ பாலதரிபுரசுந்தரீ லலிதா  
ஸ்ரீ சக்ரஸ்வரூபிண்யை நமః



வர்னிதாம் முதிருதாம் கந்தர்வஸம் ஸேவிதாம்  
த்வாம் தேவி த்ரிபுரே பராபரமயீ ஸ்ரீ ப்ரஹ்மவித்யாம் சிவே

ஸ்ரீ ஸ்ரீமாத்மாரக் சுவாயி திருஉருவும், அம்மன் திருஉருவும், யாதிரமும, ரிஜிஸ்டர் சாரைட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது



உ சிவமயம்.

உலகெலாழுணர்ந் தோதற் கரியவன்  
 நிலவுலாவிய நிர்மலி வேணியன்  
 அலகில் சோதிய னம்பலத்தாடுவான்  
 மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.





திருக்கலாயத்தில், சிவபெருமான் உமாதேவிபாக், தேவர்கள்  
உபன்னிபாநஷி சிாசின்மேற்குவித்து, கிரிசுத்கல்,



## நந்தனார் சரித்திர வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சகிதம் பரமசிவன் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது அது பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிக்கம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாம் திரண்டுருண்டொரு வடிவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலுமிருக்கின்றது, அதில இருக்கு யசர், சாமம், அதர்வணம் எனனும் நான்கு வேதங்களி னேசையும், வித்தியாதாரர்கள் வீணையோசையும், பாண்டிநாட்டைய முழக்கமும், வானதுந்து முழக்கமும் இடைவிடா தொலிச்சுநன, அன்றியும், தேவர்கள் சிரமால்களும், உற்பகமால்களும் கண்டு பற்பல முனிவர்க ளுஞ் விசெய்து அம்மலைப்பக்களில் நெருங்கியிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர், அசுரர், வைத்தியர், கருடர், கிநரர், நிருதர், கிம்புருடர், கார்தருவர், இயக்கா, விஞ்சையர், பூதா, பைரவா, அநதர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியா என்னுமபுனெண்கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது. அக்கயிலாய மலையின்மேல் கோடிசூரியர் பிரகாசிப்பது போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிககப்பட்ட திருக்கோயிலின முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவராயிருப்பவர் நீந்திதேவர். அவர்பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர், இவர் உடைவாளும் திருப்பிரமபும் பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப் பட்டவர். தேவர் முதலான யாவருக்கு மேலானவர். பரமசிவனிடத்து அதிக பக்தியும் அன்புமுடையவர், இவரால் இரவுப்பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளி மலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயத்தினும் மேலானசமயம் சைவசமய மென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவு ளென்றும், அநிந்தவர் உபமன்னியமகா முனிவர். இவர்கிருஷ்ணபகவானுடைய சிரசின்மேல் தம்முடையதிருவடிகளால் தீகைச் செய்வித்தவர். இறப்பற்றிருக்கின்றவர். சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற் கடலைக் குடித்தவர். சிவனிடத்திடைவிடா தன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமகா முனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில் அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசநதிரண்டுதோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னியமகா முனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந தோன்றவேண்டிய காரணமென்ன வென்று கேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார். தென்

திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர், சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகாழஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ் சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந்தீரும்படி அம்முனிவரைப்பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்கள் ண்டவராகிய முனிவரே! சிவபிரானுடைய திருவடிகளை யன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்க வேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்க உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! பரமசிவன்தரிக் கப்பட்ட திருமாலையும், திருவெண்ணீற்றீனையும் அணிகின்றவர் என்னிட வி மில்லாது கொள்ளிடந்தி குழந்த சோழவள நாட்டி விருக்கும் மேற்கா நாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரையுற் றவமானாற்போலும் நீந்தனரென்பவரொருவர். பிறந்தார் அவர் விவேககுட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிப் காணியாட்சியும் சிவாணிவிடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக் காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர் குலசாரத் தன்மையுஞ் செய்து மலர் பெய்து தாஞ்சிவபூசைசெய்து சிவாலங்களுக்கு அறையும் பேரிகைமத்தனங்களுகுகதேனாலும் வாரும் யாழுக்கு நரம்பும், சுவாமிகுக் கோரோசனையும் முறையாகவும், இறையாகவும் கொடுத்துவருவார் சிவாலயத்தில் அநதிசந்தியிற் போய் நூறந்திவிருந்து மலர்க்கிற் துருகிச்சிவனைப் பாடியாடி வருகிறநாளில் திருப்புகளில் பரமசிவனைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்க தரிசனேகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில், பரமசிவனார் சந்திதிகு மன்னிருக்கும் நீந்திதேவரை விலகும்படி செய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நீந்தனார் சுவாமி தரிசனைச் செய்து வரும்வழியில் ஒருபள்ளத்தைக் கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டிக்) தமமுடைய ஆதனூரென்னுங் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பலதலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம் வைத்து தம்முடைய சத்திகோயிலுக்குப்போக யோக்கிய மில்லையென்று விசனமடைந்து நானைக்குப் போவோமென்று சொல்லியிருந்தார். சிவபணிவிடையாலுந் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவுதடையினாலும் போகக்கூடாமல் அநேகநாட்கள் சென்றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்வந்தது. அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார், சிதம்பரம் வந்ததும் சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னியமகா முனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேராணந்த மடைந்தனர். இதனடியில் வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் ஷே சரித்திர விவரங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்,



திருநானாப்போவார்

என்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கற்பக விநாயகர் துதி.

கார்பு - வெண்பா.

கந்தன் றளையளித்த காதலனாற் பேறுபெற்ற  
கந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பர்—சுந்தரவாசுதேவர்  
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகந்தாள்  
அல்லும் பகற்றுணை யேயாம.

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நந்தணிகரத்தான் றில்லை நாயகனருளால்வந்த  
நந்தன் முக்குறுணியான் றன் நளினபொற்றாள் வணங்கி  
நந்தன் பேரருட்பா லுண்ட நற்புகழ்ச்சொலிப்பின் பேரா  
நந்தமுற்றுலகினும் நலமுடன் வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்.

கலி விருத்தம்.

தக்கசீர்த்திகொள நந்தன் சரித்திரம்  
இக்கதையை யெடுத்தேயியம்பிட.

## திருநாளைப்போவா ரென்னும்.

செக்கர்மேனியன் தில்லைச்சபைதனில்  
றக்கத்தோமெனுந் தாள்கள் சிரங்கொளவாம்.

### சிவகாமவல்லி தோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பினைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின்யெவருங்காணப்  
பாம்பினைப் பணியாய்க்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்  
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும் பார்த்திடநந்தனார்க்கன்  
பாம்படிமுத்திநந்த பழக்கைதப்புகருவேனே

சுப்பிரமணியர், தெய்வானை, சரஸ்வதி, இலக்குமி,  
விஷ்ணு இவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தாநாகிவனருளைச்சார்ந்த நித்தியானந்தநந்தன்  
உச்சிதக்கலைநலையாந நீந்தனையாந வுல்கெலாநதுதித்திடச்சொல்ல  
அச்சிலவேறலையாந அழகன்மெய்யவாநனைசெங்குலமகள்மலை  
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதெவர் பாதபவகரம்பணிசுவனே.

திருத்தொண்டர் முதலிய தில்லை முவாயிரவர் துதி.

விருத்தம்.

வாதவாடி பாறோடு மற்றவாடித்துழுவா  
பாதமெவணங்கித்தில்லைப பதிநனிநுளுமேவும  
போநழுவாயிரத்தீதார் பொன்னடி கமலமுன்னி  
யோகநந்தனார்க்கை யுடைத்திடாத நணிந்ததாமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

சிற்பிகள்காண்டோர்சிறந்தையமுவுக்கச் செபபவுநல்லின்புறத்தீட்டும்  
விற்பனங்கண்டறிவிலாநெழுநும் விதமெனமுத்தமிழென்னுஞ்  
சொற்புகழ்கல்வித்துறையெலாநதெரிந்த தூயநற்புலவர்முன்கருதிப்  
பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைப் புவிமிசைமதிப்பர்களம்மா.

விநாயகர் துதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணநாதாசரணம்

காத்தருள்

கணநாதாசரணம்

அதுபல்லவி.

பணமார்ச்சிஷ்ணுங்கியபார்மீதினிலே நெருங்  
குணமார்நந்தன்சரித்திரங்கூறுகிருபைக்கண்பாருங் (கண)

சமணங்கள்.

சொல்லும்பரணவமுலா தூயவேதாந்த	நாதா
தலங்குமுனிவர் மனத்துகனறுத்தருட்	போதா
நல்லமோதகமுதல்நாடி நுகர்வி	ஐதா
நாயேன் சொலுந்தமிழைநாடியுரகிக்குந்	தாதா (கண)
அம்பரமானமன் றுளாடும்பர	னளிக்க
அரைநோடியினில்வலமாகிமனப்	களிக்க
உம்பர் பிராணுகந்துவுயர்மாங்கனி	யளிக்க
உளந்தளராமலுண்முதல்வா தூய	ரொளிக்க (கண)
தேஜோங்குநவாந்தச்சிகரமேலைக்கோ	புரம்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவகுண்ட	லாதா
பூஜித்தவர்க்குவரம் புரிந்தருந்	மாதா
பூமிசைநாடகஞ்செய் புரிதவா	மரகர (கண)

புராணிகர் சொல் விருத்தம்.

வளம்பெருந்தருமமோங்கியவளாத  
ஹாரினில்வாழ்ந்திடும்புலவர்  
உளமகழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க  
வுதித்தநற்றிபமேமணியே  
களங்கிலாக்கிறேயெனப்புகழ்ந்தோதக  
கதித்தசீர்நந்தனாச்சரிதம்  
விளம்பிடமுதலிற்றோடயம்படித்து  
மேன்மையுமிகப்படைத்தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத	ஹார் - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்	
தருமநெறிந்தனாப்	பேர் - சரித்திரமதனைச்சொலவே	ஆஆ
அருள்வளர் கஜமுக	சாமி - அம்பிகைத்தருளுசாமி	
அங்குசக்கரதல	சாமி - அம்புபத்தாணிதந்நுணையே	ஜெ
வண்டிமிாமலர்த்	தாரன் - மண்டலம்வாழ்த்திபதீரன்	
அண்டுமெளியாற்கு	தாரன் - மன்னங்கதைச்சொலவே	ஆஆ

௬

## திருநாளைப்போவாரென்னும்.

புண்டரீகபுரத்

தீசன் - புராயுளமகிழ்நேசன்

தண்டலர்மாமண

வாசன் - தாமரைத்தாள் கடுணையே ஜெய

மங்களம்.

விருத்தம். ॥

சங்கரன்றனாகும்சண்முகன்றனக்கும்சதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்  
பங்கயமாற்குமவர்மீனையாட்கும் பார்மகட்பாவலர்தமக்கும்  
தங்கியவட்டவசுக்களானவர்க்கும் சதுர்மறையோதுமந்தணர்க்கும்  
பொங்கியமூவாயிரந்தனர்க்கும் பொதிப்படமங்களம்புகலவாம்.

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அநிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம்

எங்கள்

ஆந்தநந்தனர்க்கு மங்களம்

அநுபல்லவி

பாதிமதிநயம் பாம்பும்புலி

புரியும்

சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருட்

புரியும் (ஆகி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற் சிறந்தவொருபெண்

ஊக்கி

சிலைவளைத்தபரசிராமன் கொர்வத்தைப்

போக்கி

மலையைர்சுமந்துபெரு மடுவிலொருகாற்

ஊக்கி

மாநடனங்களசெய்த மாயமானிணையெய்த

(ஆகி)

குருபரநாதருக்குங் குறமகட்பாக

ருக்கும்

அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக

ருக்கும்

ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ

ருக்கும்

உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயரரசினைத்தந்த

(ஆகி)

சக்கரைமுக்கனி யவல் தனை நுகர்

நாதருக்கும்

சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக்

களுக்கும்

பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங்

கீதருக்கும்

பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும் விஜய.

(ஆகி)

பெரியபுராணச் செய்யுள் விருத்தம்.

திருமறையோர் புராணமவைபுதின்முன் றுசிலவே

தியாணைவழிபட்டபுராணமீரண்டு

குரைகழன்மாமாதிரொன்றறுவர்முடிமன்னர்

குறுநிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தைவ

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

நிருமைநெரிவேளாளர்பதின்முழவரிடைய

நிருவர்சாவியர்குயவர்தயிலவினையாளர்

பரதவர்சான்றார்வண்ணூர்சிலமறவாரீசர்

பாணரிவரோரொருமரம்பகருங்காலே.

### உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய

வசனம்.

இவ்வுலகில் பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங் களுக்குள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவபத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தவிலாசத்தை (உபமன்னிய பகவானுவர்) அநேகரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகின்றார். (பெரியபுராண) மென்று சொல்லப்பட்ட நால் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணத்திலும், இன்ன மநேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிற கடவிலே நீரைக்கையாலள்ளிக் குடித்தது போலச்சிலது கீர்த்தனங்களினாலும், விருத்தங்களினாலும் சிவபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாவது போல உளறினே னென்று அநீதாண்டா புரம் கோபாலகிருஷ்ணையன் பெரியோர் அடிவணங்கி ஆநந்தம் பெருகிச் சொல்லிய திருநாளைப் போவார். சரித்திரத்தை யாவரும் வினவிக் கேட்கும்படி சிரமவணங்கி வினாவினேன், பாரதம், பாகவதம், பகவத்கிதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்த முதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரசிவபக்தி பண்ணாமல் இச்சரவேத பராங்கதையிருக்கின்ற பிராமணனைப்பார்க்கிலும், பரமசிவ பாதாவிந்தபக்தி பண்ணுகிறவன் பறையனா யிருந்தாலும் பதினான்குலோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று உபமன்னியபகவான் சொல்ல, அதற்கு ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள், பக்திஞான வயிராக்கியங்களை தெரியப் படுத்தாவின்ற வேத புராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம். அதன்றியில் அவிவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பக்திவருமென்று ரிஷிகள் கேட்க உபமன்னியபகவான் சொல்லுகின்றார்.

### உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகின்ற,

நொண்டிச்சிந்து - இராகம், புன்குாவராளி.

பழனமருங்கணையும் புலைப் பாடியது கூறை வீடு தனில் சுரையோபடர்ந்திருக்கும், அதைச் சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பறந்தோடி வட்டமிடும், இளம் பச்சைப்பிதை மேலிச்சை கொண்டு



அ

## திருநாளைப்போவானும்.

கோழி கூவுங் கூக்குலும், பாழுங்கொல்பைருதனில் வெள்ளெ லும்பும்  
நரம்புங்குவிற்கிருக்கும், பல நெட்டிமிதந்திடுங் குட்டைகளில் நண்  
டோகுடியிருக்கும், சிறுநத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும், தோலுருங்  
கேணிகளில், வெகு தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியப் பரம்போ  
அடித்திருக்கும், தயற் பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்பும் கிழித்  
தோல்நரம்புகளும், அவர்க் கினமில்லைசிறு மீனாலும் தெருவில்வீளை  
யாடிக்கொண்டு, அவர் தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய் இலுப்பைமணி  
யரையில், கட்டி இண்டந்தல்களில் புண்டிருக்கும் கங்குதோடுகாத  
ணியும், அமுற் தாவடமேயாவ் தூவிடமாம் மணிபோதரித் திருப்பார்,  
தெரு வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார்,  
கையைக் கொட்டிக்கொண்டு நனகவிஷ்டமுடன் மதுவண்டு கெக்க  
விப்பாடி, பறை வாந்தியையும் வெகு கேர்த்தியுடன் இருக்கும்புலிப்  
பாடி, அதில் பரந்திருவடி கேரமுடன் சாரும் ஒருபுலியர், அவர்  
சாதிமுறைநெடுதவராம் நந் தனாவர்பெயராம், வெகு நல்லவராமிந்  
தத் தொல்லுலகில் அவரே சிவனாயார், அவர்க்காருமெநிரிலைத்  
தாரணியில் தோடுகோடி ஒன்மக்களோ, முன்னப் குறமறமச்செய்த  
நற்றவமே அவதார மாண்துவோ பன் அன்புபுரியும் பேரின்பகம  
கொள்ளுகொள்ளுவோ பிறந்தார், இருந் கொவில்வலமவந்தாராவலு  
டன் செய்யும் பணியினு சுந் பரன் சிந்நைமடுமுன் குளிர்ந்திடவே  
மத்தளபேரிகைக்கும், இரைவார்கொடுக் தப்புறத் தோல்கொடுதது  
மறவாமலே தினமும், தந்து சித்தமுருதியபத்திவெள்ளம் புரண்டோ  
யுக்கங்குகரை, என்று புகலறியவொ ண்ணதுகண்டிர் சாதியில் நீசன  
வர், பேணிச் சாருமுறவின முறைபாரு டனே திருப்புன் கூர்ச்சென்  
றானைக், கண்டு ரேவிந்நினைப்பாடி பாவித்தபின் தில்லைச்சிதம்பரத்  
தை, கண்டு ரேவிக்கவேண்டுமென் றாவலுடன் நாளைப்போவே  
னென்றாய், தவிரை நடுப்பறைமர்க ளொடிவந்து அண்ணேநீ  
பொகாடுத, மமக் காண்டைப்பொல்லாதவன் வேண்டுக்கொள்ளான்  
பார்ப்பாரசாதியுண்டே, அதென்ன பாடுபடுமுழங்காடுமங்கே நமக  
குந்திருநாளோ, அந்த ஞாயமுண்டோ யென்னமாயமிது வென்றே  
தடைசெய்தார், சிவன் வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே  
அரியாதுபோலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே  
ஆதனூர்தனிவிருந்து, விடும அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித்  
தில்லைருகில் வந்தார், மனந் தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்  
டார் கெண்டாமணியோசை, காடில் கேட்குதென்றாரதைப்பார்க்க

வென்றே கொண்டாட்டமாகிவந்தார், கையைக் குவித்துக்கொண்டே தனக்கம்பிட்டதோ வென்றே மணமகிழ்ந்தார், தெருவீதியிலே வந்து காதலுடன் கண்டார்க்கையாறி, இருகண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிப்புறத்தே, வெகு நேரத்தொன்றாறதைப் பார்த்த தில்லை பணிந்தார் பரவசமாய், நல்ல பாக்கிபசாலிக ளாகுமென்றார் இதுதானோ தில்லைப்பதி, என்று எக்கலித்தாரடிச் செக்கலித்தார் ஐயாவின் சந் நிகியோ, நான் ஆசைகொண்டுவந்தே நேசமுடன் தெருவில் பொடித் துளை, அள்ளித் தேகமுழுநிலும் தாகமுடன் தரித்தார் திருநீராய், நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும் பெரியோரிருக்குமிடம், இந்தப் பணிருப்பது ஞாயமல்ல நானே பறைச்சாதி, தில்லை நாதன் நிரன மாதரவாய்ப் பண்ணுப்படுபாவி, இந்தப்பாரிலிருப்பது சீரலவே என்றே குளத்தோபம், புக்கி ஏங்கினின்றார் துயர் நீங்கினின்றார் ஓயாப் பெருங்கவலை, கொள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக் கண்ணீர் கரை புரள, இருகைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார் கீழேபுரண்டழுதார், ஒன்றுங் கேள்வி முறையிலையோ நாதா வென்றே தலைகுனிந்தார், எந்தன் வேதனையைக் கண்டு ஆதரிக்கும் தெய்வங் கிடையாதோ, பாவி சித்தந்தெளிய விரத்திதந்து வாவென்றழைப்பாரோ, விண்ணில் வான வர்கள் போற்று மூனமிலா கனகசபை நடனம், கண்ணிற் காட்டக்க ளித்திட நாயடியேன் வருந்தித் துதிப்பானே, எந்தன் வாணொழி வது விண்ணைவே ஆட்டா யிதென்ன வென்று, சொல்லி அந்நகர் வீதியைச் சுற்றிவந்தார் இரவும் பகலையா, ரதை நசன் கண்டு விச வாசமுடன் பாலகிருஷ்ணன் பணியும், திருப்பாதமுள்ள தில்லை நாயக னே கனவிலுருவாகி, வந்து காணிக்கொடுத்துக் கடாணித்தபின் எரி யினிடை மூழ்கி, வெகு இன்பம்பெருகிய அன்பாறதி வேதமுனி வடி வாய்த், தில்லை வேதியர் கண்டிருகை தொழுதார் அங்கம் புளகிதமா ய்ச், செம்பொன் னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டாரறிந்திலால்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்பு தாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும்

போதும்

ஆசையுடன்மலவனடியி

விருந்தாலும்

(நீச)

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள்

புரிந்தாலும்-தங்கள்

குலவன்மைதவறாதநெறியி

விருந்தாலும்

வேதமுடியாவுமுணர்ந்	தாலும்-மாயை
விலகாதுஒருநாளுந்	தூலயாததுன்பம் (நீச)
களவுகுலைசெய்து	வந்தாலும்-பழி
காரருடன்என்னேரங்குடியிருந்	தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட்	டாலும்-நல்ல
மனிதனவனிடமா கமறலியாணு	காது (நீச)
ஏத்தகருமங்கள்செய்	தாலும்-எங்கு
மிடையாதகொடையாளியெனவிருந்	தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிசுந்	தாலும்-எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன் தொழும்பாதம் நினையாதோன். (நீச)	

வசனம்.

இப்படியே பக்திசெய்தால் போதும் மற்றஜாதி வருணசிரமங்க ளினுலே ஒன்றும் பிரயோசன மில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தைச் சொல்லுகின்றார். பூர்வத்திலே தில்லை வெட்டியானென்றும் பெற்றான், சாம்பனென்றும், ஆதனார் நந்த சாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவா எனென்றும், பெயர்பெற்ற இம்முன்று பேர்களுந் திருச்சிறம்பலத்தை யடைந்தார்கள். இம்முன்றுபேர்களில் நந்த சாம்பனென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம்பேர்களும் பார்க்கச் சபாப்பிரவேசமானாரென்று சொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷி பைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துப் பாடி வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய்சுவாமி! எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்று பெயர் படைத்துப் பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாமுனிவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார். இதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவே எனென்று சிலது நாள் நந்தன் சொல்லிவந்தபடியால் நந்தனுக்கு நாளைப்போவா ரென்று நாமதேய முண்டாச்சது. ஆகிலும் ஈஸ்வரனுடைய குணங்களைச்சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம் பக்கதர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்த மட்டுஞ் சொல்லுவோ மென்று மயிர் சிலிர்ந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிந்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து

வாயால் துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளா யிருக்கின்ற தாபத்திரயங்  
களினாலே துன்பப்பட்ட டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்தவருஷம்  
வருஷித்தல் போல நந்தனாருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தை வருட்  
சிக்குத் தொடங்கினார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம் ஆனலுமத்திக்  
பந்தம்பக்திரசகெந்தஞ் சொல்லச்சொல்ல (நந்)

நந்தன்சரித்திரமவெகுஅந்தஞ் சிவனாருக்குச்  
சொந்தந்துலையும்பவபந்தங் கேட்டபேர்க்கு (நந்)

ஏதுயிவனைப்போலேசாது பூமியிலிருக்  
காதுஅரிதுஇருக்காது படைத்தபேர்க்கு (நந்)

வாடிமனதிளகிப்பாடி அரகராவென்  
றாடிகனகசபைநாடிச் சேருவேனென்ற (நந்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலநாதனைச் சூழக்  
கொண்டமேற்காநாட்டில்விண்ட ஆதலூரிலவாழ் (நந்)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவான் சரித்திரம்  
தேனிலும்பாலிலுமினியது கண்டார் (திரு)

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்  
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம் பணியும் (திரு)

மேதினியுகழுவாதனார் விளங்கவந்தமாதவஞ்சாதனைபெருகிய  
பேதமிலாதவன்வேதகுருபரநாதனைப்பணியும் (திரு)

மனதில்குற்றமில்லாதவனின்தை வஞ்சனைமாய்கைசொல்லாதவன்  
கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்  
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவாசனும் (திரு)

சாகிமுறைமைதவறாதவன்பவ சாகரத்திடைமுழந்தாதவன்  
பூதமாயாதிகளாகியவுலகம்  
பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவென்றறிந்திடுந் (திரு)

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY  
BESANT NAGAR, MADRAS-90

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்,

பகர்ந்துலகுசோபோற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்  
திகழ்ந்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன செழுமணிகடிரைக்கரத்தான்  
முகநததாவிருமருங்கு முளரிமலாககையேற்கும்  
அகன்பணைநீர்நனனாட்டு மேற்காநாட்டாதனூர்.

வசனம்,

கொள்ளிடத் துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழுமபடிக  
கீர்த்தி பெற்றிருக்கின்ற அமரரபதி, அளகாபுரி பட்டணத்தைத் தோற  
கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதி சித்திகள்  
நிறைந்து திரண்ட செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்துவ ஞானம்  
நிறந்து சாட்சாத் காரமபெற்ற வேதியரோடு மறற மூன்று வருணசிரம  
ங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆத்  
னாறெனனும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சை சிலங்களாலே சூழப்ப  
ட்டிருக்கின்ற கடை சாநியா குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கொண்டாடிச்  
சொல்லுவாரா, ஏனென்றால், ஸகாந்த புராணத்தில் அஞ்சபோக கண  
டத்திலே சிவாசதன குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வரு  
ணித்துச் சொன்னபடியால், உபமனனிய பகவான் மிகவும் கொண்டா  
டிச் சொல்லுகின்றார்.

சிறுது

பழனமருங்குணையும் புலையாடியதுகூலா வடுதனில் சுரையோ  
படாந்திருக்கும், அலைச்சுறையும் நரபகன சூலத்திருக்கும் பறந்தோ  
டிவட்டமிடும், இளம்பச்சைப் பிச்சைமே விசைசெகொண்டு கோழி  
கூவுங் கூக்குறும், பாழங் கொல்லயருக்கினில் வெள்ளெலும்பும் நரம்  
புங்குவிந்திருக்கும், பல நெட்டித்தந்தடுங் குட்டைகளில் நண்டோ  
குடியிருக்கும், சிறு நத்தைக்கமடம் வலுத்திருக்கும் தோலுருங்கணிக  
களில், வெகு தொல்லைபடுமவாடை கொல்லறியாப் பரம்போ அடித்  
திருக்கும், வயற்பகக்கங்களில் மெத்த நொக்கெலும்பும் கிழித்தோல நர  
ம்புகளும், அவாகுளையிலல் சிறுமீனும் தெருவில் விளையாடக்கொ  
ண்டு, அவா தெருநீனம் பாடுவா சுந்தரமாய இலுப்பைமணி யரையில  
கட்டி இண்டநதில்களில் பூண்டிருக்கும் சகுந்தாடு காதணியும், அரு  
ந்தாவட்டமேயாவா நூவிடமாம் மலரினியா தரித்திருப்பார, தெருவாசற்  
புறத்தினி லசிகம்காண்டு கைண்டாட்டமாயிருப்பார், கையைக்கொ

ட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவுண்டு கெக்கவிப்பார், பறை வாத்தியமும் வெகுநேர்த்தியுடன் இருக்கும் புலைப்பாடி, அதில் ஈசன் திருவடி நேசமுடன் சாரும் ஒருபுலையர், அவர் சாதிமுறைத்தவருதவராம் நந்தனூரவர் பெயராம்.

வசனம்.

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில் வாழ்வார் இப்பரிவுடன் சிவன் கழற்கே விளைத்த வுணர்வோடு மந்தராபத்தி லுற்புலமையாண்ட தொழிலுபத்தி லொப்பிய நந்தனூரென்றொருவ ருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகிய நந்தனூர் மிகுந்த பத்திபுரிருந்தார் வீச்சுடன் சேற்றில் விருந்தாலும் பிள்ளைபூச்சிமே லொட்டாது அத்தன்மை போல், எதனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கர்த்தனாகிய அதனை தனது குத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும வைத்து உத்தமபத்தி பெற்றிருந்தார் மற்றது மற்றதார் உற்றது முணர்ந்தார் இப்படி யெல்லாமிருந்தும் நல்லகுணமில்லாமற்போனால் உலகம் பொல்லாகு சொல்லு மல்லவா.

சிறுநா.

இவர் வெகு நல்லவராய்ந்தத் தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்.

வசனம்.

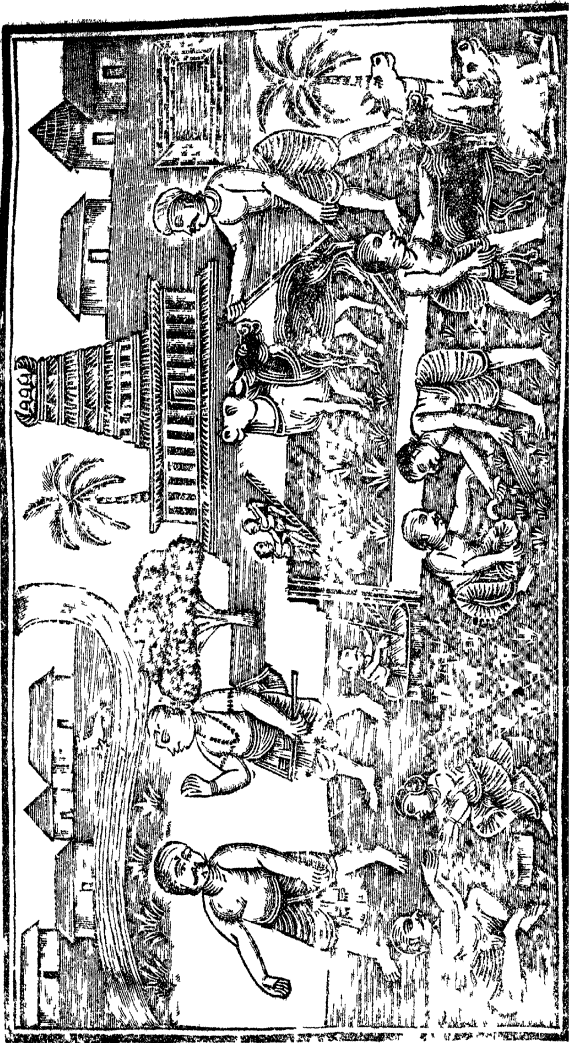
என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே இவரைப்போல பக்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆகிருக்கிறார் ஆகிருப்பார் இளை சொல்லப்போகா தனைகடந்த பரமசிவபக்திமா னென்று சொல்லப்படும்.

அவர்க் காருமெதிரில்லாதாரணியில் கோடி கோடி சென்மங்களோ முன்னங் குற்றமறச்செய்தநற்றவமே அவதாரமானதுவோ ஈசன் அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம் கொள்ளுகொள்ளுவோபிறந்தார் திருக் கோவில்லலம்வந்தாராவலுடன் செய்யும்பணிவிடைகள்.

பெரிய புராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

ஊரினும்பறைத்துடவை யுணவுரிமையாககொண்டு  
காழில்வருந்தொழில்செய்வார்தவநின்றாதொண்டினுந்  
காழில்வருக்குடி மிப்படையண்ணல்கோய்நெறும்  
பெரியகையமுதலாயமுகக்கருவிபிறவினுக்கும



நந்தனா வாழும் பறைசேரி.

போர்வைத்தோல்விடுவாரென்றினையனவம்புகலுமிசை

நேர்வைத்தவினைக்கும்பாழுக்குநிலைவகையாற்

சேவற்றதந்திரியுந்தேவர்பிரானாச்சனைகட்

கார்வத்தினுடல்கோரோசனையுமுவையளித்துள்ளார்,

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரம் நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள் தோறும் போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படி யென்றால்.

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர் சூடோடைகூளுமேடையுஞ்

செறிந்தமாதர்க

ளாட்டம்-சிறந்தவேனார்

எந்தைபிரானுக்கபி

டேகக்கோரோசனைமற்

றிந்தொழிந்தார்

மனவாட்டம்

சிவராவணமூர்த்தி

ஞானசம்பந்தரெனத்

திருவவதார

மாக வந்த ரீர்காழி

புவனரட்சகன்றிரு

நிலைநாயகியையேத்தி

பூரித்தார்வெகு

வாக

ஒருபொற்புரமதி

லோங்கியமாபூரத்

துவந்தவிலவநா

நீசமைமிகத்தொழுது

ஒருபுருக்கருவிக்குந்

தோல்நாம்பிவைத்தா

ருலகிற்புகழவுந்தன்

பெயரை

உமையொருபாகத்தி

லுயர்ந்தபரன்றரும

னொருபசவுங்கன்

ருக மாயவேடன்

சமைந்துப்பின்மனுநீதிச் சோழன்னைக்குக்காட்சித்

தந்தவாஞ்ச்சென்றான்

பாக

வசனம்.

பின்னும் நந்தனார் தாம் செய்யுந் தருமமேதென்றால், இவர்புலையானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் விதியைச்சுற்றி சந்நிதியில் வந்து தடிவழுந்ததுபோல உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர் சிவிரப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உறைதடுமாறி ஒரு தரம சூன் ஒருதரந்தொழுது எக்கவித்து கெக்கவித்து ஒருதரஞ்சிரித்துஒரு



தரம் வெறுத்து ஐகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோ  
லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம் பெருகி கள்ளங்கருகிச்சிவன் சிவனே  
யென்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக் கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்  
தாடி நிற்பவ ரொரு முகூர்த்ததஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல்  
கண்ணிமையால் வாயசையாமல் காலெழாமல் ஓசைதெரியாமல் அலை  
யடித்தோய்ந்த கடல்போல் நிறைந்து தன்னைமறந்திருப்பார் தன்னினை  
வுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்து கொண்டுவந்த பணிவிடை  
செலுத்தக் கோவிலார் கேட்கக் கும்பிடு போட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தபாவி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே மத்தளங்கள்  
பேரிகைக்கும்விணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக் கட்டும்விசை (வாரி)

பேரிருக்குபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக் கொண்டாடிதினமும்  
சீருறைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரி)

சிறியவன்சாதிபொன்றுமறியாதவனுனைழைசிவ  
பெருமானுக்கடியேன் செய்யும்பணிவிடையிது (வாரி)

சிந்து.

செய்யும் பணிவிடைகள் ஈசன் சிந்தைமகிழ்ந்து குளிரந்திடவே  
மத்தள பேரிகைக்கும், இசை வாரீர்கொடுத்தப்புறந் தோல் கொடுத்து  
மறவாமலேதினமும், நல்ல வாசம்பெருகுவ கோரோசனையும் தேவால  
யங்கள்தோறும், தந்து சித்தமுருகிய பத்திவெள்ளம் புரண்டோடிக்  
கங்குகரை, என்று புகலறிய வொண்ணாது கண்டார் சாதியில் நீசனவர்.

வசனம்.

இப்படி பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாதென்றால்.

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருவேதியர்க்குள்ளே அடுமைக்காரப்பறையன்  
குதுவாதுமொன்றுதெரியாதவன்சுத்தமானபத்தன்  
கோதிலாத்தங்கள்சாதிபர்க்குச்சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி  
காதலோடுதிருப்புன்கூர்சனைக்கண்டுவருவோமென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள் சாதியா  
ரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

நந்தனா சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கள்

இராகம்-நெஞ்சநாட்டி -ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அதுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி அவர்

பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த

(சிவ)

சரணங்கள்.

அற்புகத்தைநினைந்தோம் அரன், திருவடிமறந்தோம்

சுப்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலையெண்ணி

(சிவ)

ஆசைக்கடலில்விருந்தோமினி யறிவுக்கறிவையிழந்தோம்

பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பா வியானேனும்

மானிட னம்மங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கூங்களளித்தார்

தேனும்பாலும்போலேசென்று தோடியிலின்றுக்கொண்டு.

(சிவ)

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து

விருப்பினொடுத்தம்பணிகள் வேண்டுவனசெய்தற்கே

அருத்தியினொலொருபட்டங் காதலூர்தனினின்றும்

வருத்தமுறுங்காதலினால் வந்தவ்வூர்மருங்கிணந்தார்.

வசனம்.

அன்பின்மிகுதியால் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்று நெ  
டுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்கு  
முண்டான வாக்குவாதம்.

(அவர்கள்) தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள் செய்  
தால் பாவமேயென்றார்.

(நந்தன்) தேருந்திருநாளு மிருக்குது போபோம் வாரும்வாருமென்று  
வருந்தியுமழைத்தார்.

(அவர்கள்) பொரும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல சேரிக்குப் போவோ  
மென்றிவையுமழைத்தார், சேரிடைய நீங்கிச் சிலது பேர்  
வந்தார்

கஅ

திருநாளிப்போவாரென்னும்,

பதினொருபேர்கள் பன்புடன்வந்தார் நந்தன்மாரிபோல் ஞானமார்க்  
கம்பொழிந்து, தவமுனிபோ லேதானங்கே நின்றார்.

(அவர்கள்) சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போ மென்றார் நந்தன்வெறுங்  
கையோடே போகலாகாதென்று.

வாருடன்தோலும் வரிசையாய்க் கொண்டார் அவர்கள் சேரியிலுள்ள  
சீரிதுவென்றார்.

(நந்தன்) வந்தபுலையருக்குப் பத்திபெருகவே நெத்தியில் நீறிட்  
டார்.

(அவர்கள்) சத்தியநதானென்று மெத்தவுக்கும்பிட்டார்.

இராகம-வராளி-சாப்புதாளம்.

இவர்—சிங்காரமானபள்ளபாடினார்

அவர்—அங்கவஞ்ஞிர்நதுகொண்டாடினார்

இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்

அவர்—தசராளமாய்வாரிகொடுத்தார்

இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்

அவர்—தவமீடேயென்றுச்சரித்தார்

இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்

அவர்—ஆசைப்படாமலேவேண்டினார்

இவர்—அளவில்லாதானநதமடைந்தார்

அவர்—அளவில்லாககாட்சிப்பெற்றிருந்தார்

இவர்—திப்புன்கூரிசனைப்பாடினார்

அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்.

இப்படி எல்லோரும் கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகரா  
வென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம் பரமனையறிவார், இப்படி நந்தனார் பதி  
னொருபேர் பரையரோடு திருப்புன் கூர்வந்து சேர்ந்தார்.

சுவாமி.

நலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்

சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்

குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வெந்துபோச்சு

நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்.

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கக்

வசனம்.

அந்தத்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்க  
தரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைத் திருப்பதால், நந்தனார் துயர  
மடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரகராதிரிபுராந்தகஜீவாதாவெங்கள்

அம்பிகையொரு பாகா

நிரந்தரமாயெள்ளுள்ளெண்ணைபோலவிருந்து

நினைப்பவர்க்கருள் போகா

வெள்ளிடைமேல்வரும்விரலநமசிவாய

விளங்கும்வேத முடிவே நால்வர்க்குத்

தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த

சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே

மாணமுமவந்தமருகவாகுவலயமும்

மருவுஞ்சூல பாணி எளி

யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட

னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி

மண்ணும்சந்நிதிமுனம்மருவுபிடபதேவர்

மறைந்திருக்கநினை காணேனே

என்னவினைசெய்தேனோ

கண்பெற்றபாவநதானோ

இதயத்தில்கிட்சி டுணேனே.

ச வாயி.

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம

மலையாகநந்தி மறைத்திடுகிங்கே.

பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து

மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்.

வசனம்

என்று சொல்லியநந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வழிமறைத்  
ஒருமாடுபடுத்

திருக்குதே மலைபோலே  
திருக்குதே (வழி)

பாவிப்பறையணிந்தவழில்வந்துமிவன்பாவந்தீரேனோ உந்தன்  
பாதத்தில்சேரேனோயேறேனோசிவலோகநா தாமாடு (வழி)

தேரடியில்லின் றுதெரிசித்தா லும்போ தும்கோவில்வர . மாட்டேனே  
ஐயே ஓரடிவிலகினுல்போதும்ங்கேநின் று.  
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாதோமாடு. (வழி)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண ஓயாமல் மனவருந்தும் போது  
சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

சீரேறுமிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி  
னேரேகும்பிடவேண்டுமென நினைந்தார்க்கதுநேர்வார்  
காரேறுமெய்யிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு  
போரேற்றைவிலகவருட் புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்.

இராகம்-துக்கடா-ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராதபந்தன் திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்  
உலகெங்கும் பிரசித்தம்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்.

இராகம்-அங்குசதோணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய் சந்திதானமறைக்குதாம் நீ (சற்)

அதுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநம்மிட திருநாளைப்போவார் வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்.

சாதீமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்  
சோதிலாதகுணமுடையோன் கொபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம்

வேதகுலத்தைப்போற்றுகுறன் விரும்பியிரும்பியேற்றுகுறன்  
பூதலத்திவிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை (சுற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன் பார்த்துபார்த்துவுண்டவன்  
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம் முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து, (சுற்)

வசனம்.

இப்படி சுவாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்.

துக்கடா.

நந்திதூரவிலகினின்றார் தன்சாமிமனைதக்கண்டார்  
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்  
முத்தினாலும் கொடுப்பேன். (மற்ற)

பத்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தார்  
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி  
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்  
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

வசனம்.

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்தி மனது கலங்கி தூரவிலகி  
நின்றார்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்த்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்  
தார். கெக்கலித்தார் கொண்டானடித்தார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே  
பதித்தார் எங்குஞ் சிவமாகப் பாவித்தார்.

கடுக்கா.

குதித்தார் எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்  
பஸ்ரூபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்  
ஒருதரந்துடித்தார் இருதரம்நடித்தார்  
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகசந்திதானங்கண்டுதுடை	தட்டினார் கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவர்க்குமென்று	கூட்டாடினார் பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந்	தாண்டினார் மெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதன்	எண்ணினாருள்ளநண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப்	பேசினார்
சென்மங்கெட்டதென்றுதன்னை	யேசினார்
இஷ்டமானதன் சனங்களோடு அவர் கட்டிமுத்தமிட்	டுலாவினார்
சிங்கக்குட்டிபோலவே	தாவினார்

இராகம்-கலியாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

அதுபல்லவி.

தரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து  
வரிசையுடன் அவர் வாழிவாழியென் (தரிசனஞ்)

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக் கும்பிடுபோட்டுத்  
துதித்துத்துதித்துத்தன் னுன்பங்கள் தீர (தரிசனஞ்)

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்  
பார்த்துப்பார்த்துப் பரமானந்தங்கொண்டு (சரிசனஞ்)

அச்சமறந்தவரறிவிலுணர்ந்து  
இச்சைமறந்தவரேகாரமாய் நின்று (தரிசனஞ்)

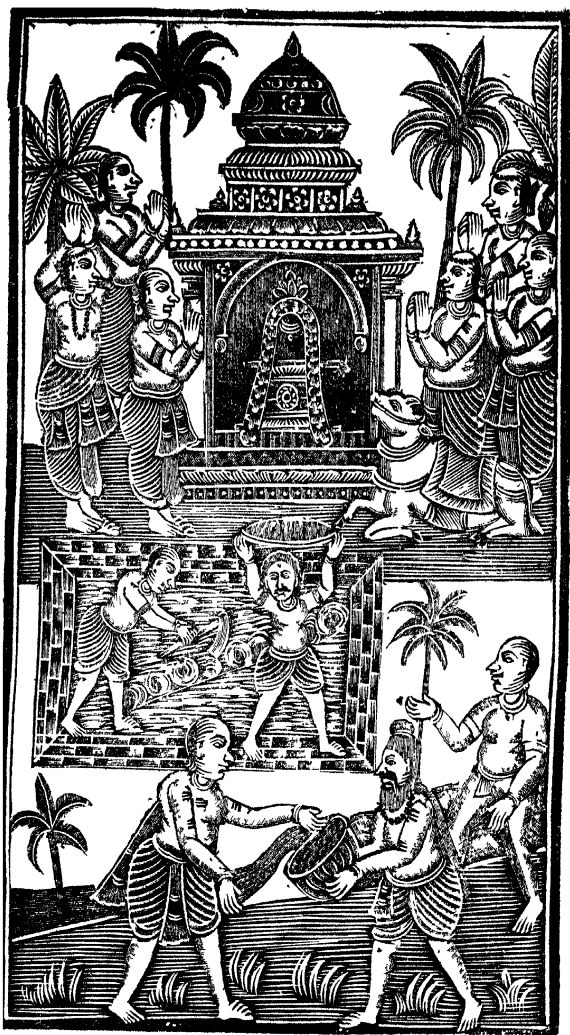
இராகம்-அபுரூபம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போ கங்காதர சந்திரசேகராஹா

அதுபல்லவி.

அம்பலவாணரே ஆதிரைநாளரே  
அடைக்கலமென்றுநம்பிவந்தேனாதரிபுதுன்பாரம்சொன்னேன்



வாலயத்தில் நந்தி யிருப்பது, குளம் வெட்டுதல் விநாயகர் கூலியாளாகவேலை  
 ிசய்தல், ரத்தனார் கூலியாக நெல்லை கொற்றது, பரைபர்களோடு தரிசித்தல்.



தாயுந்தந்தையும் நீ உன்னைத்தவிரவேறே யொருவருமில்லை  
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியும் மலாடிபணிந்தேன்பிறவியைத்  
[தீரும். (சம்போ)

வசனம்.

தரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்த பணியிடை செலுத்தி  
அவ்விதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்ட வேணு  
மென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப் போவாராலே  
குளம்வெட்ட தாளப்போகாதென்றுதன்பிள்ளையை ஆளாகச் சொன்  
னார்.

துக்கடா.

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்.

நாளைப்போவார் நீயாரப்பா	வென்றார்
பிள்ளையார்நானுன் னுளப்பாவந்தே	னென்றார்
நாளைப்போவார் குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவே	னென்றார்
பிள்ளையார் வெட்டினுல்லிக்குடிண்ணிய	மென்றார்
நாளைப்போவார் அடெம்மட்டுமெட்டு	மென்றார்
பிள்ளையார் குளம்வெட்டுவெட்டுவே	னென்றார்
நாளைப்போவார் அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக்	கொடுத்தார்
பிள்ளையார் அப்பனையிதுபோதும்போதுமென்	றுரைத்தார்
நாளைப்போவார் களித்துநிடுவிகற்பமா	யிருந்தார்
பிள்ளையார் குளத்தைவெட்டுதற்	கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்-கணநாயகர்  
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்.

அதுபல்லவி.

சடாமகுடதான்-சாம்பவி	யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத் தாமரையு	மலர
காடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன்	மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன.	(தடாக)

சரணங்கள்.

கந்தமுலாவியதாமரைப்பூத்து கதிக்க-மிகுத்திடுஞ்சேர்  
கண்டைவராலுளுவைக்கணமங்கு குதிக்க  
சந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ  
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ  
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தனர் செய்ய  
விளங்குஞ்சங்கினமுப்புகளங்கமில்லாமற்றுய்ய. (தடாக)

ஒதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண-ஆம்பல்மலர்,து  
ஒதிமழுங்குறுகின்குலமும்எதிர் காண  
சோதிமருவுந்தேவ தாருநிழனுங் கொடுக்க  
சரபிக்கடம்பைமாமனும்குழந்துஅங்கே அடுக்க  
மாதர்மலர்க்குமுலார் மகிழ்ந்துஅங்கே நீராட  
வல்லவீனகளும்விட்டோட வல்லவர்களுங்கொண்டாட (த)

வாசனை தங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை  
வாழைபலாக்கமுருங்கனமாமலர்ச் சோலை  
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க  
அருமறைப்பூசரர்களனுதினமும் படிக்க  
தேசலாவுந்திவ்யத் தீர்த்தமாகுடென் மெத்த  
திசைதேவர்களுமுந்தஇதைநந்தனார்தஞ்சொந்தத் (தடாக)

நானைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்  
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்  
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்.

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்  
போலவே கோயிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினொருபேர்க  
ளுடன் ஆதனூர்வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்.

விருத்தம்.

இததன்மையீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி  
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த  
சித்தமொடுந்திருத்திலைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்சு  
வுய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுவந்துதிப்ப.

சிந்து.

பேணிச் - சாருந்தொழின்முறை யாரும்புகல் - திருப்புன்கூர்ச்  
சென்றாளைக் - கண்டு சேவித்திசைபாடிபாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்  
பரத்தைக்-கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவே  
னென்றாராம்.

வசனம்.

நந்தனார் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து  
ஆதனார்வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லையம்  
பலம் திருச்சிறம்பலமென்று சொல்லத்தலைப்பட்டார், சேரியிலுள்ள  
பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-பிராகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேநான்-நாளைச்-சிதம்பரம்போவேநான்.

அதுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்  
தடங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

ஒருதராஞ்சொன்னு லுலகங்களையு  
மிருவினைப்பயனில்லை எந்நாளும் (சிதம்பரம்)

பாதிராத்சிரியில் பன்மறையோதி  
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் (சிதம்பரம்)

திறமொன்றறியாத் தீங்கள்செய்யும்  
பறையனாய்ப்பிறந்த பாவங்கள் துலையச் (சித)

வசனம்.

நாளைப்போவார் தனக்குத்தெரிசனங்கிடைக்க வேண்டியதற்காக  
கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டினால்.

விருத்தம்.

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவான் செங்கமலக்காலேத்துக்கி  
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள் நாயகனெகுற்றந்தீர்ப்  
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருள்புரிவா யென்றுறப்பழங்கள்வைத்து  
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைக் கிந்தையுள்ளேவேண்டுவாரே,

வசனம்.

நந்தனார் சேரியிலுள்ளபுலையர்களை ஆழைத்துக்கொண்டு சிதம் பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நாற்றநாம்புமின்னஞ்சமப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நானைவிணைக்கழிப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நமனார்க்கஞ்சியோடியொளிப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மப்படைப்	பேனே-நான்
நானைப்போகாமலிருப்	பேனே-தில்லை
நாதனைக்காணுமல்புசிப்	பேனே-நான் (நா)

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது	பாழுங்	
கட்டைக்கடைத்தேற வேண்டியிருந்தால்		(காண)
முத்தியளித்திடும்	பாதம் தில்லை	
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும்	பாதம்	
சத்திக்கணையான	பாதம் வேத	
சாஸ்திரங்கள்நாலுந்தேடிய	பாதம்	(காண)
காலனைச்சீறிய	பாதம் சன	
காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய	பாதம்	
பாலயன்தேடிய	பாதம் எங்கள்	
மாணிக்கவாசகரீடிமை	பாதம்	(காண)
ஆசையைப்போக்கிய	பாதம் பர	
மானந்தவெள்ளத்திலாடிய	பாதம்	

வாசம்பொருந்திய	பாதம் தில்லை	
மாகாளிதாழவேதுக்கிய	பாதம்	(காணு)
பாலகிருஷ்ணன் தொழும்	பாதம் காட்டில்	
பாம்பும்புலிக்கூத்தாடிய	பாதம்	
கோலச்சிலம்பணி	பாதம் தில்லைக்	
கோவிந்தராயதெரிசிக்கும்	பாதம்	(காணு)

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம் வீணாகப் போக்கலாகாதென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

துக்கடா.

எல்லோரும்	வாருங்கள்	
சுகமிருக்குது	பாருங்கள் நீங்கள்	(எல்)
எல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லையம்பல		
நாதன்பாதம்பணிந்து கொள்வோம்.		(எல்)

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்	
சடமெடுத்தபின் னேதுமேகண்டிலீர்	
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றோர்வா	
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்	
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம்	(வாருங்)
சொல்லடாதில்லைச் சிற்றம்பலமென்று	
மெல்லடாவாயைச் சந்தித்திரேவே	
நில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்	
கொல்லடாசிவ லோகங்குடிபுக	(வாருங்)
கள்ளடாநம கில்லறவாழ்க்கையைத்	
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதியென்று	
கொள்ளடாதில்லை யம்பலத்தாண்டவன்	
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே	(வாருங்கள்)

வசனம்.

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வாராமலிருக்க நந்தனார் நல்லவார்த்தை சொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

### இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

- நந்தனார்—தில்லையம்பலமென்று சொல்லச்சொன்னார்  
 புலையர்—கள்ளப்பேச்சென்றுமெள்ளச்சொன்னார்  
 நந்தனார்—சங்கராவென்று சொல்லச்சொன்னார்  
 புலையர்—இங்கேவாவென்று நிற்கச்சொன்னார்  
 நந்தனார்—சற்றேயாகி லுஞ்சிவனைத் தியானம்பண்ணென்றார்  
 புலையர்—நத்தையோடுபானமபண்ணென்றார்  
 நந்தனார்—திருச்சிற்றம்பலமென்று சொபிக்கச்சொன்னார்  
 புலையர்—வெறுச்சகம்பளமென்றுரைக்கச்சொன்னார்  
 நந்தனார்—சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்,  
 புலையர்—ஏரியில்நல்லமாரியிதென்றார்  
 நந்தனார்—விட்டநாள்நினைபாம லெட்டுநாள்மறவாமல்  
 நிஷ்டைபண்ணாதசென்மம் நஷ்டமென்றார்  
 புலையர்—விட்டவிரைமுனையாமல் நட்பயிர்வினையாமல்  
 கெட்டுதானால்கிராமம் நஷ்டமென்றார்  
 நந்தனார்—உங்கள்புலைத்தன்மைபோகுமென்றார்  
 புலையர்—எங்களைக்கெடுத்தாயேபாபியென்றார்  
 நந்தனார்—தேவாதிதேவனைத்தரிசிப்பீரென்றார்  
 புலையர்—பாவாடைராயனைப் பாவிப்பாயென்றார்  
 நந்தனார்—அனத்தாளுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்  
 புலையர்—இனத்தாரைநொந்தவர்க்கின்பமேதென்றார்  
 நந்தனார்—தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்  
 புலையர்—பதரைத்தூற்றினெல்லையளப்போமென்றார்  
 நந்தனார்—பெண்ணுசைபொண்ணுசைவிடுதலேநன்றும்  
 புலையர்—எந்நாளுமுன்னிலை கெடுதலையுண்டாம்  
 நந்தனார்—அப்பனோடுயிஷ்டமுடனானிருப்பேமென்றார்  
 புலையர்—கப்பலோட்டியகடன் கொட்டைதூற்றிராதென்றார்  
 நந்தனார்—பூசத்திருநாளில் போய்வருவோமென்றார்  
 புலையர்—பேசத்தெரியாது பேயாநீயோமென்றார்  
 நந்தனார்—அருதுமுறையிட்டா லம்பலத்தேகேழ்க்குமென்றார்  
 புலையர்—உழுதுபயிரிட்டா லுள்ளபடிவினையுமென்றார்

நந்தனார்—சித்தமெல்லாமம்பலத்தே சென்றுதேடுதென்றார்  
 புலையர்—பத்தியெல்லாம்வேறுபட்டுபறந்துபோச்சுதென்றார்  
 நந்தனார்—குற்றலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்  
 புலையர்—கைத்தாளம்போட்டுக் கதறுவீரென்றார்  
 நந்தனார்—தாண்டவந்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்  
 புலையர்—தூண்டிவீரப்பனெதொழுந்தெய்வமென்றார்  
 நந்தனார்—இஷ்டப்படி கடக்கும் ஈசனைத் துதியென்றார்  
 புலையர்—கஷ்டப்படமாட்டோம் கசக்காதேபோமென்றார்  
 நந்தனார்—கொண்டாடிதெய்வத்தைக் கொள்ளுவீரென்றார்  
 புலையர்—பெண்டாட்டித்தெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்  
 நந்தனார்—நலத்தைக்கொடுக்கவந்த நற்குருவென்றார்  
 புலையர்—குலத்தைக்கொடுக்கவந்த கோடாலிக்காமபென்றார்  
 நந்தனார்—பலவழக்கம்நானறிவேன் பறையேரெயென்றார்  
 புலையர்—குலவழக்கமறியாத குருடாபோவென்றார்  
 நந்தனார்—நாக்கறுப்பேன்சிவனை நவிலுவீரென்றார்  
 புலையர்—மூக்கறுப்பான்கதையை மொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

வேறு

நந்தனார். சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாசம்  
 தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்  
 புலையர். சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்  
 மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்  
 நந்தனார். படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்  
 குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்  
 புலையர். பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி  
 குடிப்பதுகள்ஞ குலசம்பிரதாயம்  
 நந்தனார். பாழைப்படக்கார் பாவெளிதாண்டி  
 கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்  
 புலையர். ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்  
 கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார். ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு  
மாசற்றவாழ்வு மதசம்ரதாயம்

புலையர். பூசைகள் புரிவோம் பொன்னேருமுவோம்  
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார். மைபத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி  
வைபத்திலிருப்பார் காலிலேசேறு

புலையர். கையிலேகடையம் காலிலேசேறு  
பையிலேபாகு பறைசம்பிரதாயம்.

வசனம்.

சிவபத்தி பண்ணினால் அணி எந் தித்திகள் அடையலாமென்று  
நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கீலாம்புரி-ஜம்பை தாளம்.

அஷ்டமாசித் திகளைப் பெறலாம் தில்லையி  
லானந்தத்தாண்டவன் கோயிலைக்கண்டு  
இஷ்டமுடன்வீசிவலம்வந்து ஈசன்  
இணையடிதொழுதார்க் கனிப்பிறப்பில்லை  
வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன் நீங்கள்  
வாயாடாதோடி வருயீரென்முன்னே  
கருமணிபிச்சோலை போதும் உந்தன்  
கள் வ வேஷமெங்களுக்குள்ளே கிடையாது  
பரு சுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய்  
பத ரிவார்த்தைகள் பெரிபாசாராதேபோடா.

வசனம்.

நந்தனாரைப் பார்த்துப் பறையர் நீசொன்னபடி கேட்ப தில்லை  
எங்கள் உண்மையறியாமல் நீமயங்காதே யென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏ ச ல்.

புலையர். பார்ப்பாரதெய்வமது பவிக்காதுபறையனைக்  
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுமென்றார்

நந்தனார். பார்ப்பார்பறையரென்று பாராதுபரிதிபோல்  
காப்பாற்றாமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்



- புலையர், அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே  
பிடிக்கிறுப்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்
- நந்தனார், கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே  
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்
- புலையர், பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்  
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்
- நந்தனார், பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்  
முத்திகொடுக்கும்நல்ல மூர்த்தியவரென்றார்
- புலையர், இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தை  
கற்றுவநதுமென்ன காரியமோவென்றார்
- நந்தனார், இத்தனைநாட்டுசென்று ஈசனடித்தாமரை  
பத்திசெய்யவரும பாக்கியமீதென்றார்.

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி  
மார்க்கங்களுல்லாம வரிசையாய்த்திரட்டி  
எடுத்துரைசெய்வார் யீனமாஞ்சாதி  
பிடித்தறியாமல் பேசுவாரன்றோ.

விருத்தம்.

வக்கணைக்காரநந்தா வார்படப்பேசவேண்டாம்  
சக்கரைப்போலேபேசிச் சாதித்துகண்டாயன்றோ  
பக்குவகாலம்வந்தால் பரமனாதிருநாமந்தான்  
சக்கரைப்போலேதோன்றுஞ் சாதிப்பார்முத்திதானே.

வசனம்,

புலையர்க ளனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்

ஏசல் இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

- புலையர், ஆண்டிப்பாதேசி யரகாவென்றவர்  
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது யென்றார்
- நந்தனார், மூன்றுலகுகூறெ முன்னின் றுகைகூப்பி  
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்
- வேறொரு  
புலையர், } நாததைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டிவிந்த  
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ் சுகமிது வென்றார்

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

௩௩.

நந்தனார்.	கூற்றுவுணர்வந்து கூப்பிடும்வேளையில் மாத்திரைப்பொழுதில்மன்னுயி	ரென்றார்
வேறொரு புலையர்.	மானுருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே யானாலுமெப்போது மழுமுஞ்சி	யென்றார்
நந்தனார்.	தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துகி யானாலுமுங்களுக் கழுகையோ	வென்றார்
வேறொரு புலையர்.	மூக்குதுணியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தெந்நேரம் காக்கைபோலவேசம்மா கதறுகிறீ	ரென்றார்
நந்தனார்.	வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள் நாக்கிலேபூசியை நாட்டுவே	னென்றார்
வேறொரு புலையர்.	மடவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர் துடைகாலிரீயென்று சொல்லுவே	னென்றார்
நந்தனார்.	விடைபெற்றுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி அடையாளங்காணாத ஆடுக	ளென்றார்
வேறொரு புலையர்.	மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில் சுறையாதபுலைதன்மை கொண்டோமே	யென்றார்
நந்தனார்.	பறையனாப்பிறந்தாலும் பரகுகிதேடலாம் உறுதிமாத்திரம்வேண்டும் உமககுண்டோ	வென்றார்
வேறொரு புலையர்.	தலைசுற்றியாடுவது தங்கச்சிகொழுந்தியார் அலகையேநாடுனென் றறிகிலே	னென்றார்
நந்தனார்.	நலம்புரியத்திலலை நாதாவென்றிருநீற்றை திலகம்போலேயிட்டுதெண்டனாடு	மென்றார்
வேறொரு புலையர்.	உலகத்திலொவ்வாத வருவேததிச்சேரியைக் கலகமிட்டிர் பலங் கண்டோ	வென்றார்
நந்தனார்.	பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை	யென்றார்
வேறொரு புலையர்.	திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று விருப்புடனைழைத்தது விந்தைதா	னென்றார்
நந்தனார்.	கரும்புதின்னக்கூலி கையில்லகொடுப்பதுண்டோ இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையே	யென்றார்
வேறொரு புலையர்.	புத்தியில்லாதவன் புலம்புகிறுன்சிவனென்று சுத்தினாலுமென்ன காரியமோ	வென்றார்
நந்தனார்.	சித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன் சத்தமிருந்தாதென்று தாழ்வில்லே	யென்றார்
வேறொரு புலையர்.	சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வங்குறைந்திடும் ஊரைவிட்டாகிலும் ஒதுங்குவி	ரென்றார்

நந்தனார், வாருங்கோளெல்லோரும் மன்னவனைப்போலவே  
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பர மென்றா  
வேறொரு பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு  
புலையர், ஆளாமலே வீணாக் கலைநீர்  
நந்தனார், பாலகிருஷ்ணன் தொழும் பாதத்தை நான்கண்டு  
நாலாம்பதவியை நாடுவே நென்றார்.  
வசனம்,

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது எப்போதுங் சிவனைக்  
கொண்டாடினால் நமமுடைய தொழிலுகருக கெடுதலுண்டு பண்ணை  
விளையாதென்று சொல்ல, நந்தனார் அதற்குச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அரகராவென்றொரு குழிநட்டாலைங்கலமே விளையும்  
பாவம் தங்காமற் றுலையும்  
சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால் சென்மசபலமாச்ச  
புண்ணிய கருமமதுவே யாச்ச  
தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவருமவருந்தாரோ  
அநத மூவரும் பொருந தாரோ  
அடுமைக்காரதொழில்செய்து ஆன்பமாளுமேச்சே  
சென்மம போனாலும் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் புலையர்களைப்பார்த்து அநேக விதமாய் சொல்லி நாளைப்  
போவே நென்று சொல்லுகின்றார்.

சிறுது.

நாளைப்போவே நென்றாராம் அநகே நாடும் பறையர்க ளோடி  
வந்து ஆண்ணை நீபோகாதே, நமக்காண்டை பொல்லாதவன் வேண்  
டிக்கொள்ளான் பாப்பாரச சாதி யுண்டே.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்  
றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்காரனல்லவே  
யானாண்டைக் கடுமைக்காரனல்லவே.

அதுபல்லவி.

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்  
ஆண்டவர்க்கொத் தடுமைக்காரன் (ஆண்)

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும்பசு  
பாசமறுத்தவர்க் கடுமைக்காரன் (ஆண்)

இல்லைவெளிகலந்தெல்லைக்கண்டேற்றி  
தேறித்தெளிபவற் கடுமைக்காரன் (ஆண்)

சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய  
பாதம்பணிபவர்க் கடுமைக்காரன். (ஆண்)

ச வ ந யி.

தன்னை யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவ ரல்ல  
அப்படியிருந்தும், பத்தி பண்ணவேணு மென்று பத்தி நெரியைச்  
சொல்லிக் காட்டினார்.

வி ரு த் த ம்.

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்  
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை  
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்  
சிவன்செயலாகுநம்மாற் செய்வதொன்றில்லைமென்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ் சொல்லப்படுபவர் கேளாமலி  
ருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நானைப்போவார் சமமாயிருந்தார். அந்  
தச்சேரியில் புலையர் கூட்டங்கூடி மூத்தோனால் நந்தனாருக்குப் புத்தி  
சொல்வோ மென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக்கின்ற  
ஒர்புலையர் வயது மிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள்  
சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும் வளைந்து அங்கம்சொ  
ரிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச்சொரிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுட  
ல்கடுங்கி இவ்வித மிருக்கும் பெரிய கிழவனொர யனுப்பக் கோலாணி  
கூனிக்குறுகி கோணலாய் நடந்து வந்து நந்தனாரைப் பார்த்து கட்டி  
யணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணிர் சொரிந்து மார்பில் வழிந்து மனங்க  
ளிந்து காதல் மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்து பரிந்து  
ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞாயந்தானே நீர்சொல்லும் ஓய் நந்தனாரே  
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ.

(ஞாய)

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா

வழக்கம் நீர்

செய்துகொண்டுவந்த

பழக்கம் இந்த

ஊரிலெங்குமது

முழக்கம் வெகு

உறுதியாச்சது

வொழுக்கம் இது

(ஞாய)

சிதம்பரமென்கிற

பேச்சு நாங்கள்

செய்திடுங்காரியம்

போச்சி அது

மதம்பிடித்ததுபோ

லாச்சு இந்த

மண்டலப்பறையருக்

கேச்சு இது

(ஞாய)

பறையருக்கேது தைப்

பூசம் அதைப்

பார்க்கவேயுனக்கு

விஸ்வாசம் சிறு

பயல்களுக்கேயுப

தேசம் நீர்

பண்ணிவைத்ததெல்லாம்

மோசம் இது

(ஞாய)

வசனம்.

சேரியில் பெரிய கிழவனாபடியால் சாதிவழக்கங்க ளெல்லாம்  
அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றான்.

சு ந து.

பார்ப்பாச் சாதியுண்டே-என்ன-பாடு படு முழக்காடு மங்கே நம  
க்குந் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ யென்னமாயிது, வென்றே  
தடை செய்தான்-சிவன் வேடிக்கை தானென்றி நாடிக்கொண்டே  
அறியாது போலிருந்தார்.

பெரிய கிழவன் சொல்லிய

வி ரு த்த ம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிககர வகுவித்து  
உழுதுபரம்படித்துவிடைதெளித்து முன்கொள்ளநீயோட விட்டுப்

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

௩௭

பழுதறவேநட்டதனைக்களைபிடிங்கி மடைதிறந்துநீர்பாயவிட்டுச் [னே,  
செழுத்திடவேபொங்கவிட்டுக் காத்வராயனைவேண்டுஞ் செய்கைதா

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம் நமக்குண்டோ-புலேச

சாதியன்றேருவந்த நீதியறியாமல்.

அறுபல்லவி.

பூமிதெரிசனம் போதும்போதும்

புண்ணியமே சோறுபோடுமின்ன

மொரு

(சுவாமி)

சரணங்கள்.

நாத்துநரம்புகளைச்சம்பபதும்

உழுவதும்

நஞ்சைவயலைச்சுற்றி

வருவதும்-வளம்பெற

பாத்திகள் கட்டி விரைதெளிப்பதும்பற்ப்பதும்

பாயுமடையைத்திற்திறடுவது

மன்றியில் (சுவாமி)

சேரியிடையில்சூடியிருப்பதும் பதறுகள்

சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும்

பார்ப்பதும்

ஊரைவளைந்துதழுக்கடிப்பதும் மதுக்குட

முண்டுகளித்துநாமுறக்குவ

தன்றியில் (சுவாமி)

ஆண்டைமார்களிடும்பணிவிடைசெய்வதும்

அருகில்நின் றுகையைவிடுவதும்

நடுவதுந்

தண்டிநடந்துநெடுங்கோல் பிடிப்பதும்மளப்பதும்

தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது

மன்றியில் (சுவாமி)

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமென்றார்

வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லை

பேதையாம்புலையருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதென்

றுதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாரே.

வசனம்.

பெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம், ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதரிசனங்காணவிடிவிர்தச்சென்மஞ்சபல	மாமோ
சென்னமாணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள்	போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமல்காலங்கழிக்க	லாமோ
காபாச்சநமதருகில்வாராமல்கண்டுபயந்து	போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க	லாமோ
இருதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள் இகழ்ந்துபிரிந்து	போமோ
பின்னுமுன் னுமறியாதமுடர்கள் புத்திகேட்க	லாமோ
புலையரவாடியிலிருக்கினுமெய்திடும் புண்ணியங்கள்	போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாவேனுமென்றுபரிந்துபாவி	பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவர்க்குப்பலியாது அதில்பாடுபட்டுப்	பார்த்தேன்

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரிய கிழவனைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே	கிழவா	ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே	கிழவா	பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனிகுறுகிப்போச்சே	கிழவா	கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே	கிழவா	ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே	கிழவா	சிதம்பரமறந்தாயே
மானிடசென்மமடா	கிழவா	மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா	கிழவா	ஆளுந்தெய்மடா
திருவடிபணியாயோ	கிழவா	தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனார் இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகளை நினைந்து கீர ள்ளி பெரிய கிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலே போட்டுக்கட்டியனை ந்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார். உபதேசமான உடனே பெரி யகிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய் நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவ னாயிருந்து அத்தனடியா ரருளிதுவென்று பத் திமிசுந்து பரவசங்கொ ண்டு பேசத்தெளியாமற் பேசுவான், நான் இறைக்குத்தான் பெரிய கிழவனானேன். நந்தா எனது பந்தந்தீர்க்கவந்தாய்முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம் வந்து அடிபணிந்து விடைபெற்றுக் கண்டேனென் , கவி திசுந்தே னுனந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்த்தேன் அயிர்தமுண்டேன்

பர்தீர்த்தேன் பிறவி வென்றேன் வீடுகின்றே னென்று பேசிக் கொண்டு பெரிய கிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான்	பேரானந்தக்கடலாடி (பெரி)
பரவியமாயையிலிருந்து	பார்முதல்முதங்களைந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து	பேரின்பலாபத்தையடைந்து (பெரி)
படிபுகழ்ந்தனர்க்கிழந்து	பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள் தீர்ந்து	கூனிக்குறுகிநடந்து (பெரி)
நந்தனார்சொன்னதறிந்து	நானென்றுரையுமிழ்ந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்துப்	பரவெளியாகநினைந்து (பெரி)

வசனம்.

புலையர்க ளெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரம் பித்தந் தெளிய புத்தி சொல்லியனுப்பிய பெரிய கிழவன் நந்தனார் பித்து கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக்கொண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூலம்  
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்  
ஒருநரமாகிலும் சிவசிதம்பரமென்று  
உரைத்திட ரென்றிவ்வண்மைகூறிய.

திரு

அடாது செய்தால் படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந் தொடாதே  
அதன் பேரிடாதே தூறுபடாதே கையிடிபடாதே வெம்பகை யிடா  
தே அப்பா திடாங்கள் கோபப்படாது பட்டால் விடாது சலம்படா  
தவன் பயப்படாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்கிடாதவன் நிலைவி  
டாதவன் மறுபடாதவன் மனம் விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடை  
யவலைப்படான் மாயைக்ககப்படான் சிவனையிடைவிடான் கழனிகளை  
நடான் கலப்பைகளைத் தொடான் நமது வழிப்படான் பொலிகிடாரி  
எல்லைப்பிடாரி வெல்லப்படாது சொல்லப்படாது கல்லப்படாது தள்  
ளப்படாது யாரையும்விடாது துன்பந்தொடாது விழியைத்தேடாது  
இருவினைப்படாது சென்மங்கெடாது தெய்வங்கெடாது அவன்கைவி  
டாது வேறுபடாது ஆசைப்படாமல் அருளைக்கொடாதுபங்கப்படாத



தங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணையிலாத புண்ணிய தடாகஞ் செய்தவன் மடாதிபதி பிடிபடாத சிங்கம் அளவுபடாத மகிமைவிடாத பெரியவனடா தெரிசனப்படாத சந்நிதி விடாதந்தி சைந்ததேனடா அரன்விலகடா வென்றசொல்லடா அவனைப்பணியடா தூனையணியடா அறிந்துபோற்றடா கையெடுத்தேத்தடா மலரைத்தூற்றடா மனதைத் தேற்றடா பிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தடா சொன்னேன்திருநாளைப்போவாவாரிந்தச் சேரிக்கு மூருக்கும் யாருக்கும் பெரியவன்.

வசனம்.

இரபடி பெரிய கிழவன் சொல்லக்கேட்டு, நந்தனாலே கெடுக்கப்பட்ட பதினாறு பேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவசிவா வென்று சொல்லிச் சேரியைக் கெடுக்கத் தலைபட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந் துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

இராகம்—புன்னாகவராளி-சாப்பு-தாளம்.

பல்லவி.

நாம்என்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்  
பூமியில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம் (நாம்)

அதுபல்லவி.

நந்தனொருவனேயிப்படி	யாச்சு	
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற்	போச்சு	
சந்நிதிக்குச்சந்நிகூத்தாட	லாச்சு	
சாமியுமில்லாமல்தனக்கையோ	போச்சு	(நாம்)

சரணங்கள்.

கன்னற்கற்கண்டவ்வார்த்தைகேட்	பாரோ	
காதிற்பட்டாலதைக்கருத்துட்கொள்	வாரோ	
மன்னார்சாமிக்குப்பூசைபோட்	டாரோ	
மாரியாத்தாளையுமென்றிருக்கி	றாரோ	(நாம்)
சேரிக்குள்பதினொருபோகருங்	கெட்டார்	
செய்யுநதொழில்முறையாவையும்	விட்டார்	
ஊருக்குப்பெரியகிழவனுட்	பட்டார்	
உண்மையறியாமற்சிதம்பரர்	தொட்டார்	(நாம்)

வசனம்.

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வத் துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கு மென்று பெரியகிழவனார் சொல்லப் புலையர்கள் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களாவன.

கடுக்கா.

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெரியன் நொண்டி சாமுண்டி தூழி த்துண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச்சின்னான் பெத்தண்ணன் மாறுமுனியன் சங்கிலியும் மாடன் கறுப்பன் பாவாடை மூறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகினி சத்தகன்னியையும் சேரிமன்றாரன் மின்னடியான்குறுக்காட்டுடையன் பனைமரத்தான் மாரியாண்டி. வழிமறுத்தான் மலையன் சாத்தான் பக்கிரியும் ஏரியனுஞ் சிலம்பாபி இடையன்நல்லான் ஊமையோடு வீறுங் கல்லன் பெத்தாச்சி வீட்டு தெய்வ முதலான்.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட ஏனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்கும் வைத்து பள்ளயம் போட்டு பம்பையடித்து வருந்தச் சன்னதம் வருஞ்சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்து நந்தனாருக்குத் தெளிந்து விடுமென்று பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரிய கிழவன் சொன்னாரே அப்டிபயே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கை கொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தவிட்டுப் பள்ளயம் போட்டு கொம்பு தம்பட்ட முழங்கி முப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக் கொண்டாடும் அகவல்.

- |           |  |          |
|-----------|--|----------|
| புலையர்.  | எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்துமெய்<br>கொள்ளையுன்காவலாய் கொள்ளடி           | யென்றார் |
| நந்தனார். | சொல்லினுமடங்காது சோதிபரமானந்தத்<br>தில்லைநாயகனைத்தேவ                   | ரறியாரோ  |
| புலையர்.  | முண்டாசுகட்டினும் நொண்டிவீரப்பனைக்<br>கொண்டாடிப்பூசைகளைக் கொள்ளுவீ     | ரென்றார் |
| நந்தனார். | அண்டங்கள்பதினாலுக் கப்பா லுமிப்பாலும்<br>நின்றார்க்குமுண்டாசு நிலையாது | யென்றார் |
| புலையர்.  | கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை<br>இச்சையுடன்வேண்டும் என்றெய்வ       | மென்றார் |

- நந்தனார், பச்சிலைபிடுங்கியே பாதத்தில்சாற்றினால்  
இச்சையானதுமீயு மென்றெய்வ மென்றார்
- புலையர், நேயமற்றிகோழியு நிணமுன்றுசாவலும்  
தியகள்ளும்வைத்துத் தெரிசித்து நின்றார்
- நந்தனார், வாயாலேசிவமென்று வருந்தினுலெப்போகம்  
தாயாரைப்போலவே தழுவிவரு மென்றார்
- புலையர், பிதறுப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு ,  
சித்தநதெளிந்திடச் செய்குவீ ரென்றார்
- நந்தனார், பத்திலெள்ளமபெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்  
நத்தையுரிஞ்சஞ்சாகி நாடாது என்றார்

வசனம்,

இவ்வகைப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திசெய்குவீரே நடேசனைப் பத்திசெய்குவீரே.

அதுபல்லவி.

அததிமுகனைப்பெற்ற உததமனைவிட  
நித்தியதேவனெவர்களுமில்லென்று (பத்தி)

சரணங்கள்,

சாமமதாவணமமிருககுயாவேதனா  
சாற்றுமுபநிடததும் தற்பரன் அரனென்று  
ஏமாறாமற்சொல்லியின் புறுதலையின்று  
எவர்க்குமறியவேயிபபுவிதனில்நின்று (பத்தி)

ஆகமமிருபத்தெட்டாதிபுராணமும்  
அயன்கீதைமுதலான அனநதஸ்மிருதிகளும்  
பாகமாகியபிரம்மபரமனொருவனென்று  
பண்புடனுரைத்திடுமபான்மையதால்தின்று (பத்தி)

கௌதமர்முதலானயிருடிகளனைவரும்  
கேசவன்தொழும்பதங்கெதியென்றனுதினமும்

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

சுந

புவனத்தில்போற்றியேயேத்தினதாலிவர்  
புகழும்புண்ணியபதம்பொழுந்தினரென்பதால் (பத்தி)

அரியயணிந்திரன்முதலானதேவரும்  
அரனடிதன்னையேயன்பாழ்பூசித்ததால்  
பரிவுடனவர்செல்வம்பழுதுவராமலே  
பாலித்தார்சிவனென்றுபத்தர்சொல்லதினலே (பத்தி)

வியாசமுனிவரும்அவரடியார்களும்  
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதால்முன்னம்  
கயாகாசிக்கங்கைக்கரையிற்கையிழந்தும்  
கல்லாய்த்தானேயவர்சமைந்ததினலேயும் (பத்தி)

தில்லையம்பலத்தினில்திருநடமாடிடும்  
'தேவாதிதேவனைதினம்பணிந்தேத்தியே  
அல்லல்சம்சாரக்கடவிலமுந்தாமல்  
ஆனந்தக்கூத்துகளாடிக் கொண்டுநீங்கள். (பத்தி)

### விருத்தம்.

இத்தனைநாட்பரமசிவன்றிருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச்சொன்னேன்  
பத்திபுரியெந்தனுக்கே யருள்புரிந்தவையன்பதம் பணிவீரென்றேன்  
அத்தனையுமிழந்திடவேமருவெறுப்பா யெந்தனையுமவமானித்தீர், புத்  
திசெல்வேனென்றவர்கள் முழந்தாளிட்ட டிகொண்டுபுனைந்திட்டாரே.

வசனம்.

நந்தனார் மகா பலசாலியானபடியால் புலையர்களைச் சிட்சித்து சிவ  
நாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லுவார்.

### தண்டகம்.

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக்	குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலேமுகத்தைக்	கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டி வளைத்துப்	பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள்	ளெரிப்பார்
பல்லாற்சராண்டியேபரம்படித்	திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர் காயப்	படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேகோபித்	துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர்சேவிப்பீ	ரென்றார்

வசனம்.

இப்படி சித்தித்த பின்பு புலையர்களெல்லோரும் நந்தராடிக்குட்  
யயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினார்கள்.

கடுக்கா.

அரகாசிவசிவ அம்பல	வாண
தில்லையம்பலதேசிக	நாதா
புரமூன்றெறித்தபொன்னம்பல	வாண
கரியுரியோர்த்தகருண	கரண
அனுதினதன்றுளாடிய	பாதா
பிழைபொறுத்தாளும்	புண்ணியமூர்த்தி

வசனம்.

மூடப் புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாயென்று நந்தனா ரிப்படிச்  
சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்.

எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரசிவ பத்திகள் செய்தாரே.

சரணங்கள்.

பத்திகள் செய்தார் நற்றவம்புரிந்தன  
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தன்பேர்களும் (பத்தி)

எடுப்பான்சிவகதை படிப்பான்தடியென்று  
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே (பத்தி)

கல்லாதவனிகே சொல்லாதவனன்றி  
யில்லாதவனவெகு பொல்லாதவனென்றே. (பத்தி)

வசனம்.

அந்தச் சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்ததால் சேரிசிவலோகம்  
போல விளங்கியது சிலநாளாக்குப்பின்பு புலையர்களெல்லாங்கூடி நந்த  
னாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி நாங்கெல்லோரும் நாளொ  
ன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனையென்று சொல்லுகின்றோம் மற்றவே  
ளையில் எங்கள் பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்று கேட்க நந்தனார்  
நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்கொன்று நந்தனார் சொல்லி

விட்டுச் சேரி பெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூறுக்குப் போய் வந்த  
புலையர்கலைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுவார்.

எண்ணேடி யாசிரிய விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுனைவீசாமற்  
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்க  
கள்ளமனக்குரங்கதனூல்விடையமாச்சு  
கட்டியிருந்தாலிருந்தவிருத்தியாச்சு  
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல  
உருவில்லாதான்மாவோறுத்துவாழ்வீர்  
எள்ளளவும்பிசுகிலையெனறஞானம்  
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரோ

இராகம்-எதுகுலகாம்போதிருவகதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்.

பார்த்துப்பிழையிந்தச் சோற்றுத்துருத்தியை  
ஏத்தித்தொழுவேண்டாம் காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்)  
ஆத்திமதிசூடுங் கூத்தனிடமாயா  
சூத்திரத்தையிந்த கேஷத்திரத்துள்ளாடி (பார்த்)  
வீற்றிருப்பீர்காவல் காத்திருப்பான்சிவ  
சாத்திரத்தைஞான நேத்திரத்தாலுற்றுப. (பார்த்)  
மூலக்கனல்தாண்டி மேலக்கரைவந்து  
பாலேக்குடியிந்த நாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்)  
பால்கிருஷ்ணன்றொழுங் கோலப்பதங்களை  
மேலுககுமேல்நாடிசாலக்கலியற. (பார்த்)

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது சாரங்கா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு  
தரஞ்சொன்னால்புகதி யுண்டுண்டு

அதுபல்லவி.

நல்லச்சுருதிமுடி கண்டு-சபா  
நாதன்திருத்தாளே சிந்தையிற் கொண்டு (தில்)

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொரு விருட்சமொன்	றிருக்கு
விளையும்விளைகளெல்லாஞ்செய்யுந்	திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்திகொண்டு	கருக்கு
பேரின்பவாணரைப்பிசகாமல்	நெருக்கு (தில்)
தேசம்புகமுந்தில்லைக்கோயில்	வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ்சாட்சரம்	புரிந்து
ஆசையுடனையர்த்தசாமத்தி	விருந்து
அங்கம்புளிகுதமாயடிக்கடி	பணிந்து (தில்)
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன் தினை	தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரைமலரடி	நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளம்போல்	கூடித்
தனித்திருந்துமோட்டுக்கொண்	டாடி (தில்)

இராகம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நமக்கினிநமபயமேது தில்லை நடராஜனிருக்குமபோது

அதுபல்லவி.

மார்க்கண்டருக்காக மறவியையுதைத்திட்ட

மான்மழுவேந்தும் மகாதேவனிருக்க (நமக்)

சரணங்கள்.

இமமைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமான	
சின்மயமானந்தருபச்சிவபெருமானிருக்க	(நமக்)
அரியயனமரும்ஆலங்கண்டஞ்சமுன்	
பரிவுடன்வரக்காதபரமசிவனிருக்க	(நமக்)
திருவிக்கிரமனுவரும் தின்மயன்மாமறையை	
விரிவுகங்காளனாகிவிலக்கும்பரனிருக்க	(நமக்)
ஆதிசேடனுமா லுமலரோன்மிலக்குமியும்	
காதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க	(நமக்)
இரணியனாவெறிகொண்டநரசிம்மனை	
தரணியீலரணித்தசங்கரனிருக்க	(நமக்)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரத்துதித்தாடு இனி சன்னமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்

பலவனை

புத்தியில்நினைவாகப் போற்றுவாய்

சிவனை

சரணங்கள்.

பாரினிற்பெண்கள்மேற்

கருத்து போய்ப்

பற்றவொட்டாமலே

திருத்து

பேரின்பஞானத்தை

வருத்து சுகப்

பெருவெளிநீடுநெஞ்சி

விருத்து (சங்க)

நீர்மேற்குமிழியிக்

காயம் என்றும்

நிலையில்லாவாழ்விது

மாயம்

பேரானமாலயன்

நேயம் பெறப்

பேசுவரீதேயு

பாயம் (சங்க)

மனிதச்சென்னத்தில்

தேடு நல்ல

மாதவத்தோர்களைக்

கூடு

தனிவெளியாமொரு

வீடு தன்னைத்

தத்துவத்தால்கண்டு

நாடு. (சங்க)

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய நந்தனானோக்கி மற்ற புலையர்கள் சொல்லு  
வார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள். புண்ணாகியவிந்தப்பிறவிபிணிக்குமரும்

துண்ணுமலிருப்பது உண்மையே

நந்தா

நந்தனார். கண்ணுலேபார்த்திடிஸ்காட்டிமறைத்திடும்

மண்ணுள பூமிகள்மாயமே

மைந்த

அவர்கள் இருப்பதுபொய்யென்றிராததுமெய்யென்று

இருத்திப்பேசியவகையென்னடா

நந்தா

நந்தனார். உருத்தெரியுதுநாமருபமல்லவோ

கருத்திவிருத்திக்கொண்டால்காணலா

மைந்தா



- அவர்கள். விஸ்தாரமாயிந்தபிண்டமானமெத்தை  
பத்திக்கொண்டிருந்துபகர்ந்திடும் நந்தா
- நந்தனார். வித்துக்குள்விருட்சமடக்கியவாறுபோல்  
சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா
- அவர்கள். புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு  
முத்திபெறும்வழிமொழியுமே நந்தா
- நந்தனார். அத்தனிநுக்குமிடமன்னமயாதிகள்  
பத்துதலில்லாபரவெளி மைந்தா
- அவர்கள். தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாங்கடந்திடும்  
வஸ்துவைநாமென்னும்வகையேது நந்தா
- நந்தனார். நித்திரையொழித்தபின்நினைவுடனேகூடி  
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
- அவர்கள். பித்தனைவேறொருபேய்ப்பிடித்தாற்போலுஞ்  
சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ நந்தா
- நந்தனார். பத்திவலையிசுப்பார்த்திடும்வேளையில்  
தத்திக்குதித்திடும்நாண்டவம் மைந்தா
- அவர்கள். சீலமுள்ளநல்லசெய்திசொன்னாபுந்தன்  
காலுக்குக்குமபிடக்கண்டோமே நந்தா
- நந்தனார். பாலுக்குக்கக்கரைபலித்ததுபொலுக்க  
ளாலேயன்றோயிடுநாடாது மைந்தா
- அவர்கள். தூலச்சரீரத்தைசசுமந்துபிள்ளைபூச்சி  
போலேயானோமுந்தன்புண்ணியம் நந்தா
- நந்தனார். பாலகிருஷ்ணன் தொழும்பரமசிவனரு  
ளாலேபொங்கிவருமானந்தம். மைந்தா

எண்ணீரடி யாகிரிய விருத்தம்.

ஓங்காரமென்றுசொல்லுமுறையேபோட்

டுறுதியெனுமிருப்புலக்கைக்கையிலேந்தி

வாங்காரமென்றசட்டுவாகையிட்டு

வடிக்கடியேகண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து

நீங்காதசுவையோகநிஷ்டைகொண்டு

நிர்மலமதானவருஞ்சுற்றிவந்து

பாங்கானந்தனிருதானைப்போற்றிப்

பணிந்திட்டார்திருநீற்றையணிந்திட்டாரே.

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

சுக

வசனம்.

அவர்கள் நந்தனாரைவிட்டு நீங்கி தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

தில்லையில்போகவேண்டாந் திரும்பிவந்தாலுமும்மைச்  
செல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடி யாலிந்த  
எல்லையிலிருந்துதானே யீசனாத்திருநாமத்தைச்  
சொல்லியநாலாய வீட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றார்.

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகுதுபோலுருகிப் பதமுவெள்ளம் பெருகிச்  
சொல்லியபேர்கள் நந்தனார் காமாவிவகனம்பண்ணி கண்ணீர் சலம்  
பெருகச் சொல்லுவார்.

லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துக்கொண்டாலவாத்திரும்பியுமவருவாரோ  
எல்லைகண்டபேரினிபிறவாரென்றியமபுவதறியாரோ  
பெண்டுபிள்ளைகள் வெறுவகூட்டமதுபேய்ச்சரைக்காய், தாட்டம்  
கண்டுகொள்வார் பெரியோரறிவில்லகனக்சபையினுட்டம்  
திருவாதிரையில் தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ  
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ  
குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழியகுறையதூங்காதே  
சஞ்சிதக்குமராதிகளுடாடியசடலமுநதாங்காதே  
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்முழந்தொலையாதே  
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன்தடைசெய்வதுமறியாரோ  
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுககமோடா  
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ளமிழந்துரீபோடா

வசனம்.

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே யிருங்கொன்று நந்தனார்  
சொல்லுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்  
கெந்தவிதமுங்கறா யேறலாம் சிவ

(சிந்த)

அந்தணமுனிவரு மிந்திராமாரும்  
வாநதுபணியும்வா வந்தைப்பாற்பாதத்தை (சிறந்த)

மாமனாவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்  
மாமமழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிறந்த)

தம்பருவணிந்திடுந் தம்புருநாரத  
ரும்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிறந்த)

வெம்பியதம்பிக் கருளியபாலகிருஷ்  
ணன் பணியுந்திரு வம்பலநாதனை (சிறந்த)

இராகா - புரிகல்பாணி அல்லது சாமராசுகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லத்தலமென்று சொல்லித்தொடங்கினு  
வில்லையிறவிபிணியும்பாவமும.

அதுபல்லவி.

சொல்லத்தகு மிதுவே சிவலோகம  
என்ன நதனையிறகு சொல்லிலமோகந (கில்லை)

\*சாணங்கள்.

அகவவேதமுரணங்கள்	சாத்திர
மருநுவமபுரிவாற்குவருளிய	பாத்திர
மாலயாமாயிரத்தெட்டனி	நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய	சேஷத்திர (கில்)
கணத்திலாடுமணிமாதி	சித்தியுங்
ககனத்திலாரும்விண்ணாடர்கள்	வெற்றியு
மனையல்லாதருசாஸ்திர	பத்தியு
மிகத்திறுநேவருஞ்சிவபத	முத்தியும் (கில்)
பரமரகசியமொன்று	பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாழக்	கேட்கலாம்
கருமவினைகளங்காமற்	போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண்	டாக்கலாம் (கில்)

வசனம்.

நந்தனுர் ஞானவுபதேசஞ் சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்தனு  
ருடன் திருப்புகூறிற்போய் சிவதரிசனஞ் செய்து வந்தவர்களாகி.

அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாரி கழனிசாத்தான், பாச்சு  
லாரான், ஆண்டிசேவகன், சொறியன். வெறியன், காணியான், எல்  
லைச்சுற்றியென்கிற பெரியகழுவன், இந்த ஆறுபேர்களுமானந்தமடை  
ந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள். மற்ற  
புலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்று  
தரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்  
தனை யடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்தில் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவ விநையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறுக்  
கரைபுரளங் கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக் கருத் தணரக் கண்டெல்  
லோரும், பரவிவரும் புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப் பகரக்  
கேளீர், அறியதொருநந்தனிவ னடிமைபுரிபந்தனார் பாலறிகைநயெய்  
வார்.

நொண்டிச்சிந்து, இராகம்-பைரவி-ஆதிதானம்.

ஐயெவொரு சேதிகேளும் உங்கள் அநுமைக்காரப்பறையனடங்  
தையெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு, சேரியில் வழங்கியல்லாதபடி.  
பழக்கமிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம், எப்போதும் கூக்குரல்போடு  
கிறதைமறந்தே இப்பாறொருவேளை, கொள்ளாதவுக்கமடைந்தவன்  
போல் நாக்கைவளைத்துச் சிரிப்பாறொருவேளை, தில்லைச்சிதம்பரமென்  
றுசொல்லி மதம்பிடித்தே அழைப்பாறொருவேளை, எங்களையும் அண்  
னேன்வாவென்று சொல்லி கண்ணாங்கொட்டி சூழிப்பாறொருவேளை,  
திக்குழக்கல் கொண்டவன்போலெதைபே கண்டவன்போல்களிப்பா  
றொருவேளை, மரம்போலே கைபரைக்காலசைக்கல் மெப்பரைக்கலும்  
இருக்காதொருவேளை, தாளம்போட் டெக்கலிகொட்டியே குடிசிக்  
குப்புசுத்து பேசாறொருவேளை, கண்டதெல்லாம் பிரட்டென்றுசொல்  
லுவான் முாட்டுத்தனம் மன்னாறுசாமிபோலே, கிளம்பி வாய்விட்டல  
றுங்குரலுரெட்டுமே ஐயோசிவனே யென்பான், கீழேபுரண்டமுலா  
னிபாரையுந்தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே, தள்ளித் தள்ளித்  
துடிப்பான்பற்களைக் கடிப்பானே சிவனென்று மூன்றுவாட்டி, நாந்  
களுஞ் செப்பவேணு ண்லகவிடி வப்பிலுதைப் பான் கோவிடிற்போ  
லோமென்பான், எங்களையும் கும்பிடச் சொல்லியில்லா வம்பு பண்ணு  
வான் சுற்றிவாச் சொல்லியடிப்பான், சிவன்பேரைச் சொல்லாடசந்தி  
தியில் தில்லடா வென்பான் சொல்லித்துல்லகவேணும், இல்லாவிடி

சக்குமாந்தழிகொண்டு நோக்கிடுவான் பொம்பேரிமூக்கன்போல,முது  
கினில் குத்துவான்புலிபோல கத்துவானே இதுவென்ன காரணமோ  
எங்களுக்கு கினமாயிருக்குது மானமல்லவோ கறுப்பண்ணசாமிதானும்,  
இருளன் காட்டேரிவீரனிவன் வீட்டேரியோபாவாடைதுரைதானே,  
ரண பத்திரகாளியோவுன் மத்தவீரனே பூஜைகள் போட்டுப்பார்த்  
தோம், ஒன்றிலும் போவதில்லை காரியமாவதில்லையே எங்கள் வள்ளு  
வரைக்கேட்டோம் அவர்எடுத்துச் சொன்னாரிதை விடுத்துச் சொன்  
னார் மாயான உருத்திரனார், பிடித்து வாட்டுதடாயிப்படி யாட்டுதென்  
னார் தெளியாதென்றுசொன்னார், ஐயே தெளியாதென்று சொன்னார்.

இராகம்-கன்னடபிராகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம் நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

அதுபல்லவி.

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத்  
வாதவனென்றொருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்தேசற்றே	உழுவான் மன
தேங்குத்தள்ளாடியே	விழுவான் எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே	யழுவான் சிவ
சிதம்பரமென்றே	தொழுவானையே (சேதி)

நாத்துழுவையக்கையி	லெடுப்பான் அதை
நடத்தெரியாமலே	விழிப்பான் இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களை	பழிப்பான் அடே
பாளியென்றெங்களை	அடிப்பானையே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு	முணுப்பான் அவன்
உணுறக்கத்தையுந்	துறப்பான் அவன்
அதடிப்பேசினு	லடிப்பான் பொன்
னம்பலவாணனைப்	படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே இவனை யடக்கியாளுமையே

அதுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை  
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன்	பேசி
பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப்	பூசி
சன்னதங்கொண்டவன்போலவே	வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன்	தோசி (அடக்)

பலுத்துதையேவொருமந்திரம்	போட்டான்
பழமையானயினி தங்களைக்	கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்திவனொரு	கோட்டான்
கோபக்காரனங்கள்வழிப்பட	மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக்	கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்பயல்களைக்	கெடுத்தான்
குளத்தைச்சீக்கவே யெங்களை	விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ் சுடலையிற்	படுத்தான் (அடக்)

வரனம்.

சேதி சொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்துவேதியர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டு  
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்  
வேலைகுழலகிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்  
சீமொஞ்சிதம்பரத்தைச் சோவேவிடைகொடேனே.

வரனம்.

அந்தணர் சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ் சந்  
தோஷம் கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனா ரெப்போதும் போ  
லே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்.

துக்கடா-ஆதிதானம்.

நந்தனாரும் வந்தார்

வெகு

சொந்தமானதங்க னையரைக்காண

(நந்த)

அங்கமுழுதிலும்நீறுபுகியே

அரகரசிவவென்றுபேசியே

சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியேசாமி

சாமியென்றுதன்னை ஏசியே

தில்லைச்சிதம்பரபள்ளுபாடியே

தரிசனங்காணெனென்றுவாடியே

அல்லலறுஞ்சிவலோகந்தேடியே

அடையவேனுமென் றிங்கேநாடி

[யே. (நந்தனாரும் வந்தார்)]

விருத்தம்.

சாதிசூலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானுபநிற்கும்  
பேதகுணம்பற்றறுத்துப் பேரின்பவருட்சித்துப்பேணிக்காகும்  
ஆதிபராபரமென்னுந்திருச்சிறம்பலத்தைக்கண்டாநநதிகக [றார்.  
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால் விடைகொடுத்து விடுவீரென்

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

தில்லையம்பலத்தலமொன்

நிருக்குதாம்-கண்டபேர்க்கு

சென்மமாயினியைக

கருக்குதாம்

உயரஞ்சுகரக்கும்பந்

தெரியுதாம்-பார்த்தவர்க்கு

உள்ளங்குளிரக்கருணை

புரியுதாம்

பண்ணவாயன்மாலு

தேடுமாம்-தில்லைக்காட்டில்

பாம்பும்புலிக்குதிர்த்த

மாடுமாம்

அரியரபிரமனெழுத்தைத்

தள்ளுமாம்-ஆரையுமது

வானந்தமுழுக்காட்டிக்

கொள்ளுமாம்

போய்வருபவர்புண்ணிய

சாலியாம்-தருமராஜன்

பிறத்திலம்முதுவந்து

கேலியாம்

உருவில்லாதருநெவான்

நிருக்குதாம்-முலக்கலை

ஊதியெழுப்பிக்காணப்

பெருக்குதாம்

உருவமாகிவெளியே

வருகுதாம்-நான்மறைக்கு

போய்வருகவுத்தாரந்

தாருமேபோன்னடித்தூள்

போற்றுவேன்கண்ணாலே

பாருமே (தில்லை)

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேனெயென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார்  
சொல்லுகின்றார்.

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

௧௩௩

இராகம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

கர்தரிகிடதகசந்தரி சனதநாதநிமிதகிட தகணந்தரி தினதத்தும் தக  
சந்தரிசுந்தரிதந்த கணந்த நனந்தனனந்த ணந்தணந்த சனதச  
தன தத்தின்னாகிட தகதோந்தத்தின்னாகிட தகதோந்தத்தின்னா  
கிட தகதோம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணாரே பிறந்தானந்தம் பூனாரே

அறுபல்லவி.

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலே

தில்லை

நாரணனார்குருவாரத்திலே

மன்னுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பாசமுறுத்துல்

வாசியொடுக்கி

பத்திபண்ணுங்காட்டில்

பாம்பபுலிக்கி

ஆசையுடனேநல்

லருகாப்பெறுக்கி

அன்பர்களிக்கச்

சிலம்புருளுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும்

புலன்தொழில்நீக்கி

கோடி காலஞ்செய்த

பாழ்வினைபோக்கி

வெட்டவெளியிலே

நெட்டிடத்தூக்கி

வேதம்பணிந்திடத்

தென்முகம்நோக்கி (ஆடிய)

சேணுஞ்சடைபுனல்

பூமியில்சொட்ட

சேவித்தநாரதர்

பாடியேகிட்ட

கோணங்கிழந்தண்ட

கோளமுழுட்ட

கோபாலகிருஷ்ணன்

மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியால் நான் சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணுமென்று  
அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தரத்தாருமையே எனக்

கொருவருமில்லை பரகதியடைய

(உத்)



வித்தைகள் கற்றதுமில்லை யானொரு

பத்தியிற்சென்று பரகதியடைய

(உத்)

குற்றங்களெத்தனைக் கொடியேன்செய்தேன்

அத்தீனையும்பொறுத் தாதரவாக

(உத்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே

கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன்

(உத்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்க

னெல்லையெக்காத் துக்கொண்டிருக்கிறேனையோ

(உத்)

வசனம்,

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால், வேதியர் அடு  
மைபைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

விருத்தம்.

படிபுகழ்த்தில்லைநாதன் பத்தியேயுருவாய்வந்து

கடிநகராதனூரில் களித்திடும்நந்தனென்று

சிஞ்சிடுமுருகிகாட்டிச் சிலவிடம்போலெநெஞ்சந்

துடிதுடித்திடவேனாயந் தோசியும்பேசுவாரே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்

விட்டையாமடியிட்டையாம்

ரேதிசொல்லவேனுமென்றிங்கேநீ

வந்தையோ அகமகிழ்ந்தையோ

காலையையிலவந்துதெரிசனங்

காட்டுறய்நிலைநாட்டுறய்

கதறினாலுமூர்க்குருவிகருடன்போ

லாகுமோவதிவேகமோ

அடிமைவேலைசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்

டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ

அடக்கியாளமாட்டேனேசிங்கக்குட்டி

யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ

காளிபூசையவர்போடும்போதுநீ

கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையாம்

கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகவழி

காட்டுறேனிதைநாட்டுறேன்.

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

நீள

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்த  
ணர்கண்டி ககிறார்.

இராகம்-லாவணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையாநீசிதம்பரமென்று சொல்லப்  
படுமோடாபோகப்படுமோடா அடா (பறை)

அறியாத்தனவினிசொன்னாவினிமே  
லடிப்பேன்சுலியைப்பிடிப்பேன்பாவியி (பறை)

சிதம்பரமென்பதை	விடு	கொல்லைச்	
சேரடியிலேவந்து	படு	நாத்தைப்	
பதத்திற்றிடுங்கி	நடு	கறுப்	
பண்ணனுக்கேபலி	கொடு	அடா	(பறை)

எப்போதுமொருதடி	பிடி	கையி	
லெடுத்துக்கொண்டேதழுந்	கடி	உள்ளங்	
கற்பனையாய்க்கள்ளு	படி	கால்	
நோகாமலேகாடிபைக்	குடி	அடா	(பறை)

களளந்திருதற்குப்	பாரு	உன்	
கால்படும்பண்ணையில்வீற்	றிரு	இது	
சொன்னதுமில்லையோவுன்	குரு	நீ	
சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண்	டிரு	அடா	(பறை)

விருத்தம்.

ஒதியடிவீராயென்று உக்கிரமாடாவென்றும்  
பதிபெறுங்குறுப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுந்  
துதிபெறுமிருளாவென்றுந் தொட்டியச்சின்னானென்று  
மதுவொடுபிசிதம்பவைத்து வருந்தியேவணங்குவாயே.

வசனம்.

நந்தனார் நந்தனாரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்ல வார்த்தைக  
ளால் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே,  
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்  
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்தாரீ  
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய்.

(நந்தா)

பாரு-இந்தவயல்பரப்பைவெட்டிப்  
பேரு-ஆந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பனை  
சேரு-பொறுப்பள்ள வனுனையன்றி  
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம்.

(நந்தா)

வாடா-உன்கூலியைமுழுதுந்தர  
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சுகளுடனே  
கூடா-பழனங்கடோறும்தடப்  
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம்.

(நந்தா)

பாடு-உன்குறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்  
டாடு-கள்ளுடன் பூசைகள்  
போடு-நெல்லினையும்படிக்குவழி  
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான்.

(நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்.

1 இராகம்-நாதராமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே.

அதுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று  
சேதிசொல்லுறையுந்தன் சாதிக்கடுக்குமோ

(சிதம்)

சாணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே உன்  
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே  
மெள்ளச்சொல்லடா முழுமூடாகீழே  
தள்ளிவிட்டுவன்னைத் தரும்படிசெய்வேன்

(சிதம்)

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

நூல்

நாத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி      நடவேனும் அந்த  
நஞ்சைவயலைச்சற்றே      யுழவேனும்  
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்  
பாயஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ.

அடிக்கடிமறுத்துநான்      சொல்லவோ நீ  
அடுமைக்காரப்பய      லல்லவோ  
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்  
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன்.

வசனம்.

அந்தனார் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து  
சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் முத்திபெறலாமே

அறுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வயிர்க்கு மவ்வயிராய்நிரைந்திருக்கும்  
வஸ்துவென்று அம்பலவன் மலரடி தினந்தோறும் (பத்தி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிச்சாரனிடங்காதலது      போலே  
கடிவருங்கன்றருகில்கபிலையது      போலே  
கண்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக்      னாலே  
காவலனர்பதம்வருகில்களிப்பதனைப்      போலே

கண்டுமுறைகீழகலக்கண்டறியார்மதுமயக்கங்  
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சசொற்பனம்போலொப்பியிக்கும்(பத்)

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத்தழுதல்திருஷ்      டாந்தம்  
சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகிலு      மேகாந்தம்  
ஆயிருந்துவழுத்தியிந்தமாயையுப      சாந்தம்  
ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குது      வேதாந்தம்

காலஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டு கொள்ள வேண்டுமென்றால்  
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே நேசமுடன் (பத்)

பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம்      நாபு  
பாலகிருஷ்ணன்பணிபொன்னம்பலனைக்கொண்டாடி

இச்சையொழியும்புலன்களைநதுமிக வாடி  
ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி  
அச்சமற்றதிருவிழியிலானநத நீர் கரைபுரள  
அரனே திரிபுரனேகங்காதரனேபராபரனேயென்று. (பத்)

வசனம்.

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடன் நந்தனாருமிருந்து பகதிபண்ணும நானேயில் ஒருநான் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ யில்லையோ வென்று அறியப்பரிட்சை பார்த்தார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்.

ந்தனார்.	சிவதலத்தில் சிதம்பராமேகாட்டி.	யென்றார்
வர்கள்.	அவித்தைகளைத் தூண்டிநின்றலேகாட்டி.	யென்றார்
தனார்.	சிற்பையின்மகிமையென்னசெப்புவீ	யென்றார்
அவர்கள்.	அச்சதனுங்காணாதவானந்த	மென்றார்
ந்தனார்.	ஆகையினுலென்ன என்பலனாகு	மென்றார்
அவர்கள்.	நாககதினிலேசிவநாமம் நவிலு	மென்றார்
ந்தனார்.	கற்றதனுலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள்.	கொற்றடுமைக்கார பலன்கொண்டா	ரென்றார்
ந்தனார்.	அம்பலத்தை திரைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள்.	பாம்புவித்தை மாயைக்கு	ளடங்கினாரே
ந்தனார்.	மனந்திருத்திக்கொண்டாற்கு வாரதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள்.	கனவருத்தமுண்டாக்குங் காராதுதொல்லை	யென்றார்
ந்தனார்.	சாதியிலேயெனியவன் தானறிவேனோ	வென்றார்
அவர்கள்.	ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
ந்தனார்.	ஊனமில்லாச்சிவபக்தி தேடா	ரென்றார்
ந்தனார்.	மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே	தென்றார்
அவர்கள்.	துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங் கதியே	தென்றார்
ந்தனார்.	பவககடலிலேக்குளப்படிபோல் பகுப்பார்	ரென்றார்
அவர்கள்.	சுகக்கடலிலிப்பாறி கதிப்பாரே	யென்றார்
ந்தனார்.	பார்ப்பானுத்தரங்கொடுப்பானோ	வென்றார்
அவர்கள்.	காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
ந்தனார்.	படித்தபடி காட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு	தென்றார்
அவர்கள்.	அடித்துப்பால் போட்டுவிட்டே ராராலே	யென்றார்

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

சூக

நந்தனார். அங்கேயேன்நீங்கள் வல்லையோ வென்றார்  
அவர்கள். இங்கேயேனது இல்லையோ வென்றார்  
நந்தனார். எங்கும்நிறைந்த பூரணங்க ளென்றார்  
அவர்கள். இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா ணென்றார்

வசனம்.

இப்படி யிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் நந்தனார் தனக்குத்தானே  
பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாடுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண் டாடுவாய்தினமே.

அதுபல்லவி.

இந்திரன்முதலிய இமைய வர்க்கதிகார  
நந்தியின்மீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி. (பாடு)

ஆலந்தணையுண் டமரரைக்காத்ததிரு  
நீலகண்டன்கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி. (பாடு)

சிவமாதவர் சித்தத்திநின்றாடுஞ்  
சூலபாணியனெனுஞ் சுயம்புதான்போற்றி. (பாடு)

மோகமாந்துன்பத்தில் மூழ்கிக்கொடாமல்  
ஆகமமுறையிடும் அந்திவண்ணனைப்போற்றி. (பாடு)

பஞ்சாக்ஷரந்தன்னைப் பக்தியாயுருவேற்றி  
மெஞ்ஞானம்பெற்றுப்ப மேலோனைநீபோற்றி. (பாடு)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேகிணைமனமே முத்தி பதம்பெறலாகும்முனமே.

அதுபல்லவி.

சுதம்ரதமெனும்பொருள் பதம்பதம்மராமருள்  
சமாசம்-டம்புரிசாமிசிதம்பாநிமலன் திருநெருநீகொள்ளரசர. (சித)

சரணங்கள்.

ஒழியாக்கவலைகொண்டு விடுவாய்  
உண்மையில்லாவிட்டால் நழுவிட

OR PAPER

தழுவா திருந்த தில்லைசலனமில்மேல் வீட்டை  
சார்ந்தாலல்லோ நல்லசாபல்யமாம பாட்டை  
சந்ததழும்பெற பந்தமுதேயற  
எந்தவினைத்திற முந்தாரம்முற (சித)

தேகமெடுத்தவருமை யறியாய் மோசத்  
தெரிவைபர்வலைச்சிக்கி முறியாய்  
சாகமட்டுஞ்சம்சாரமே மேட்டு  
சலியாமலேயுழைத்துச்சண்டாளமார் துட்டு  
சம்பாத்தியமது வம்பாகும்விதி  
நம்பாதித்ததி தெம்பாயதிபதி (சித)

உனக்குள்ளேயுணர்வாய்நீ மோனம் உண்மை  
ஓம்வழிகாட்டுமே ஞானம்  
தனக்குச்சிதம்பராஞ்சார்ந்தாலே தன்மயம்  
சத்தியமாங்கூட்டும் சாம்பிராசசிய சின்மயம்  
சரிவரசிவகுரு பரமாய்வரு  
முருவெனியெனுமொரு பொருளதுவாநதிரு (சித)

துக்கடா,

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா  
அம்பிகைமகிழ்பொன்னம்பலவா,

வசனம்.

நந்தனார் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில்  
வந்து சிதம்பரம்போக மிகவும் வருந்தி உத்தரவுகேட்கின்றார்.

இது அறுசீரடி விருத்தம்.

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான் கடையன் விண்ணோர்  
மெச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமே  
செய்யும், போதிபரே புத்தியில்லா நான் புலைய நேதறியேன் புண்ய  
மூர்த்தி, ஆகிருருசிதம்பரத்தைக காணுவென்றே யாசைகொண்டே  
னனுப்புவிசே.

இராகம்-நாதராமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்  
தெரிசித்துவாவென் னுத்தாரந்தாருமையே.

அநுபல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டா ல்பிறவிப்பிணி  
இல்லையென் றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (கில்)

அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்  
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய (கில்)

ஆதிமுதலாயென்னை யடுமைகொண்டதல்லவோ  
வேதகுலமேயெந்தன் மீதிஸ்தயவுசெய்து. (கில்)

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுஞ் சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்  
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரி)

சரணங்கள்.

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்திதொழு  
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரி)

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்  
நாதனைகரங்குவித் தாதரவாக (தெரி)

ஈசனேபுலியூரில் வாசனேகனகச  
பேசனேயெனறுநட ராஜனைப்போற்றி (தெரி)

ஶாமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ  
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரி)

ஞானம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ  
பாலகிருஷ்ணன் தொழுஞ் சீலபொற்பாதத்தை. (தெரி)

வசனம்.

நந்தனார் தெரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்நணர் சொல்லு  
கின்றார்.



சுண்ணாம்பு யாகிரிய விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாத மூடாவுந்தன்  
புரட்டெல்லாம்நானறிவேன்போடாபோடா  
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் பறையர்க்கேது  
பார்ப்பாரதெய்வமது பாவிக்காது  
குற்றமுண்டுன் சாதியிலே வழக்கமில்லாக்  
கொள்கையதுசேரியிலே கூடாதப்பா  
பித்தமது கொண்டவன்போ விக்கேவந்து  
பேசாதேபோவென் றேசவானே.

இராகம்-ஆசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச் சிந்திக்கலாமாபறைபா.

சரணங்கள்.

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்  
செய்வதுஞாயம்நீ சொல்வதுமாயம்  
சொல்லாதே இங்கே நில்லாதே  
சேரிக்குப்போடா நானைக்குவாடா (சிதம்)

சனகமகாமுனி யோகிகள்'தேடிய  
கனகசபேசனைக்கண்டறிவாயோ  
பேசாதே கை வீசாதே  
வீரனைத்தொழடா ஏரியைஉழடா (சிதம்)

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்  
சிவபதமென்று சேவிக்கலாமா  
ஆகாது வினை போகாது  
விரைதெளியன்றோ அறுதலிமகனே. (சிதம்)

வசனம்.

உழுது சேருபண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாக்து  
பறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலி களைபிடுங்கி காத்  
திருந்து பதித்திலுத்து கட்டியடித்து நிரம்பிய பட்டையைக் காப்  
பதுமில்லை 'இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு  
தம்பட்டமுழங்கி கோலாகலமாகி நாணிபறையரோடுங்கடி வரப்  
பைவிட்டுரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்டகாவல் காப்

பது மில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊனுறக்கம் முதலாகிய தேசதருமம் மறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று பிடித்துப் பிடித்துத் தாபைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப்பேய் பிடித்தவன்போல மதிமபங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழே புரண்டழுது தத்து பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனரைக் கேட்கின்றார்.

இராகம்-சூரிபகாரந்தம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிநடபிரம்மை வந்தகாரணம் நானறித்திடார் ரொல்லும்.

அதுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள ரொந்தப்பாலைபுன  
யன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

ராகம் கள்.

சாதிமுறைமை துறந்தாய் தில்லை  
சபாபநினைநினைந்தாய்  
சூதுக்காரபாலைபருடன் கூடி  
சும்மாவிருப்பது எம்மாத்திரமநான் (நந்தா)

குலத்திலல்லாதவழக்கம் நீயதைக்  
கொண்டாடுகிற முழுககம்  
வெளுத்ததினாலென்ன எருமைச்சாணியது  
மேனியிலணிவரோ வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டுமறியாப்பொல்லாத்  
திங்குவார்த்தையுரையாய்  
முாட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி  
விரட்டிப்போசுறப் வெறிமபக்கமோ அட. (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனரைப்பார்த்துச் சிதம்பரம் பிரமை வந்தகாரணமென்ன வென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

எண்ணீரடி யாசிரிய விருத்தம்

மனங்கண்டவிடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்துவாங்கி  
அனல்கண்டமெழுதுபோலென துள்ளந்தனதாகவுருகிச் சாய்க்கும்

புனல்கொண்டவேணியனைப் புண்ணியனைப்பாரந்தகனைப் போற்றிசெய்யக், கனங்கொண்டதில்லைநகர் போல்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

நட்டநடவுவினையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (நட்)  
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுக்கொளடபண்ணையாளடா (நட்)  
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன் கால்பட்டதினல்பசுமைகொண்டு (நட்)

விருத்தம்.

கதிரொருமுழமேநீளுங் கட்டுமுக்கலமேகாணுந்  
துநிபெறுநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்  
பதிநன்றிற்றொருமைசொல்லும் பறையனாயிருநதுந்தில்லைச்  
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றாரே.

வசனம்.

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப்பார்த்துப்புலம்புவார்.

இராகம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்ப்போனதென்ன நந்தா (பித்)

அதுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் (பித்)

சரணங்கள்.

சித்தமிப்படி	செய்ததாரோ	
பத்துதலில்லாமலே	பண்ணியபேராரோ	
பத்தியென்றுபே	ரிட்டதாரோ	
சித்தமும்பிப்படியே	நிலையிட்டதாரோ	(பித்)
எத்திசையும்புகழ்	பெற்றிருந்தும்	
வித்தைகளானேகம்	விளம்பதெரிந்தும்	

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

காளி

பத்தியோடுசால்

மநிர்தும்

கத்தனென்றுபேரிட்டு

நானுனக்கருந்தும்

(பித்)

வசனம்,

மனநிறுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்,

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டுநில்லைவனம்பேணிச்சென்று  
சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்தியினேராகித்தலைவணங்கி  
தித்தியென்றுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்ணுளிரத்தெரிநித்தானால்  
பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமழைபொரியும்பெரியாகோவே.

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாலம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே.

அதுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுள்ளுக்கு வல்லேவல்லே ஐயே அடு  
மை (பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்.

பாம்பும்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடி பார்த்துப்பயிரிட்டது  
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததுண்டு  
பார்ப்பதியென்றொருமீமாட்டியதில்பாதியைத்தின்றதுண்டுஇன்னம்  
பாதியிருக்குபறையாரீயும்போய்ப்பாரென்றுத்தாரத்தாரநர்  
[தாரும் (பித்தந்தெளிய)]

பத்தித்திசையும்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே  
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சந்  
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போநல்லசித்தமுடையார்க்கேளன்  
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கே சென்றால் போதுங்கண்டால்  
[தீரும் (பித்தந்தெளிய)]

ஊரைச்சொன்னுயிப்பாவந்தொலையு முழுவிலையுடறுக்கும்  
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார்வெகுபேர்களுக்குப்பிழைப்பு  
சாருநரைதிரைதீருமருந்துச் சாகியைப்பாராது இன்னந்  
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்தீருமையே அடுமை  
[பித்தந்தெளிய]

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம்	லிருப்பேனே	
சென்மத்தைவீணுக்கிக்	கெடுப்பேனே	(சிதம்)
பத்தியுமனமும்	பொருந்தினதங்கே	
சத்தியஞ்சொன்னேன்	சடலமுமிங்கே	(சிதம்)
ஆசையுநேசமு	மானந்தமங்கே	
பேசனும்பாசமும்	பிதற்றலுமிங்கே	(சிதம்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்து சொல்லுவார்.

அறுரீடியாகிரிய விருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநட்டாகவில்லை  
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை  
காப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லே  
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா.

வசனம்.

என்று வேதியர் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனார் வந்து பத்தி புரியும் பன்னிரண்டு பேர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசை நேச ராகுந்தோழரேகேளுங்கள்	
பேசுநதெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு	(ஆசை)
ஆயன் மாயன் ஆன்றடிமுடிசாணை	
நேயனமுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால்	(ஆசை)
மண்ணாய் விண்ணாய் மற்றுளப்பொருள்களாய்	
எள்ளுள்ளெண்ணெய்போ விருக்குமீசனல்லால்	(ஆசை)
ஆருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்	
பாமாய்நின்றதெந்தப் பரம்பரையைல்லால்	(ஆசை)

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

ஈஈ

வசனம்.

என்று நந்தனார் சொல்லிப்பின்னும் ஆநந்தக்கூத்தாடுவார்.

பல்லவி.

ஆநந்தக்கூத்தாடினார் ஆநந்தநந்தன்

ஆநந்தக்கூத்தாடினார்.

அநுபல்லவி.

வானுந்துதிதேவர் முநிவர்ஜயஜயவென்று

வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆநந்)

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட்	பட்டுஅதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப்	பட்டு
மாயுமுன்னகைவந்து	வலிபவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன்	நூவாரென்றேசாத்தி (ஆநந்)

கவலைப்படாதே	நெஞ்ச மேகாலன் கைப்பாசம்
கண்முன் வராது	அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த	சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினுணைநனைக்	காணுவேனென்று (ஆநந்)

காயமிதுவுஞ்	சதமா அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு	விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா	யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலர்த்தத்	நுகளற்றிருப்பேனென்றும் (ஆநந்)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்களையும் வேலைசெய்யவொட்டாமல் தன் சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரைச்சீறிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கென்றீது

எண்ணுவீனா

இத்தனைபேதகம்

தேதகம்

## திருநாளைப்போவா ரென்னும்

அறுபல்லவி

சாதகராம்மனக் கசுடர்சொன்ன சொல்லை  
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை (ஏது)

சரணங்கள்

நான்உனக்குப் பண்டு சாசனஞ்செய்து  
நலமாய்த்தந்த துண்டு  
தோன்றலேநீசொல்லுஞ் சொற்படிச் செய்கிறேன்  
பான்மையாகித்தம் பத்தியாய் உய்கிறேன் (ஏது)

காசளவு தன்மை செய்தோரை யொரு  
காலும்மறவாத் தன்மை

தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமே கண்டு  
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல்நான்செய் தொண்டு (ஏது)

ஏழைநான் தானே சூதும்வா தும்  
ஏதொன்றறி யேனே

மேழியுடனையொரு மேசிகாளைக் ளெங்கே  
ஊழியனுக்கும் உழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏது)

ந ந் த ன ற் ஏ ரு மு த ல்.

எழுசீரடி யாகிரிய விருத்தம்.

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையுணர்ந்து  
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன்  
கணக்கிலாத்தனது பண்ணையாள்வசத்திற்  
கைப்பிடியாகவேதந்து  
பிணக்கிலானிவன்சொற் படி யெலாஞ்செய்வான்  
பின்னிடான் அழைத்துப்போவென்ன  
இணக்கமாய்க்கொண்டு போயினர்நந்தன்  
ஏர்த்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

இராகம்-சஹானு-ரூபக-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியாக ஆண்டை சொற்படிசெய்தானநதன பலருடன் கூடிமிக்க

அதுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங்களித்துக் கதித்தவன்

கமலபாதத்தை

நாடி மெத்தக்

காதலாகவேகொண்

டாடி

மனம்

நீடி

(புத்)

சரணங்கள்.

நீருள்ள ஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை

நித்தமுமேர்கொண்டு

பழுது அறச்

சுத்தமதாகவே

யுழுது

காலிப்

பொழுது

(புத்)

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்

காலிகளைக்கட்டிப்

பூட்டி பொற்

காறுவொன்றிலே

மாட்டி

ஏ

ரோட்டி

(புத்)

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்

கரியனவனதம்பி

பெரியன் சின்னக்

காத்தானவன்மகள்

சொரியன்

குள்ள

நரியன்

(புத்)

சீரகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா

சிறந்தமணக்கத்தை

நட்டு கம்பு

சோத்துவரையு

மிட்டு

பயி

ரிட்டு

(புத்)

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்து கொண்டிருந்த நந்தனார் இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர் பால்சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தரங் கேட்கின்றார்.

அறுசீரடி யாகிரிய விருத்தம்.

பொய்ச்சடலம் புழுக்கடொன் பதுவாசற் றோற்பையைப் போற்றிசெய்யும், துச்சனிவனென்றெண்ணித் தன்நாமனன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந் தொடியழகி சிவகாமிமாதா புங்கள்



பாதங்காண, இச்சைமிகுத்திருக்குதையே அம்பலத்தைக்கண்டு களித்திறைஞ்சவேனே.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவா ரொருவரன்றிப்  
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்.

அநுபல்லவி.

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு தெனக்கிவர்  
போலவேயில்லையவில்கூறையிடத்திலிருந்தருள் செய்திடும். ( )

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபாம்பொருளாகினும்  
வேண்டும்பதளசலிக்காகவேதில்லைப்பதிவந்து  
பாதச்சிலம்பசையமணிசுலுங்கப்பிறையிலங்க  
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்கனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண  
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்  
கலியற்றவார்மதம்ற்றவார்விடையத்தினிலுருவற்றிட  
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயாதினில்நடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களிலிழுக்கும்பொரிகணங்களதை  
இழுத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது  
பாவிவருமராகாதிற்சரணடங்கிமனதொடுங்கிவழி  
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும், (பொ)

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும் நந்தனாரைப் பார்த்து வேதியர்  
சொல்லுகின்றார்.

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமுடாவுனக்கித்தனை  
களளக்கும்பிடாலாவதென்னபலேனாகாட்டுப்பசாசல்லதுவோ  
துள்ளித்துள்ளிதுடிக்கிறாய்சிவபதஞ்சொல்லாதுன்சாதியில்  
எள்ளுக்கொல்லையில்மாடுவந்துதொடராதேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத்தெரிந்த  
வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனார், பின்வேதியருமாகச் சிசால்லிக்கொள்ளும்

எட்டிக்குப்போட்டியான

இருச்சொல் அலங்காரம்

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவில்லையோ	வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முனாகாயில்லையோ	வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளம்போனாவுள்ளதுகாணு	மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளம்போனாவுள்ளதுவினையு	மென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு	மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சக்குழம்புகொண்டால் தேகம்பெருக்கு	மென்றார்
நந்தனார்-ஆகராவென்றபாவம்போ	மென்றார்
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால் பாவமா	மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமன முட்டிப்பாரு	மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழி வெட்டிப்பா	மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குளறியுஞ் சனமாரியேமதி	யென்றார்
வேதியர்-உனக்குநாறியபறையர் சேரியேமதி	யென்றார்
நந்தனார்-கத்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று	ரென்றார்
வேதியர்-கத்தாழையக்கினியில்பற்று	தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதுவாயிலேதர்க்க	மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொற்க	மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேள்போலெண்ணைகொட்டாதே	யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத்திவதே	னென்றார்
வேதியர்-அடுமையாய்வந்து அவலப்படுத்துவதே	னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையோடுநனைச்சேரேறே	வென்றார்
வேதியர்-அல்லையோடுமுன்னைப்பாரேனே	வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிருவருகுதுபோவேனே	யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருபறையாபோகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே	யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லப்போகாதே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே	யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புலையே	யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே	னென்றார்

வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே	னென்றார்
நந்தனார்-தில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவே	னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிஸங்காகப்போடுவே	னென்றார்
நந்தனார்-சிறிதைநொந்துதவிப்பேனே	யென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே	யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதோ	வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ	வென்றார்
நந்தனார்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு	மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாதேபோது	மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போவே	னென்றார்
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா	யென்றார்
நந்தனார்-ஆன்னீதஞ்செய்யே	னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவறே	னென்றார்
நந்தனார்-உங்கள்சாதிக்கு என்னவழி	யென்றார்
வேதியர்-உங்கள்சாதிக்கு இந்தவழி	யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஒது	மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது	மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்தேன் தலையெழுத்திது	வென்றார்
வேதியர்-பறையாய்ப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது	வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லு	வீரே
வேதியர்-காய்க்காதமரத்திற்கல்லெறி	யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே	னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே	னென்றார்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்த	தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனுய்ப்பிறந்த	வேன்
நந்தனார்-பழுதானசென்மம்படைத்தேனே	யென்றார்
வேதியர்-அழுதாறுங்கன்மமடுக்காதே	வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம்கட்டுவிடு	மென்றார்
வேதியர்-நாற்பதுவேவியை நட்டுவிடு	மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணை யிப்படியோ	வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவு மொப்பிலே	னென்றார்

வசனம்.

நந்தனார் மெத்தவும் ஐயராவணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்றார்.

விருத்தம்.

அல்லெனுங்குமுலாள்மோகமண்டாதுவொருக்காற்றெண்.  
பல் லாழிகாலஞ்செய்தபழவினைத்தொடக்கறுத்து  
சொல்லினுமடங்கொணாதசுக்கடலாட்டிவைகஞ்சு  
தில்லையாயநனைக்கண்டுதேரிசனஞ்செய்வெனென்றார்.

கண்ணி இராகம்-பிபாகு-ஆதிதாவம.

மாரகழிமாதந்திருவா திரைநாள்	வாய்ப்போசுநையோ
*மனதைப்புண்ணுக்கப்பண்ணுமலொருதரம்	போய்வாவென்று சொல்
	லையோ
கட்டையிருக்கையில்சுதம்பரம்போய்நான்	காணையே றுமைமே
கசடனாக லுமாசைவினையுதன்	காலுக்குமடிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள் முதலாயும்க்	கடுமைகடா லையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல்	காபாற்றடு மையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெ லும்பாட	வோடியுடைந்தே லையே
உண்டதுகுறங்கினதன் றியில்வேறே	வொன்றுங்காணிலையே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதநா	னொளியோனையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையனுகாம	விடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுந்திடுத்தண்ணீர் குடித்திடும்	வெறியோனையே
மேதினியினியினியுங்கடையேன்	வழிவிட்டேவனுமையே
தானந்தவங்கொன்றுங்காண	தடியோனையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி	தருமமுண்டியே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே	அளாவினையே
அன்புடனெல்லககிபெறுவாவென்	றனுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும்வேளொரிந்திடச்செய்திடுந்திருமேனியை  
கலந்தனைந்திடவேண்டுங்காதலைக்கண்டிராய்கிலமனைநையுந  
தலைசுமந்திடுசேடனார்குணத்தன்மையெய்திடும்நந்த  
விலைக்குவாங்கிபொருமைபாவியங்கேண தெல்லாம்போயின.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனாருடைய சிவ  
பத்தி பரிதாபத்தை ஆதிசேடனாலும் சொல்லுகொண்ணு மாகிமை

யைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேண்படி-  
பேசுவார்.

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ  
தேடி யெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்த் திண்டாதேபோடா  
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ  
நாடுசிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா  
நண்டுக்குகலியாணம்முனை நரிக்குச்சக்காரந்தி  
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா  
பூசைகள் செய்வாயோஆண்டவன் பொன்னடிதொழுவாயோ  
கூரல்போடாதேபோடாயிங்கே கூழைக்கும்பிடலாகாதோ  
கங்கையிலாடுவையோவங்கே காணிக்கைப்போடுவையோ  
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்து யிரையாதேபோடா  
அஞ்சொழ்த்தோதுவையோவுவககு மானந்தத்திருக்கத்தோ  
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா.

வசனம்.

அடாநந்தா சபாசு நன்றாயிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம்போகவே  
ண்டுமென்று கேட்படை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆசசரியமா யிருக்  
கிவருதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடாநந்தனெதில்லைக்கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ட  
தாச்சரியமிக வாச்சர்யம்.

அதுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிங்  
நட டாவயலைத்தேடி நடவுநட

குதவாது  
விப்போது(அட.)

சரணங்கள்.

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ  
லென்ன அலுவ  
நானபோதிவழுவ  
புருந்துகீகடந்துக்

ஹைக்கவ்விடத்தி  
லுண்டு-அல்லவென்று  
யிரவரிருக்கும்விதி  
கொண்டு

மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த	ஒரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த	பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனேற்சவந்	திரு
வாதிரைப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படி	யிரு(அட்டா)
வேழவிகளொருபுறம் வேதியர்க	ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத்	தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாததிவயத் தலம்போப்	வருவதற்குந்
தடையிலையெனப்	பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாந் கனவாகமுடிய	வரும்
சாதியிழிவையோ சித்தலாதெரிய	வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன் பாவா யற்றாயெங்கும்	
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்கென்பது போல்வரும் (அட்டா)	
அல்லும்பகலுஞ்சோறளித்துக்காத்திருந்	தெய்வ
மானவம்பல	வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டாமென் றுரைத்திடுவென்	
சொல்லமறந்துரீ	யீணன்
தில்லுந்திரியாவர்ப் பேச்சேதுக்கடா	பிடித்
திருக்குமெனதுபிடிதிரும்பாதடா	பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா	தகடி
பஞ்சசரியாசமர்த்துப் பார்ப்பேனெட்டா	தடி (அட்டா)

வசனம்.

வேதியர் சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனார் நீங்க ளென்னை த்தடியா லடித்தாலும் பிராணனை மடித்தாலும் கழுத்தை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணாமலிருக்கே நென்று கடுத்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனே-அனுவன  
வேனுஞ்சம்மதிப்பேனே

அதுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி  
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்லநீதி (இனி)

சரணங்கள்.

பலகாலமும்பழமும் பா லூட்டி னாலும்	பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப் பகரலாகுமே	வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போநீ தான்செய்யாதடா	விம்பு
தறையிற்கதந்தபா லுந் தாவுமோமுலைக்	காம்பு (இனி)
திடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன்	சரி
இவர்களல்லாமலிதோ இருப்போர்கள் சிறி	நரி
நடையிலிருப்பேன்மஹா நல்லவனாகுந்	லெரி
நா னுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி	கரி (இனி)

வசனம்.

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு, நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்ல வேதியருக்குக்கோபம்வந்தது. திருட்டுவேடங்கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டா-நந்தா-அடாவுனக்கு  
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்.

அறுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநிர்	மூடா
முன்னும்பின்னுமறியாக்	குடிக்கேடா
வரட்டுதவளைபோல்வா யாடாதே	யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சிரப்படுத்திடப்	போடா (திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப்	பாரு-ஏர்கொண்டுமுது
புன்செய்திலமுழுதுஞ்	திரு செய்துவிடாதநா
வைத்திடினம்போற்குடி	யாரு இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்புார்சகல	பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளைநீ	கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர்	ஓட்டி

சத்தியுள்ளமட்டுக்குமே ரோட்டி  
தக்கவுன்றன்றி மதுமிகக் காட்டி  
மற்றுமற்றனைத்தனைத்துமுடிவுற  
மெத்தமெத்தகித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்டு)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான  
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து  
மொட்டென்பாடகம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்

போக்குவேனையுன்னிட ஆவி  
சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே  
சரணமென்றுகண்ணீரை ஒட்டாதே  
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே  
சலசலப்புக்கஞ்சிரியோட ஊமாட்டாதே  
விட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு  
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திருட்டு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்  
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டிசேபோலாட்டி  
தோயும்சடமுதலோ ரட்டி-வாராமற்செத்து

சொன்னுலனுப்புவேனோ மட்டி  
காயமுள்ளபோதேநீ தானட  
கர்த்தன்றனைக்காணப்போவா னட  
ஏப்ததுவிட்டுப்போகப்போரா மீட  
யேத்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட  
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சிபாய்  
தியன்தியன்தியன்தியன் உனைவிடேன் (திருட்டு)

வசனம்.

இதுவும், வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்.

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணாமல்மாதவத்தோர்மதியங்கத்  
தேனிருந்தசெந்தானைச்சிந்திப்பார் புந்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை  
ஊனருந்தும்புலையாநீசுதம்பரத்தேசென்றாலுமுண்டோமுத்தித்  
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.



வசனம்,

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களே கூடத்தேடி அழியப்படாதே செகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தையுரிஞ்சும் பறையா நீகத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக்குலைக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவ னின்கே பத்தி யெண்ணலாமா, நத்திமுத்தி தேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம் போடலாமா, இங்கே நித்தம் நாடலாமா, வியர்த்தமான இந்தரென்மமெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, அங்கேபுத்தி செல்லலாமா, அடா இதுவெல்லாம் விட்டுவிட்டா, நாததைப்பிடுங்கி நடடா, என் தொழிலைத்தொடடா, தோல்கட்டிய தடியை யெடடா, யாருந் திருடாமல் பார்த்திருடா, களத்தில்படுடா, காவல் கொடுடா, புல்லுடா, முரடா வழிகெரியாக்குருடா, நான்விசால்வது நேரடா உன்செய்கையென்று கல்லாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயால்திட்டி, தேள்போலே கொட்டி, இயறொரு ஆள்போலேகின்றான். அவர் நாள்போகுதே யென்றார்.

உந்தனார், வேதியரைப்பாத்து நீங்க என்னை யடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமே யென்று வணங்கிச்சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததுபோதுமையே என்னை	அடித்ததுபோதுமையே
அடித்தாலுமுகள் கைவலி	யாதே
அடிமைசெய்யுமென்னுடன்	வாதோ
படித்ததெல்லாமென்மனத்திற்	படாதோ
பாவியெனக்குமினிமேற்றெரி	யாதோ (அடித்)
நல்லவரேயுங்கள் மனதுப்பிர	காரம்
நடக்காமலிருந்ததுமப	சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோ வெனக்குப	சாரம்
சுகிற்சாஸியுங்களாலேயிந்	நேரம் (அடித்)

வசனம்,

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்.

மோகனராகம்-ரூபகதாளம்.

இலவுகாத்தபிள்ளை	யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம்	போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு	தாச்சே-எங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே	லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல	மாச்சே-தெய்வ
எல்லாமலெங்கையோ	போச்சே
சேரியேசொர்க்கமென்	முச்சே-தில்லச்
சிதம்பரமென்பது	போச்சே
விழலுக்கிரைத்தாற்போ	லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வினாவி	போச்சே
தண்டதைக்கண்டிட	லாச்சே-நல்ல
காலமபிறக்காமற்	போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கிக்  
கொண்டு சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற்	பெருங்கடல்நீயாதோ
பேயன் தாங்குவேனே இம்மாதிரம்	பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந் துமேதோ	வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன் திரு வம்பலத்தெய்வம்	மோசஞ்சொடியுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந் தடித்தாலுமெந்தன்	பாழ்வினைதீராரோ
பார்தனில்பேர்சொல் லாதவனென்றே	படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடு மிறைச்சியைவேறொரு	செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பாம்நான் தொட லாமோசாநியில்	சின்னவனென்றே
இன்னமும்சிதம்பரம் போவேனென்று	யிங்கனெவருவேனோ
இம்மட்டும்போதுமையெயுங்கள் தய	விருந்தாலதுபோதும்

இஃது அறுசீரடியான்வந்த

விருத்தம்.

சேரிவந்தவர் செவ்வியவேதியன்சினத்தால்  
காருகடார்ந்திடுஞ்சோலையினின்றவன்கருத்தை  
ஏருலாவியபரமனற்றாண்மலரிறுக்கி  
தீரனாகியநந்தனுமிப்படிசெய்தான்.

பல்லவி.

நந்தனார் தங்கனையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகும்பிடு போட்டு  
ஒரு சோலையிலிருந்து சமாதிபண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தைத்  
தில்லை வெளியிலே கலந்துகொள் வேனென்று வீரவைராக்கியத் துட  
னேசேரியில்வராமல் தன்னுடைய துயரங்களுையெல்லாம் அம்பலவாண  
ருக்கே ஒப்பிவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படி.சொல்லவெந்துமனம்வேறுகிவினையோவென்று  
சாதுயிலேயா மெய்துநீயன்றோபிறப்பித்தாய்க்வா மியென்னை  
சோதனையோசெய்கின்றயெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்கும்  
ஆகிருலவலவோநீபார்ப்பா னுக்குள் ளிருந்துமனுப்புவினே.

இராகம்-சௌ ராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் (ஐயா)  
அக்கானான் வருவேனோ அம்பலத்தைப்பரவேனோ  
சற்றேபாகி னுங்காண்பேனோ சந்தியெயென்செய்வே (ஐயா)

விருத்தம்.

தாறில்லாதவிப்பிறவியைத்தானெடுத்தஞ்சி  
தூறுபட்டனற்கீழ்க்குலமாகியித்துன்பம்  
நீறுபட்டி மூல்லவோ தில்லையினின்றால்  
பேறுபெற்றிடுவேனதற்கும்மொருபிசகோ.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையார்க்கடிமையானேன்  
செய்யாவினைகள் செய்தல்லவோ  
உள்ளங்கரைந்துருகியுய்யும்படிக்கேட்கிடல்  
கள்ளக்குமரனல்லவோ  
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சதங்கமுழுதும்  
வேலைக்கிடமுமில்லையோ  
பாவினெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மனதிரங்கான்  
ஆவிதவிக்குதல்லவோ

கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள் திரும்

பாவிக்குக்கிடையா துகாண்

தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புடையார்க்கு

கல்லாச்சமையலாச்சுதே

பொன்னம்பலவாயுண்ணப் போற்றும்வகைகூறுவா மல,

இன்னம்பிறவியேறுமோ

அன்னை தந்தையுமீயென் னாவிபொருளும்

யுன்சந்நிதிவாச்செய்வாயே.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லாதம்பலத்தாசேயுன்பால்

கொடியனான்வந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்நீதி

நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிடுத்தாயென்றும்

படியிசைவிழ்ந்தானாடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனாகல்பாணி.

பல்லவி.

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்

அரகாசிவனே தில்லைச்சிவனே.

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பாணைக்கேட்டேன்

சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொரு நல்ல சேதிசொல்லக்காணேனை

[யோ (செய்யு)

பாவிபுலையனாப்பிறப்பேனோ யிர்தபாரினிலிருப்பேனோ

ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாயுன்னடிக்கமலங்காணேனையோ (செ)

பல்லுமுனைத்தநாள் முதலாகயிர்தப்பாடுபடுவேனோ

தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத்தேடும்வகைகாணேனையோ (செய்)

நாற்பதுவேலிலமிருக்கிரதை நடுகவேனுமென்றார்

காப்பதாருகளைபிடுங்குவதாரென்று கடுத்தபேச்சுகடியேன் (செய்)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்னாவதைப் பிடுத்திழுத்திடுவேன்

பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற் பறையன்பழியீன்போகாதுசொன்

[னென் (செய்யு)

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணாவிடினென் தேகந்தரியாது

சொல்லவிட்டேன்பொன் னம்பலவாயுன் சொன்னசபைக்குவருவே

[னோகான். (செய்யு)

விருத்தம்.

கடுவருந்தியும்பணிகலிகைவுந் தற்றைச்  
சடிவமேவியபிறைபுன ற்றரிக்கவுந்தகுலோ  
விடுவதில்லையுன்ன ருகினிற்றொருவேங்கைக்  
கொடியன்வந்ததினென்ன தில்லையிற்குறையோ.

விருத்தம்.

மாவளர் தில்லைமாநகர்வீதியுமதிலும்  
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண் குளிரப்  
பாவியாகினேன்காயத்தையேறுக்குப்படைத்தே  
னவிதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலனே.  
ஆதிநாண்முதற்றவம்பெறுமா முனிக்காக  
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்  
பாதம்போற்றியெந்நேரமும்பணிந்திடுந்தன்  
ஏதந்திரவேகனவிலுமீசனும்வந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார், தில்லைத்தலத்தைக்காணாத சென்ம மிருந்தாலென்ன  
போனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகி வாடும் வேளை  
யில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற்கண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்  
தேவன்வந்து சொல்லுவார்.

எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி.

கனவீனில்கண்டாரே - நந்தனார் - கனவீனில்கண்டாரே	
மனதுலெப்போதும்	வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக்	கண்ணினாற்காணாமல் (கனவி)
நீரடுங்கழனிகள்	நாடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன்	னுடையவன் களிக்க
மானிடப்பிறவியி	லுனக்கிளையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை	நாதன்வாதுமைக்க (கனவி)
சாங்குல்கலாய்க்	களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனையென்று	சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளிகித	மாச்சுதுஅதன
விநகேவந்தேனென்று	மீசனும்புகல (கனவி)

விருத்தம்.

அறிவு மிகுந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான் பெயர்சொல்லி யாற்று  
நாளில், கறைமருவுடாழகன்றனதடிமை வெறியகலக் கனவில் வந்து,  
குறையறவே கழனிகளை நடச்சொன்னோ முனக்குவிடை கொடுக்கே  
னென்ற, மறையோது மவர்க்குரைத்து நீவிரைந்துவா வென்று மன்  
துட் சென்றார்.

நந்தனார் கனவில் நடேசமூர்த்தி சொன்ன

வசனம்.

நம்முடைய நந்தனாரே உன்னிட கழனிகளை நமது பூதகணங்க  
ளாலே நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக் காட்டினால் உத்தாரங்கொடு  
ப்பா, நென்று சொல்லித் தானம்பலத்தே சென்றார்.

நந்தனார் நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷ மடைதல்.

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல்  
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக்  
பழுதிலாமலேரிசுளங்கள்  
பரமசிவனைப்பணியும்நந்தன்  
கனவில்வந்துவருவமாகி  
கடுகிநடந்துவேதியரிடங்

கதிரொருமுழங்காணுமாம்  
கட்டுகட்டவேதோணுமாம்  
பள்ளமேடுதண்ணியாம்  
பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்  
கருணைமாரிகண்டவன்  
காணவென்றுசென்றான்.

விருத்தம்.

அய்யவே வாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனாரைத்  
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்  
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று  
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவாநொப்புவானே.

வேதியர் சொல்லுதல்

பலவித, இராகம்-வராளி-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிரந்தமதி  
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா  
விந்தையாய்நினைந்தன்றோ

வந்ததென்னதந்ததாரு  
யிருந்ததுமறந்துபோய்  
அந்தவேளைபுந்தியில்லை (நந்)

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே  
கல்லைக்காட்டிகோபங்கொண்டு  
தில்லையென்றுசொன்னதெல்லா  
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன

சித்தமுந்தெளிந்துதா  
பத்தியுந்துலைந்தா

சட்டம் சட்டம் நல்லது நல்லது

பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்  
சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்  
மில்லையென்றுபோசசுதா  
சொல்லேநிஜமாச்சுதா

உற்றதுவுணர்ந்துதா  
கத்தலும்பறந்துதா

மெத்த மெத்த சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி.

இப்படி அப்படிசொல்லாதே  
சொற்படியொப்புதலாகநீ

கள்ளக்கும்பிடுதள்ளடா  
எள்ளுகொல்லைக்காரடா

தெய்வமென்பதுகுற்றம்  
கையைக்கொட்டுசத்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம்  
சாண்வயிற்றுக்குஅனபு

ஓகோ பலே பலே

தப்பெடுத்தடிப்பையா  
மெய்ப்படிநடப்பையா

காரியங்கைக்கொள்ளடா  
யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா

தெளிந்துபாருசுற்றம்  
கண்டுகொள்ளுந்தம்

ஊணிழர் ஈலேதுன்பம்  
சாதிமுறைமைவம்பு

சபாசு கண்டுகொண்டாய்

கேதாரகௌளம்.

சூதாடிதோற்றவன்போல்  
வேதாந்த சாஸ்திரங்கள்  
என்னகாரியம் அதிலென்ன

வாதாடிநிற்பதற்கு  
காதாலேகேட்டிருந்தும்  
வீரியம் தள்ளு தள்ளு

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டி ஊண்டு  
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும்  
அம்பலமாவதுஆகாசு  
அருளில்லைபொருளில்லை

பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும்

இத்தனைநாள்கற்றகலை  
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை  
தாறுமாறுபேசினதால்

கேட்டதில்லையா  
பார்த்ததில்லையா  
துற்றுப்பாரு  
கண்டுசேரு

வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்

அத்தனையும்பித்தமாச்சு  
கூறுபடுமோ  
சோறுபோடுமோ

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

அள

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாம்முழுப்புரட்டு	வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசம்மா	நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா	உனக்கணையாரடா
காசபணஞ்சேரடா	இதுநல்லவீரடா

மாஞ்சை.

கஞ்சிகுழுமுடித்தாலும்	பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும்	சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாரேன்	ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன்	ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று	துண்டாய்கிடக்குதுந்தன்
'பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாகவாழ்ந்திரு	

புன்னாகவராளி.

துண்டு வெட்டுப்பாக்குதின்று	அண்டை வெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில்	முண்டிருக்குபார்த்தையா
மோகனம்.	

காணியில்லாதவனொரு	மாணியில்லாதவன்போலே
தோணிநூலுந்தோணுது	கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச்	சுகமல்லவேமனங்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா	ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி.

எருவிட்டுமுதவயல்	மறுவிட்டுத்தேவையிலலை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந்	துருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப்	புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயிறையே	இந்தவருக்குளிறுநல்லவிரையே

அசாவேரி.

மூலைக்கால்விளைந்ததானால்	சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும்	குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிர்த்திலஞ்சப்பையே	நீவாரிவிடவேனுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி.

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு	கோரையைப்பிடிங்கிநம
தேரியையுமுகச்சொல்லு	வீரியைநடுகச்சொல்லு



செட்டியார்ஞளத்தருகே  
வெட்டியானகத்தருகே

முட்டிருக்கப்பேர்த்தையா  
திருட்டிக்கப்பார்த்தையா

புன்னகவராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப்

பெல்லாமுனதுசுக

மல்லாமல்வேறேகதியில்லை

யில்லை

கட்டியடிக்கட்டினாயில்

விட்டதுமுனைத்ததா

பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே

நட்டதுபலித்ததா

காடுவெட்டி நஞ்சைபண்ணு

மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு

பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ

வீடுகட்டிவாழலாம் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லும் வேதியரை பண்ணையைப் பார்க்கவாருமென்று நந்தனார் கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்.

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து

கண்ணுலாவியவேதியன் கனிப்புறநந்தன்

பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலக்கூத்தனைப்பரவி

யெண்ணிலாவருங்கதால்கொண்டிருந்தனர்தானே.

வசனம்.

கேவலமாகிய நீசன் சிவகங்களாலே ஒரு இராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பவருக்கும் வயலை வேதியர் கண்டு ஒன்றுந் தோன்றாதவராகி யுலகவாசனையற்று நின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்.

கடுக்கா.

நந்தனைந்தபரிதமாளார் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்

சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்

விந்தையாச்சுபலந்தம்போச்சுது

சின்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில்

(நந்த)

நீசச்சாதியென்றுயேசிப்பேசுமிந்த

தோசுவேதியனுமாயசையாகவே

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

அக

தேசமமற்றநதில்லைவாசமாகுநட்  
ராஜமூர்த்திகுதாசனென்றுவரும்

(நந்த)

வாரும்வாருமிதைப்பாருஞ்சிவ  
னாரேவந்துசெய்யுங்காரியங்கனிது  
பாரின்மீதுளினையாருமில்லையென்  
றாரினுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல

(நந்த)

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை  
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ  
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர  
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொலும்.

(நந்த)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம் பண்ணி  
னெனென்று மிகரும் குழைந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகடை-அடதாள ஸ்சாப்பி.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன்	பெருமெயின் றுகண்டேன்
நானென்வினையை	விண்டேன்.

அதுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல்	விழலனாறியாமல்
விமபுக்குக்கச்சு கட்டி	விசினெனென்னையாரும் (நந்த)

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலேயேதேதோபேசியுநதன்	மெத்த
அருமையைத்தெளியாமற்போனேனே	ரென்று
சிரியோர்செய்தபிழை பெரியோர்பொறுப்ப	இந்த
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே	தோனும்
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்னதான்சொல்லத்	வேணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதும்காத்திட	காணும்
நிறையுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராக்	தேனும்(நந்த)
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்வந்துயே	

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாயிருந்தகிந்த  
 நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் கதிக்கச்  
 சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து அறுவடைக்கும்  
 தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது  
 ஆற்றல்தனக்குதேமிகக்கிளைத்து யாவரும்  
 அய்யாவனு துறல்லவருளால்நலமே பெரும்  
 நாற்றிசைபோர்களுந் நாட்டிப்பணிய வரும்  
 நாமேன்களிக்கமனம்நயந்துக்கிருபை தரும் (நந்)

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காரும விதையுங்  
 கொட்டக்திஷ்டிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த  
 அண்டர்பணியுந் தில்லயாண்டவனே யுமக்கு  
 அடிமைபாளாகிவந்துசெய் தாரோ  
 துண்டத்தனத்தாலென்றெண்டுக்கும்குமமைக் கொண்டேன்  
 தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் கண்டேன்  
 வதாண்டனோன்னும்குத்தேதோதங்களை விண்டேன்  
 சொல்லுமபணி என்செய்து சுகப்படத் துணிவுண் டேன் (நந்த)

வசனம்

என்று வேதியர் நந்தனரைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ்  
 சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல் விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்றானைக்கருத்த துபெறவேநோக்கி  
 குறைய றும்நந்தனரைக்குலமதுகீழென்றெண்ணி  
 மறைபுகல்பெருமையாலேவந்திடனன்கொடியனென்று  
 இறைபடுமனம்போலஞ்சியெங்கியேயாற்றுவானே.

இராகம்-புன்காவராளி-ரூபகதாளம்.

குத்தமெத்தனைசெய்தபோதினுமுந்தன் சித்தத்திலிரிளையாதே-சிவ  
 பத்தனென்ற,ரியாமல்பதறிவார்த்தைகள் சொன்னபாவந்தூலியாதே  
 புலையர்கன்பரக திதேடும்படியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரே-உன்னை  
 கவிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபேர்களெல்லாங்காட்சிபெறுவாரே  
 உருவமனதறியவொருவனாகாதொன்றுலகம்மொழியாதோ-அனு  
 திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சுதெய்வமுமிரங்காதோ  
 ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாதுசந்தேகப் படலானேன்-இப்  
 ஆதிசிதம்பரரசுகியம்பாரென்று யனுப்பிவிடலானேன், [போ

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கூக

வசனம்.

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றைக் கேட்க, நாளைப்போயார் கனவிலே ஈசன்வந்து கருணை செய்தாரென்றார். அதற்கு வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுன்கனவினி லெப்படிவந்தார்

வரந்தாரெந்தாய்

(நந்தா)

சந்ததமுஞ்சனசாதிமுனிவர்தொழுஞ்

சச்சிதானந்தமுர்த்தியல்லவோ

(நந்தா)

ஆதிமுடிவுகிடையாதபராபரஞ்

சோதியல்லவோநீசாநியென்றறிந்தும்

(நந்தா)

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்

கொன்றும்பேதமில்லெயன்றுதெளிந்துங்

(நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் தான்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு வாரென்றுசொல்ல, நந்தனார் மறுஉத்தரங் கூறுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-எதுக்குலகாமபோதி.

வேதியர்-ஏழைப்பார்ப்பான் செய்திடும்பிழையை

பேற்றுக்கொள்ளாதே

நான்

இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதுமொப்போ

நந்தனார்-பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்குள்

புண்ணியவானே

நான்

புலையனாகுண்டிமையல்லவோ புத்திசொல்லுமையே

வேதியர்-புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு

பத்திகிடையாது

வாயால்

புலம்பினதாலென்னமனமடங்காமி போதவுகிடையாது

நந்தனார்-கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று

கிருபைசெய்யு

மையே

கீழ்க்குலமல்லவோநாயினுங் கடையேனகீர்த்திசெய்யப்பிரே

வசனம்,

பரமபக்தனாகிய நீ எனக்கு அடிமையேயே செய்பவன்போல் வந்தபடியினாலே என் பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

அறுசீரடி விருத்தம்.

அவப்பொழுதுபோன தன்றிதறைமுடிவையுளங்கனிய  
வறிவி லுன்னித்  
தவப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுங்கண்ட ந்யாப்பாவியெனைச்  
சார்ந்தாரன்றோ  
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலைகளைச்  
செய்ததாக  
பவகடலைக்குதிப்படிபோல்தாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்  
பத்திதானே.

இராகம்-ஆனந்தக்கனிப்பு.

நந்தாநீசிவ	பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனான்	பித்தன் (நந்தா)
பூமிக்குள்நீயொரு	சித்தன்-இந்த
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர	சித்தன்
காமிக்குள்ளேவெரு	மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோரனைவரு	முத்தன் (நந்தா)
படித்துமென்னவெங்கள்	வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவனம்	கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ	போதம்-அது
ஐங்காமற்போச்சதுவென்பிடி	வாதம் (நந்தா)
தெவிட்டாதசோகம்	பானி-உந்தன்
தேகமுழுதினுஞ்சிவன்றிரு	மேனி
பகையாகியவொரு	கூனி-போலே
பழுத்தேனானுநீயாற்றாம	ஞானி (நந்தா)
பவசாகரந்தாண்டிச்	சென்றாப்-உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துப்பரமானந்தம்	கொண்டாய்
தன்மாமுணிபோலே	நின்றாய்-தில்லைத்
தரிண்டவராயனைக்கண்ணால்நீ	கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது நந்தனார் மனம் நொந்துகை  
கால் நடுங்கி ஐயரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங்கொ  
டுத்து ஆடையளித்து இத்தனை நாளும் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்  
களுக் கடிமை வேலைசெய்யு மென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொ  
ல்லவேண்டா மென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சஹானு-கல்யாணி-ரூபகதாளம்.

1 ல்லவி.

ஐயாசொல்லு  
தடிமைப்பறையந்

வேனே உம  
தானே.

அது 1 ல்லவி.

மெய்யாகவேயிர்தமே தினிவாழ்  
வேலைசெய்யுழியர்தம்மையோதாழ்

வோர்கள்  
வார்கள். (ஐயா)

சரணங்கள்.

வேம்புக்குயர்ந்தமதூரங்கள்  
வீறுமதன்குணம்மாறுதெந்  
ஆம்புத்திக்காரனென்னாலேயாவ  
அய்யனருளையல்லாமலும்வே

பூட்டினும்  
நாட்டினும்  
துண்டோ  
துண்டோ (ஐயா)

மேவுங்கிரைத்தண்டுமேருவைத்  
வீசங்கதிர்முன்மின்னும்பூச்சி  
ஆவதழிவதெல்லாமைமன்  
ஆச்சுதென்றாலென்னவாச்சுது

தாங்குமா  
யோங்குமா  
றன்னாலே  
யென்னாலே (ஐயா)

முன்னமேசெய்தவீனையின்வ  
முடப்புலையனுமேவி  
இன்னல்படுவதுடனின்னமும்  
ஏந்திக்கொள்ளுமென் றெனைக்கெடுக்கவேண்டும் (ஐயா)

சத்தாலே  
யதனாலே  
ஏண்டா

வசனம்.

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களு  
டைய திருவாக்கினால் என்னையுமியப்படிப் புகழலாமோ வென்று மிக  
வும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அமிர்தகல்யாணி  
பல்லவி.

சின்னசாநியல்லோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனான் (சின்)  
அன்னைதந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாள வேணும் (சின்)  
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த  
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுபறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் (சின்)

வசனம்,

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனரைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்  
றார்.

இராகம்-தேவமனோகரி-ஆதிதாளம்,  
பல்லவி.

ஆருக்குத்தான்தெரியும்	அவர்மகிமை
அம்பலநாடக	மாடியபெருமை
அதுபல்லவி	
பாருக்குள் மாந்தர்கள்	காண்டி துதொல்லை
புகஞ்சலிபண்ணிய	புண்ணியமில்லை (ஆரு)

சுரணங்கள்.

தேவர்கள் பூமழைகொண்டு	சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு	மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர் உள்ளங்	குளிந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட	யிருந்தாள் (ஆரு)
காதில்குழையதுவிழுந்தது	காட்டார்
கண்டிடும்அன்பரைவிண்டிட	மாட்டார்
பரதளம்நடுக்கவேதாண்டவம்	பொட்டார்
பக்தியில்லாதவர்தங்களைக்	கூட்டார் (ஆரு)
பாலகிருஷ்ணன்பணித்தேற்றும்	பிரதாபம்
பாந்திடும்பேர்கில்லை புண்ணிய	பாவம்
சிலகுணமருவும் ஞானப்பிர	நீபம்
தேவமனோகர மாகிய	ருபம் (ஆரு)

இராகம்-பாரவி-நிரிபுடை தாளம்  
பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங் கிருபையிருக்குதோ  
அவனே பெரியவனும்.

அதுபல்லவி.

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்  
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவனே

(ஆரு)

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன  
வேலைசூழ்ப்பணைமாதராலென்னகாரியம்  
சாதனைபாகவராதொருநாளும்

மண்ணாசை பெண்ணாசை பொண்ணாசை பொல்லாது (ஆரு)

பாணன்மதங்களடங்கேவெசய்தகோ

பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழும்பொன்னம்பல

வானனென்றதரவாய்விரும்பாடிவன்

வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன்.

(ஆரு)

வசனம்.

சிவபத்தி யுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தியில்லாதவன் பார்ப்ப  
பானுயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே திருப்புன்கூரி லுனக்  
காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கி தெரிசனங் கொடுத்ததும், நீகுநா  
ம்வெட்டினதும், ஒரு ராத்நிரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நட  
ராஜமூர்த்தியே வந்து நடவுநட்டதும் பார்க்கும்பொதுபல்லாது நீயே  
மகா புண்ணிய புருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறி  
ல்லை, நீ இதுவரையி லெனது வார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை, ஆகையால்  
எனக்கு நீ குருவாகி நின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர்  
சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாநீ குருவுபதேசம் நவிவிடவேணும் நான்கடைத்தேற

நந்தானைக்கிபெறமாட்டேன்

நோயினும்பிறவிக்கடவிடைவிழ்வேன்

(நந்தா)

மந்தாரபூ, தெடுத்தானர்மலரடிசாததிவாழ்வென்னறிவு

சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பராகசியந்தெரிசித்திடவே

(நந்தா)

வைத்தாகருணைக்கடலுன்மனத்திற்சென்றுநீநிர்த்தனம்புரிந்து

ஒத்தாசைபூதகணங்களூரிமையுடன்வந்துஊழியஞ்செய்ய

(நந்தா)



பெற்றாரீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனோமுடன்  
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பிக்கைசொன்னேனற்கதிபெறவே (நந்)

கவி விருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடு தூற்களைவிதித்தும்  
ஆதனாதிபுன்னடியவர்க்கடுஞ்சினமடைய  
பாதகம்புரிந்தேனென்றுநந்தனைப்பரவி  
ஏதந்திரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமை  
யால், சுற்றி வந்து தலைவணங்கி ஒருமூலையை நோக்கி நந்தனார் சொல்  
லுகின்றப் போல் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தகடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தகடினம்.

அதுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்  
நையாதமனிதர்க்குவுய்யா லுகண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்.

காசியாலேமூலக்கனல் வீசியேசுழன்றுவரப்  
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசறக்குண்டவியைவிட்  
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே இந்த

மானாபிமானம்விட்டுத் தானாகின்றவர்க்குச்  
சேனாதிபதிபோலே ஞானாதிபதியுண்டு  
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே அங்கே

சங்கையறவேநின்று பொங்கிவரும்பாலுண்டு  
அங்கமிளைப்பாறிக்கொண்டு தங்கப்பொம்மைப்போலவே  
நில்லுமே-ஏதஞ்செல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாது வெல்லுமே  
[இந்த

அட்டாங்கம்பண்ணினாலும் நெட்டாங்குபண்ணியது  
கிட்டாதுகிட்டிவா வெட்டாதுமுட்டியது  
பாயுமே-முனைதேயுமே-அதுவோயுமோ-உள்தோயுமே வேத

மந்திரத்திலேபோட்டு யெந்திரத்திலேபார்க்குந்  
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்திரத்திலே அவ  
தானமே-அதுதானமே-மவகினமே-பேசாமோனமோ அந்த  
முப்பாழுந்தாண்டி வந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு  
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடனம்  
ஆடுனார்தாளம்போடுவார்-அன்பர்கடுவார்-இசைபாடுவார் இதை  
கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை  
அண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு  
நல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ-அங்கே செல்லவோ - நேரமாகுதல்லை  
வோ

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்  
மேலேவைத்தவாசையாலே நாலன்றறுப்போனென்னு  
சாத்திரம்-நல்லகேசுத்திரம்-சற்பாதிரம்-ஞானநேத்திரங்கொண்டு  
(ஸ்யே)

### கலி விருத்தம்.

வானமேவியவும்பர்வாழ்த் தியமறையைக  
கானமேசெயும்வேதியரேயுமககடிமை  
யீனமாமிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்  
ஞானவாரிகொண்டேயவாருளுநினைந்தார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் சொல்ல, வேதியர்கேட்டு திவ்வியஞான மடை  
ந்து நந்தனாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா	நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா	(சிதம்பரம்)
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர்	வேறே
சிந்தனைவேண்டாம் நந்தனையினிமேல்	(சிதம்பரம்)
எத்திசையிலுமுமக்கிணைசொல்லப்	போமோ
பத்தியேமுதலென்று பழகியபெரியவர்	(சிதம்பரம்)

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேரீரென்று

புத்தியும்வந்தது சத்தியமல்லவோ,

(சிதம்பரம்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து நந்தனார் தலைவனை  
நினைந்து வந்தினை நின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்,

இராகம்-ஓரடிபிவிசண்டு வார்த்தை, துக்கடா,

நந்தனார்

வேதியர்

சிதம்பரம்தெரிசுனங்கிடைக்குமோ

கிடைக்கும்

கொன்மசாபல்லியமாமோ

ஆகும்

பதமபெறுந்தவநெறியறிக்கேண்

அறிவிர்

பரமசிவனருள்செய்வாரோ

செய்வார்

சுதியில் சாழ்ந்தவனல்லவோ

அல்ல

சாத்கிரமுறைமைக்குஞாயமோ

ஞாயம்

ஆகியமபலத்தெய்வம்நாடுமோ

நாடும்

ஆனந்தமடைவேனாவையே

அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனருக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணி யனுப்பிய மின்பு  
நந்தனருடைய குணசிசயங்களை கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசினதுண் டபராதமனந்தங்கோடி, படு  
நாகில்வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பரவமது பவித்தென்று, துடிது  
டித்துத் தொடைநடுங்கி நீர்வடித்து சிதம்பரத்தே துதிவுள் செய்து,  
படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப் பகருவாரே,

இதுவுமது.

சாத்திரக்குப்பபையெல்லார் தள்ளினேன்பதறுபோலே

காத்திரஞ்சுத்தமாச்சு கணிந்திடுமுன்னம்பத்தி

மாத்திரமிருந்தாற்போது மற்றொன்றுமில்லைசைவச்

சேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன்றில்லையென்றார்.

## நத்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கூக

இராகம்-செளராஷ்டிரம்-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

எத்தனேரமும்நந்தனைசுந்தித்தா

னந்தமாகியிருந்தனாரந்தனர்

(எந்தனே)

பந்தந்தீரவேயிந்தவருவாகி

வந்துதோவரந்தந்துதோசிவனென்று

(எந்தனே)

வசனம்.

விட்டுதோ இந்த விட்டுக்கலைகள் பட்டுதோ பவராகரச்சேபழி  
ததிட்டுதோ முத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோ வென்று ஏங்கித்தொ  
முது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபத்தி பண்ணிக கொண்டு  
ஆனந்தமடைந்திருந்தார், அப்படியிருக்க எந்தனர் ஆதனூரை விட்டுச்  
சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்றார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதானம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகின்றார் ஆதனூரைவிட்டுக்

கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால்வருகையிலே

தோண்டாங்கம்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமயமாய்

(நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து

அனேகசன்மவாசனையை

அனல்கொண்டு தகித்தாரே சஞ்சிதவிதையென்று வெறுத்தாரே ( )

குண்டலீசத்தியைக்கொண்டு

கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து

சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குறையா வயிர்தமுண்டார்கிளையார்

(நந்த)

அநாதிமாயகற்பிதமிந்த

நாமரூபாதிப்பரஞ்சமெல்லா

மழிந்துப்போமென்பார் குறைகட லெழுந்தனூரையென்பார்

(நந்த)

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமீதுணை

சத்தியம்பண்னுவேநான்பறையன்

சதுர்மறைகேட்டிலையோ மிக்க ஷண்மதங்கேட்டிலையோ

(நந்த)

எப்போதுநடராஜமூர்த்தியின்

இணையடிதொழுதார்க்கீடுரை

னிந்திரபததிகரேர் நிரும்பியும் வந்தவர்காண்கிலையோ

(நந்த)

நசன்கருணைலேசமிலாதவ  
 நெத்தனைவேதங்கற்றலு  
 மெட்டாப்பெருங்கொம்பு நெருங்கித் தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக  
 அம்பலநாடகமாடுவரோ  
 அருந்தவம்புரிந்தேனோ-கனவினில் வருந்தியுமிருந்தேனோ (நந்த)

அரகரசாம்பசதாசிவனென்பான்  
 நம்பலத்தாடியதேசிகனே  
 ஐயேயுன்னடிமை மனது நையேனுன்னுடைமை (நந்த)

செழித்துவிநுலகெட்டிச்சிகரங்க  
 னேந்துந்தெரியுதுகாணையே  
 தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங்களிப்பார்கண்ணீ  
 ருதிப்பாரானந்தலாகிரியால்  
 கொண்டானடிப்பாரே குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரே (நந்த)

பாறளந்தகோபாலகிருஷ்ணன் துதி  
 பாடுநதிருவடி பணிவேனோ  
 பரகதியடைவேனோ பூமியில் மறுபடிவருவேனோ (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனுரைவிட்டுக் கொள்ளிடத் திருநகில் வரும்போது  
 சொல்லுகிறார்.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான் நந்தன்  
 கோபுரங்களைக்கண்டான்.

அதுபல்லவி.

பள்ளச்சாதிடிலும்பறைச்சாதிநானென்று  
 உன்னமுருகியவர்கெள்ளங்கலாபுரள. (கொள்)

சரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி நந்தன் ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி  
 நாடயெங்கும்நல்லநடனக்கூத்தாடியே  
 நன்புடன்கதிபெறலாமென்றுறுதிகொண்டு. (கொள்)

## நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

கர்க்க

அக்கரைபோனானே நந்தன் ஆனந்தங்கொண்டானே  
 சிக்கெனவேசிதம்பரேசனைக்காண  
 சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத்தியானஞ்செய்துக்கொண்டு (கொள்)  
 திருவாதிரைத்திருநாள் செய்யுந் தினமல்லவோயிந்நாள்  
 திருநடராஜமூர்த்தி திறுமுகந்தனைக்கண்டு  
 சித்தங்களிப்பேனென்றுறுதிக்கொண்டு. (கொள்)

வசனம்.

நந்தனார் இரத்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கொள்ளி  
 டக்கரையைத் தாண்டிவரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக் கண்டு தரி  
 சனம் பண்ணுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரதெரிசனமே எந்தன் பாபவிமோசனமே,  
 தாபங்கள்மூன்றுந் தணிந்துவிடும்நல்ல  
 சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோ)  
 விண்ணனைந்துமேலோங்கியேகண்டுநற்  
 கண்ணுளார்க்கெல்லாங்காட்சியளித்திடும் (கோ)  
 அல்லும்பகலும் அமரர்துதித்திடும்  
 தில்லைக்கிறையோன் நினமுமகிழ்ந்திடும். (கோ)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபடாதடாகங்களுந்  
 தூங்குதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன் துஜமரமும்  
 நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்  
 சீலமுஅந்திருவீதிகளுந் தில்லைவெதியர்மானிகையும்  
 கண்டேன்சலிதீரந்தேன் என்கவலையெல்லாமொழிந்தேன்  
 மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்  
 தஞ்சமென்றடைந்தே னிர்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை  
 அஞ்சவேண்டாமென்றொருதாஞ்சொல்லியழைத்தாலாகாதோ  
 அப்பாவுன்சரணந்தில்லைக்கரசேயான்சரணம்  
 ஒப்பாரில்லாநடகம்பயிலுமொளியேநின்சரணம்.

கோபுரதரிசனமேன்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு  
சிதம்பர விசாலமெனப்படும்.

சிந்து.

சிவன் - வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே அறியாபோ  
லிருந்த, செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே ஆதனார் தனி  
லிருந்து, விடும்-அம்புபோலப் பறத்தையமின்றித் தில்லையருகில் வந்  
தார், மனந் - தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக்கொண்டார் கொண்டா  
மணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

நாளைப்போவேனென்று நாங்கன்சொலத்தெரியாது  
பூளைப்பூவாம்பிறவிப் பிணிப்பெழியப்போவாராய்ப்  
பாளைப்பூங்கழுதுகிற்கும் பழம்பதியினின்றுபோய்  
வாளைப்போற்றெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லையருங்களைந்தார்.

வசனம்.

இது பொழிப்புரை.

நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அனேகநான் கழியச் சபாநாத  
ரைத் தரிசனம்பண்ண வேண்டுமென்னும் பேராசையை அடக்கக்  
கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவை பொத்த நிலையாமையை யுடையபிறப்  
புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவாரா  
ய்ப் பாளைபையுடைய பொலிவாகிய கழுதமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்  
பறைமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளைமீளு  
னது எழுப்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை  
அடைந்தார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணிபாடுது கண்டுபிணிவாடுது.

முத்நிமனிதேடுது	சாடுதுகூடுது	(கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாலங்கள்போருது	(கெண்டா)
சென்னமரணதிகள்	மோகமுந்தீர்ந்தது	(கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில் - கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்க  
வேன்றே கொண்டாட்டமாகி வந்தார், கையைக்-சூம்பின்டேன் நமக்

கம்பிட்டதோ வென்றேமனகிழந்தார், திருவிதியிலேவந்து காதலுடன் கண்டார்கலையாறி, இரு-கண்களினானந்தம் பொங்கிடவே நின்றார் மதிப்புறத்தே, வெகு-நேத்தியென்றரிதைப் பார்த்ததில்லை பணந்தார் பாவசமாய், நல்ல-பாக்கியசாலினாக்குமென்றார் இதுதானே தில்லைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைபக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்-அதுசித்துவிலாசமென்றார் அந்த எல்லையிலே நின்றார்-மனதேகமாகிக்கொண்டார்

இருகண்கள்நீர் வடிந்தார்-கொடுங்காமலேயைப்பறுத்தார் இருகையைதுக்கிக்குவித்தார்-தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார் இந்த

ஐம்புலன்களை மறந்தார்-பரமானந்தக்கடலுறைந்தார் தன்தேகபாவ மறந்தார்-தில்லைச்சிவனையென்றிருந்தார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுதானே தில்லைத்தலம் இத்தனைநாளாமறியேன் இதுதானேதில்லைத்தலம்

அதுவோயினுவோவென்றலைந்திடும்பேயனைக் கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைந்திடும் (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும் பேசுக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்ததிறந்திலேன் (இது)

இராகம்-அசாவேரி-திசரமதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைத்தாரும் உம்மைத் தேடிவந்தேன் இதோபாரும்பாரும் (ஆடி)

அதுபல்லவி.

நாடிபுகழ்ந்துதொழும் சிவகாமிமனோகாரே தில்லைநடர்ஜரே யுமதுகையைவிடமாட்டேன் (ஆடி)



சரணங்கள்.

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணிபரனே  
சிதம்பரேக்ஷத்திரதேரிசனம் விடுசேர்க்குமென்றறியேனே  
மாத்திரப்பொழுதும்மை மறக்கவென்மன துவராத்தென்றுமருவி  
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன்சுவாமி அதிலென்னசுகம் அம்பலந்த  
[னில். (ஆடியபாதத்தை)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தில்லையென்றால்பிறவி  
இல்லையிலையென்றுமறைமொழியும்.  
தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை  
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் (தில்)

கற்றோருங்கற்றோருங்களங்கமறிந்திட  
பெற்றோரும்பெற்றோமயேசாப்பெருமையி  
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலந்தனில்  
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்)

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்  
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலுந்தான்  
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்  
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும். (தில்)

துக்கடா, இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோ தில்லைச்சிதம்பரேக்ஷத்திரமீசனிருப்பிடமோ

சரணங்கள்.

மதுரம்பொழிந்திடும்	மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம்	வாமும்பெருமிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர்	பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும்	பாகதிருமிடம்(இது)

இராகம்-பிபாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ வையன்கூத நாடுஞ்சிதம்பரமோ  
ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே  
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயடபொருள்

(ஆடுஞ்)

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்  
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடினூக்கியே

(ஆடுஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பனிமகிச்சடையினார்  
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தெய்வென்று

(ஆடுஞ்)

இராகம்-தன்னியாசி-நிராஜாதாளம்.

பல்லவி.

திருவாதிரைதெரிசனத் திருவந்தே-உந்தன்  
திருவாதிரைதெரிசனத் திருவந்தேன்.

அதுபல்லவி.

திருவாய்திறந் துறவாயினி பிறவாவந் தருவாயென்று (திரு)

சரணங்கள்.

கங்குறையேதுபவக் கறைதாண்டவேயுனதுசிவ  
கங்கைதனில்முள்கிபவக் கடலும்புளப்படியாகவே

(திரு)

அல்லும்பகலுனதுசபை அருகில்நின்றுகூத்தாடினால்  
கல்லாமனமுருகும் பாகதியுங்கைவாசமாகுமே

(திரு)

ஆனந்தனைக்கண்டோடிய வமரர் துயர்கெடக்காத்தவன்  
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப்பாதங்கனகசபாபதி

(திரு)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்  
பல்லாழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு  
நல்லருணடனங்காட்டும் நாயனார்சிற்சபைக்குள்  
செல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாலாகாதன்றே.

வசனம்.

இப்படி தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப் பாராதவரே பாவி  
யென்பார்.

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மார் கழிமாதத்திருவா திரைநாளையிலவந்துசிதம்பரதேசிகனை  
பாராதபாவிக்கேதுமில்லையிந்தப்பாரிலவந்துபிறந்தவதே  
வானிற்றொடுந்திருமாளிகைமண்டபமாமலுந்தில்லைமாநகரம்  
காணக்கிடைக்காதப்பாயிந்தபாக்கியங் காதின்கேட்டவண்ணங்கண்ட  
[துவே

ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்திதியில்  
நாதமுங்கிதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங்காணாததாற் சிவலோகங்காணெனன்பார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசி  
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலத்தியானம்பண்ணினார்  
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவி  
பலித்துதல்லவோபாவிசெனமலுத்துதல்லவோ  
தொண்டுகொண்டதங்கனையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லீசொல்லித்  
துள்ளித்தாவினார்ஞானவிரையெள்ளித்தூவினார்  
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனானந்தக்கடலில்  
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்.

இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கரவண்ணலையம்பலத்தானே  
நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகித் துதியாரோ ஆனந்தப்  
பெருகிப் பதியாரோ

முத்தியளிக்குந்திருமூலத்தானரைக்கண்டு  
பத்திபண்ணாதவன்பாமரனல்லவோ

பாருக்குச்சுமையாச்சு - அவனிநுந்து  
மாருக்குச்சுமையாச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறும்  
அங்கம்புளகிதமாயவரிடுமேவல்

கொண்டாடிக்குழைத்தாரே - அன்யா பமாய்  
நாளையுங் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்த மெய்யும்பொய்யாகவே  
ஒசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லைத்  
துசியும்போகாதே காதலுந்த  
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பர மென்றுதில்லைவெளியினின்று  
பவசாகரம்வென்று பரமபதமடையுந்  
தவநெறிபொருந்தாரே - பொருந்தின  
மவரையும்வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மரையுணர்ந்தாலுஞ்  
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனகங்கா  
மாத்திரம்போகாதே - கருணைக்குப்  
பாத்திரமா காதே

சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்  
வருணாச்சிரமவிதிவழுவாதிருக்கினுஞ்  
செனனாதிகள்விடுமோ - கிரவண  
மனனாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்று வாண்டாயிரங்கால்  
மட்டிருந்தாலுமென் மரணபயமெய்திடு  
நட்டசென்ம மாச்சே-மணிதசென்ம  
மெட்டிவீணுப்போச்சே

முப்பாமுந்தாண்டிமூலதீமூட்டிக்கொண்  
டப்பாலேதின்றாலானந்தங்காணலா  
மொப்பாரில்லையடா - ஊடுருவி  
நிற்பா நிலையடா

ஆலமிடரிடக்கியம்பலக்கூத்தன்கோ  
பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பரமசிவேனெயென்று  
பாடிப்படி யாரோ - பருவதத்தில்  
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபத்திபண்ணாதவனை நின்றனைசெய்து இன்னமுஞ்  
சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழ்தில்லைவனநாதர்வாழும்  
 ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று  
 சொல்லாதவன்கல்விகல்லாதவன்-வெகுபொல்லாதவன்  
 காசினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு  
 பாசமகற்றுமநெறிபாராதவன்சுத்தப்  
 பதராச்சு-ஆட்டினதராச்சு-மிருமிக்கெதிராச்சு  
 ஆட்டுக்காலச்சற்றேகேட்டுவாங்கியுள்ளே  
 நாட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குவமையென்று  
 நாடாரே-கண்டுசுடாரே-என்றுந்தேடாரே  
 அம்பலவாணனாரூபில்வந்துகையாய்  
 கும்பிட்டிழைந்தசாதகுருடர்களுக்குத்திறு  
 மதியேது-சுகதியேது-பண்ணும்வதியேது  
 நாக்கிருந்துஞ்சிவநாமத்தைநவிலாமல்  
 சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால  
 னடியானோகட்டிப்பிடியானோகையாலடியானோ  
 வேதாந்தநூல்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு  
 மேகார்த்தமத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள  
 முருகாதுகள்ளங்கருகாதுவெள்ளம்பெருகாது  
 ஆத்திமதியுஞ்சடையழகனடியகூத்தைப்  
 பார்த்துக்களிக்கபாவிமனிதர்க்கொன்றும்  
 பவியாதுவினைசவியாதுசீலம்பொவியாது  
 பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு  
 சீலமுடனையுண்டுசெபிக்காதவனுன்பம்  
 துலையாதுஇன்பம்நிலையாதுகன்மம்கலையாது,

வசனம்.

நந்தனார், சிதம்பரம்பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக் கெடு  
 கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே ஒருபேதம்.

காணாதவனென்னகண்ணோ

வீணானகண்மயில்கண்ணதுபுண்ணோ

(காணாத)

சொல்லும்பொருளிறந்த துரியவடிவமாகி

யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி

(காணாத)

பசியாமருந்தளிக்கும்பரமாகசியத்தி  
லசையாமலேயாமுமம்பலநாதனைக் (காணாத)

ஊராரும்றியாம லொளிகண்டுபிசுகாமல்  
ஈராருகாற்கொண்டெழும்பியமண்டபம் (காணாத)

அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி.  
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பதெப்பத்தைக் (காணாத)

நாசினடுவிருந்துதாதனேதானென்று  
பேசாமற்பேசியபெருமையைபொருநானும் (காணாத)

என்னையானறியேனென்றிகழ்திடும்பேயனை  
தன்னந்தனியனாக்கித்தருவென்றழைத்தாரைக் (காணாத)

சோற்றுத்துருத்தியிதைச்சுமந்தநிலைன்ன  
ஆத்திமதியஞ்சடையழகனமருங்கோயில் (காணாத)

சீலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்  
கோலக்கனகன்றில்லைக்குழகனாடியுடத்தைக் (காணாத)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாததைப்பணிந்தொரு  
நாளிலும்பிறவாதநலமிக்கவழித்தெய்க் (காணாத)

வசனம்.

நந்தனார் பத்திபண்ணாதவன் முத்திபெறுனென்று சொல்லு  
கின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

வேதம்படித்ததும்சாத்திரம்கற்றதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்  
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளானுலன்றானந்தம்  
உடனேதுலையுப்பவபந்தஞ்சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்  
ஊனுறக்கமுதலாகியநான்குமுண்டேயுலகில்யாவருக்கும்  
ஆணவமலநித்தர்களறிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவரே [னேன்  
சுகத்தைப்பொய்யாததள்ளுவரே சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்  
அருந்தவமாமுனியாகிலும்நல்லாராசைபொல்லாரறியாரோ  
தருத்தப்படுத்திமனதைமயக்கிவைத்திடுமன்னமயக்கோசம்  
உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்  
அரவணேரோபாலகிருஷ்ணனல்லுமபகலும்பணிந்தேத்தும்  
திருவடிசரணுகதமென்றெண்ணித்தெளிந்தார்க்கன்றோபரபத்தி  
ஒழிந்தார்க்கன்றோவரமுத்திசொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

வி ரு த் த ம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக்கெய்தலரிதென்றஞ்சி  
யப்பதியின்மதிற்புறத்தினாராதபெருங்காத  
லொப்பரிதாய்வளர்ந்தோங்கவுள் ளுருகிக்கைதொழுதே  
செப்பரியதிருவெல்லைவலங்கொண்டுசெல்கின்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் இந்தத் தில்லைவாழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்  
மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற் குப்போருத லடாதெனப்பய்,  
ந்து அந்தத்தலத்தின் மதிலின்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன்  
மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லைவலஞ் செய்  
கின்றார்.

வி ரு த் த ம்.

அம்மையாந்தில்லைமாநகர்மருங்கிடையணந்து  
சுமமையிட்டிருவிழிகளில்நீரறச்சொரிந்து  
விம்மியேசிவனார்சரிதங்களைவிரித்து  
கொம்மைவிட்டவர் பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக்கிந்த பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டான  
டிக்கின்றார்.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கின்றார் தில்லைக்கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி (கொ)

அண்டரண்டந்தொழுமம்பலவர்தனைக்

கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய்க் (கொ)

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசபித்து

குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள் பாடிக்குதித்து (கொ)

அங்கம்பரவரமடைந்து ஆனந்தகடலில்விழுந்து

பொங்கிச்சிவமென்றறிந்து புலிபதிர்ந்துபணிமிகுந்து (கொ)

இருகண்களில்நீர்பெருக விறைஞ்சிமனதுமிருக

அருமைரசிவகதிருக அம்பலவாணன் வருக (கொ)

இதுவுமது

இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி..

கொண்டானடித்தாரே நந்தனார் கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி  
கொண்டானடித்தாரே,

அதுபல்லவி,

ஆண்டர்மகிழ்ச்சிபாலே அரனெயென்றுமென்மேலே (கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்சொந்ததே யோகம் அதனாலுருக்  
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம் ஆகவேயிந்த  
புண்டரீகப்பதவை போகம் கண்டேனென்போல  
மண்ணிலெவர்க்குண்டு போகம் என்றுதுதித்துக்  
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்

கூறுவதுவேவுற் சாகம் (கொண்)

வஞ்சமனதையொரு மித்து நினைத்தொழாத  
பஞ்சபாதகப்பேரே டுத்து உலுத்தர்களைக்  
கெஞ்சியவர்களைப் டுத்து உழலாமே  
கஞ்சமலப்பதங்கெ டுத்து ஆண்டருளென்று  
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்

மணவாளனைத் துதித்தும் (கொண்)

ஒருநாற்புறமதில் சொலிக்க ஊரெல்லைச்சுற்றி  
வருவார்திரும்புவார் களிக்க கிரசின்மேலே  
இருகைகுவித்தவாழ் வளிக்க வேண்டுவாரிந்தக்  
திருநாளைப்போவார்தான் மிகுக்க ஆகையாலிர்தப்  
பெருவாழ்வடைவாரிவர்

பேதமில்லையே யுரைக்க. (கொண்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதிமுன்வந்து தண்டாகார  
மாய்விழுந்து பணிந்து புழுதிபடப் புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிருத்த  
சபைதெரிந்து சௌரிசனம்பண்ணுவார்.



இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனக்கண்டான் நந்தனுஞ் சபாவமுடனேநின்றான்  
சபாதெரிசன்கண்டான் கணிதப்பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்  
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திருஞ்சிவாகாரமாய் செழித்துவளர்ந்  
திடும், தில்லைமுவாயிரமுனிவர்கள் கூடும்லும்பகலு மவரவாநாடும்.

(சபா)

வசனம்.

நந்தனார் தெற்கு கோபுரவாயினின்று சபாபதியை நோக்கத்  
துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெகதீசா அதிசந்தாகுஞ்சிதபாதா ஓ ஜெயஜெகதீசா.  
தில்லைபாக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்  
எல்லையில்லின்றே னினிபிரவேன்காண்  
எனக்கினியாரீடு கரும்புபோ லினிக்குதுபார்வீடு  
அசாபாரத்தைவோறவெட்டியானந்தத்தின் முழுக்காட்டி  
வைக்குமி துபாருக்குங்கிடையாது இந்தசுகம்பாருக்குளினையேது  
சாணுந்தமென்றிங்கேவந்தேன் சாமிபராக்கு  
உமையடைந்தேன் ஜெனனுகிகளான்மிகநொந்தேன்

வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன்.

(ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேலையில்

பெண்டுள்ளைகள்பேயோட்டம்

ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்

நா னும்நம னுந்திண்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்

நா னுனக்கருள்புரிந் தா னுவேனென்று

கனலிலாகிலும்வாருந்தட்டி யெழும்பிக்கவலைகளைத்தீரும்

அடிமையென்றுமன துமகிழ்ந்துபாரும்

தில்லைவெளியில்வாடாவென்றுசேரும் ஓ

(ஜெய)

அரகாசங்கரனெப்பொன்னம்பலத்தாண்டவனே

பாமதயாபரமூர்த்தியென்றபடி பணிந்தேன்மனங்களிந்தேன்

சாதியில்சின்னவனானால் தியில்வந்தேனாகாதோ

பாதகஞ்செய்யினுஞ்சிதம்பரமென்று

பகர்ந்தால்பழைவினைபோகாதே

தீதில்லாதபெருந்தவத்தோர்வந்தால்

தெரிசனஞ்செய்வேன்போதாதே

ஆதிபராபரமாகியவுணைக்கொண்டாடுவேன்

பாடுவேன்தேடுவேன்நாடுவேன்

(ஜெய)

அபாரமாகியசமுசாரம்சதாவிஷயகாமாதிகோரம்

உபாயமறிந்துகரையேற்படாதுஜெகதீசரமாயா

விலாசகரபிதமிந்தஜெகம்அனேகசஞ்சிறவாசனைகள்

சுவேரகமென்கிறபாலையால் நிவாரணம் பண்ணும்பெரியோர்கள்

பண்ணியதொழிவின்பானநிவார் பால்கிருஷ்ணன் தொழுங்கழலணி

வார், எண்ணியாடிபோதவமுறிவார் எனதுனதென்றுமுறையிடு

வார், சமாதிபண்ணியகம்மாதிகிருநகநியம்றுபடாதபேதைகைவிடா

தேயும்நீர், சபாபதிவெகுக்குருபாநிதியுள் பிரதாபமறியேன் சபாவம்

புறையன். (ஜெய ஜெக)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வார்படதழலிடைவருத்தி

மூட்டுவார்மூலககனல்மநிம்நாடல்முகட்டில்

மாட்டிழைசரியையாருநிராபுலையன்றன்மனத்து

ளாட்டுக்கால்சற்றேதந்திடுமமபலத்தரசே.

இராகம்-இரகுஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாநியாடியபாதத்தந்திதெடுத்தத்தெய்வென்றடியபாதம்

ஆதரவாகபறஞ்சலிமாழுனிககானந்தாடகமாடுந்திருவடி (தா)

ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி (தா)

சிந்தைமகிழ்ந்துகுவந்திடவேயதிசுந்தரரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)

பாராளந்திடுங்கோபால்கிருஷ்ணன்துதிபாடிப்பரவிப் பணியும் பாதம்

(தாதாதா)

இராகம்-ரீதிகௌளை-ஜம்பை தாளம்.

பல்லவி.

தாண்டவதரிசனந்தாரும் தாமதம்பண்ணவேண்டாம் இது சமையம்

தாண்டவதரிசனந்தாரும்.

அதுபல்லவி.

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்

நமபியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம் (தாண்)

சரணங்கள்.

ஆசைவலைக்குள் தங்கிப்போங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்கள்மீறி  
யானெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிநிறுத்திட  
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடும் உன் திருவடி  
தாரிதருகுஜெம் தரிதகணந்தரி திரிகுதிரிதீம்தீம்தக்கிடத்தகதோ  
[மென்றடிய (தாண்ட)  
வசனம்.

நந்தனார் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணுவன்சரணமடைந்தேனானேழை  
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லவோ  
எடுத்திடுஞ்செனனங்கணக்கெழுதத்துலையாதென்பாடு  
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோநடேசனேயீசனே.

ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலையாற்றும்முழுமுடன்  
அகலவிடாதேயும்நம்பினேனுன்னையையனெமெய்யனே  
பாரளநதகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்  
பாவியென்னுள்ளுறவேகருணைபாருமேவாருமே.

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தைவருணித்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்வினோதா (ஆடிய)

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதாவயனுமா லுந்தினம்  
தேடியுங்காணுமற்றிரைமறைவாக  
தித்தித் தித்தித் தித்தியென் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட  
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்குவிர்த்திடச் சரலோகாதிபதவியுந்  
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமென நடனம் (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ் சனகாதியோகிகள் கூடவும்  
வெகுநாதமெங்கினுமுடவுந் திருநந்திமத்தளம்போடவுந்  
தகுந் தகுந் தகுந் தகுமென்று

(ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள் செய்திடப் பண்ணவர்கள் பூமாரிபெய்திட  
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்  
தார் தார் தார் தார் தார் தாமென்று.

(ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதி தாளம்.

அறிந்தறியாமலே செய்ததபராதமையா-என்றனை  
ஆண்டவனே தில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்  
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள் கடந்திடு மத்தாவுன்சரணம்  
பதஞ்சலிக்காக நடம்புரியுந்திருவம்பலக் கூத்தாவுன்சரணம்  
நடுமுமாதியுமந்தமுமொன்றுமிராதிராமயனேசரணம்  
பொங்குமாரந்தக்கடலேவொளியேயறிவின்னறிவேயுன்சரணம்  
என்றுமந்தித்தநிரஞ்சனநிடைகளநிற்குணரூபாவுன்சரணம்  
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாத கடையேனுன்சரணம்  
எள்ளுக்குளெண்ணைபோலெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்  
எட்டிரண்டுமறியாதவன்கனகசபேசாவுன்சரணம்.

வசனம்

நந்தனார் இப்படியனேகவிதமாய்க் கொண்டாடவும் உட்புகுந்து  
தாண்டவம் பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளோ  
வரலாமோவென்று கேட்கின்றார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

வருகலாமோவையா உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவும்பாடவுநான்  
பரமகிருபாதிபல்லவோயிரதப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ  
உந்தன்-பரமாரந்தத்தாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே

(வருக)

பூமியில் புலையனுப்பிற்  
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந்  
சாமியுன்சந்திதி  
சாகரத்ஷதயு

தேனே நான்  
தேனே  
வந்தேனே பவ  
மிழந்தேனே

கரைகடந்தேனே சரணமடைந்தேனே-தில்லை  
வரதாப்ர பாபமுந்திரவே.

(வருக)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பக்திமார்  
க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சி ந் து.

இதுதானேதில்லைப்பதி-என்று-எச்சலித்தாராடிக்கொக்கலித்தார்  
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தேநேசமுடன்  
தெருவில்பொடித்தானே-அள்ளி-தேகமுமுதினுவதாகமுடன்  
தரித்தார் திருநீரூய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்  
பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-செந்தக்கடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள் பலவேதியங்கள் சிவனடியார்கள்	கூட்டம் மன
தேகமாகியெப்போதும்வினைகன்றயோகிமுனிக	ஊட்டம் பூ
லோகமினுகைகலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க	ளாட்டம் அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினும்வெளியேபோகவேணு	மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா	தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந்	தரலாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப்	போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்துதொலை	போமோ
இங்கே ஆகாதாகா	தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகெழும்பிப்போகு	தையே
புண்ணியவான்கள் புரியுந்தவமுடன்	
ஆகாசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு	
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணம் ஆகாதாகா தையே	
மணியாடுதுவெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுதுதிருப்பதம்பாடுது	
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது மெத்தப்பய	
மாகுது இங்கே ஆகாதாகா	தையே
திண்டாதேயிங்கேவேண்டாதே சும்மாயிரையாதேயிங்கேதரியாதே	

என்னைப்பாராதேபடியேறாதே உள்ளேபோகாதே வரலாகாதே யென்  
பார் ஆகாதாகா தையே.

சி ர் து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்போயினிருப்பதுஞாயமல்ல  
நாளைபறைச்சாதி தில்லை நாதன்தெரிசனமாதாவாப்ப  
பண்ணப்படுபாவி இந்தப் பாரிலிருப்பது சீரலவே  
என்றேகுளத்தோரம் புக்கி ஏங்கினின்றுபார் நீங்கினின்றார்  
ஓயப்பெருங்கவலை கொண்டு-உள்ளவகுழைந்திட வெள்ளமெனக்  
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாவார் மெய்தொழுதார்  
கீழேபுரண்டமுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத் திருவெல்லையணிந்தெழுந்து  
பல்குஞ்செந்தீவளர்த்தபயிலவேள்வியெழும்புகையு  
மங்குபெருங்கிடையோறுமடங்கணெருங்கினையுங்கண்  
டங்குந்தவகுலநினைந்தேயஞ்செய்கின்றதிலங்கின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அகநெ  
ல்லையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்த விருந்தியாகச் சிவந்த அகநெ  
யைவளர்த்தி ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையும் மிகு  
ந்த பிராமணர்களின் கூட்டம் வேதமோதுகின்ற திருமடங்கையுங்க  
ண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளே போவத  
ற்குப் பயந்து நின்று விட்டார்.

இதுவுமது விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரியபெருமையினினைப்பார்முன்  
சென்றிவையுங்கடந்தூர்குழெழிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்  
துன்றினையமாளிகைகடொறுவகுலவுமவேதிகைக  
ளொன்றியமுவாயிரமங்குளவென்பாராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுக்கொண்டிருந்த திருநாளைப்போவா  
தாம் உள்ளே யடையக்கூடாத அக்கோயிலின் பெருமையை நினை

ப்பாராகில் முதலில் அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச்சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலையடைந்தார் அங்கே திண்ணைகள் பொருந்தியமலைகள் போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றன வென்று சொல்லிக் கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லை மூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதை நினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்வீடம் விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமி உன்னைப்பாராத ஜென்மத்தை யேன்புடைத்தா யென்று தாழப்பிரண்டமு வார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சுடலம் வந்தவாறே தென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிறேன்

அதுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானை  
சுந்தித்துமாயச் சிக்கறுக்காமல்

இந்தச்

அங்கமலங்களைப்போக்கிஞ்சுவ  
கங்கையிலாடிக்களங்கமறாமல்

இந்தச்

ஆடுநடனங்கண்டானந்தமாகி  
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல்

இந்தச்

அஞ்சக்கரத்தையெடுத்தருவேற்றி  
வஞ்சப்பிறையின்மயக்கறுக்காமல்

இந்தச்

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு  
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெறாமல்

இந்தச்

இராகம்-அமாம்-தீசரமதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்ட தில்லை-தில்லைக்  
கனகசபேசன் சேவடி

அதுபல்லவி.

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக்கண்டால்போதும்  
சென்னமரணமோகந்தீர்த்துசிவனைச்சேரவே

தகணகஜெம்தரி நம்தரி தொந்தோமதரிகிடதாதா  
ததிமிதகிடஜெணுகிடதகததிகணத் தோமென்றாடி யதில்லைக் (கன)

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலுமிந்த விஷையானதத்தில்முழுகி  
அறிவுகெட்டமாட நுபோல் ஆனதுபொய்யோ  
பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே  
பார்த்ததில்லைக்கேட்டதில்லை கோபாலகிருஷ்ணன்களி  
மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்திலவீழ்ந்து  
தானுந்தவமுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து (கனக)

இராகம்-தந்நியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம் ஒருநாள் கண்டால் கவிநீரும்

அதுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய  
தினகரகோடி தேஜோன்மயமாகிய (கனக)

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கியகல்மிஷம்	போக்கும்
மாயப்பிணியிதனைமறுவடி	வாக்கும்
சென்னமரணசமுசாரத்தை	நீக்கும்
திருவடிநிழலிலேகூடிய	யார்க்கும் (கனக)
சுருதிமுடி களிலுஞ்சொல்லிக்கொண்	டாடும்
சூயவெளியையொளியாகவே	கூடும்
தருமநெறியுந்தவறுதள	நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்றுதாண்டவ	மாடும் (கனக)
பற்பலயோசனைசெய்வதுந்	தொல்லை
பாகதியடையவுபாயமு	மில்லை
அற்புதமாகவேதானொரு	சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்	தில்லைக் (கனக)

இராகம்-கரகப்பிரிகை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைக்கடைத்தேறவேனுமே கனகசபாபதிநடனங்  
கண்டுகளிக்கவந்த நந்தனார். (கட்டை)



கட்டைக்கடைத்தேறட்டுமோ ஜென்மம்  
கெட்டதல்லவோயிட்டமறியேன் (கட்டை)

முத்தியளிக்கும்பத்தியிலேயென்,  
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேனே (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்திபண்ண வேண்டு மென்று நந்தனார்  
சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறுசொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்  
கினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயகதத்தை நாடுமோ-பாவி  
மனக்குரங்குமிதப்பிருங்காணும லோடுமோ

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே  
சென்றுநடனதேரிசனம்பண்ணுமற் போச்சுதே

பறையனென்றசென்மம் போகுமோ-பாழ்  
வினையாலின்னம்பாரில்வந்துவிறக்க லாகுமோ

அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்  
நானறியேனம்பலதெய்வமென்ன செய்யுமோ

பார்த்ததெல்லாமறிந்து தோணுமோ-கோ  
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமன்கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பர தெரிசனங்கண்ட பேர்க்குச் சென்மமில்லை யென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை  
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லை (தெரி)

இரவுபகலிடைவிடாதேசரசரண பத்தி  
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவரும் நத்தி

பாவிவருமவனதகிலணிமாதி சித்தி  
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ் சுற்றி (தெரி)

சொப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும்	வேதம்
சொன்னதனூயென்றபடியாரும்	போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடுதாளவகை	கீதம்
அனவரதந்கிருநடனமாடிவரும்	பாதம் (தெரி)
அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள்	கோஷ்டி
அரகாரவென்றமிர்தபானமதைப்	போட்டி
தில்லைவாழந்தனர்கள்கைபிடித்துக	கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக்	காட்டி (தெரி)
நஞ்சுண்டகண்டனுக்குகொன்றைமலர்	சாற்றி
நல்லதிருச்சார்த்தணியுமம்பிகைரைப்	போற்றி
குஞ்சிதபறந்தனதுமனதிலுரு	வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன்றொழுமநடராஜ	மூர்த்தி (தெரி)

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோவென்று விராரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கவிதீர எப்போவருவாரோ.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கவிதீரச்  
செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவன் (எப்போ)

நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்  
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள் (எப்போ)

அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்  
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்  
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் (என்)

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ எந்தன்  
மனதுசலிக்குதுநானென்னசெய்வேன்

அரகரசங்கரவம்பலவாணன்

ஆதிகாரகாதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாதலால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரே ஒருக்கால் வருவாரோவறியேன்  
 பாராமலிருப்பேனோபதஞ்சலிமுனிக்குப்பொ  
 பாதங்கொடுத்தபரமேஸ்வரானென்று (வாராம)  
 கனவினில்வந்துகழனிமுழுதும்நட்டு  
 மனதுமகிழ்ந்துயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் (வாராம)  
 கலக்கமறவேயவர்கா லுக்குக்கும்பிட்டு  
 குளத்தங்கரையினின்றுகூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)  
 அல்லலறுத்துப்பரமானந்தமேதருந்  
 தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும். (வாராம)

வசனம்.

நந்தனார், இதுவரையில் வராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத், தள்ளுவோமென்று நிச்சயம் பண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலென் என்னசெய்வேனவர் (இன்ன)  
 இன்னம்வாக்கரணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையும்  
 நட்பென்னையுங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரே (இன்)  
 சொல்லும்பொருளுயிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழும்  
 தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று (இ)  
 பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலம்புகுலுங்ககோலமுடனடனங்  
 கண்டேன்குறைகள்தீர்ந்துதென்றுசொல்லவுந்தான் (இன்ன)

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டமுவார் ஒன்றுங் கேள்விமுறையிலையோநாநா  
வென்றேறதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டு யாதரிக்குந்  
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி பித்தந்தெளியவிரத்திதந்து  
வாவென்றழையாரோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமுனமிளா  
கனகசபைநடனங்கண்டு காயங்களித்திடநானடியேன்  
வருந்தித்துதியேனோ எந்தன் வாணுளுருகுதுயினையே  
அடடாயிதென்னசென்மம்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமுங்குணங்குறியாவையுந்தள்ளி  
ஆதியாகநான்குவினேன்றிசைதனிலனைந்தும்  
மாதவம்புரிதொண்டர்கள்பணி திரண்மறைக்கக்  
கோதிலாதொருதொண்டுமிப்பாவிக்குக்குறையோ.

வசனம்.

நந்தனார், சுவாமி உன்னை சரணாகதமென்று நம்பிவந்து துன்பப்  
படலாமோ சிவனே சிவனெயென்று பெருங்குரவிட்டு தனக்கு சென்  
மம் போதும்போதுமென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா எடுத்தசென்மம் போதுமையா.

மாதவமுனிவர்கள் வந்திக்குந்தில்லை

வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவா (போது)

கோத்துகளியும்புழுவுத்தைநரம்புகளும்

நாத்தமலங்களுறுமுத்திரக்கும்பியும் (போது)

சந்ததமடியேன்யெந்திரம்போலே

வந்தெழும்வகையிலும்நொந்துமிருந்தே (போது)

கொழுத்தவாணிகள்போலேயுறுத்துமிரும்புமன்னை

வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போது)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கினுள்

வேதன்கொண்ட வெறும்பயலானேன் (போது)

அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணிவுந்திரு

வம்பலதீமயும்பொன்னம்பலவாணா. (போது)

வசனம்-

சென்மமே கஷ்டம் அதினும் புலையனாப்ப் பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-கூகரப்பிரியை, ரூபகநாளம்.

பல்லவி.

இந்தசென்மம்வேண்டாம் இனி எந்தசென்மம்வந் தாலும்வரட்டும்  
இந்தஜென்மம்வேண்டாம்.

நந்திரடுவினில் மந்திரங்கள்சொல்லு  
வந்தனைகள்செய்து சிந்தைமகிழாத (இந்த)

வேதமறிந்தவர் பாதம்பணிந்தவர்  
போதமடைந்திடா தீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையாநீ தூரவிலகென்று  
ஆவிதவித்திடப் பாரிலுரைத்திடும். (இந்த)

பல்லவி.

எப்போதுலையுமிந்த துன்பம் - ஜெகதீசன்  
கருணையிருந்தாலன்றோ இன்பம்

அநுபல்லவி.

கெற்பவாசதுக்கம் ஆனாலும் கேடு  
கொளரிமனோகரனை தினம் நாடு (எப்போ)

சரணங்கள்.

ஆசையுடனலையா தவிடங்களுமுண்டோ  
அனவரதமும்சுகலேசமுல்லையெதிரியாமலேபோனதன்றோ  
பாலகிருஷ்ணதாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியை  
பூசைகள்செய்யாமற்போனது பாசமறவழியில்லை  
பஞ்சகோசங்களைநாடுன்னுநமபினது (எப்போது)

இராகம்-ஆகிரி, ரூபகநாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சற்றினார்-சிதம்பரத்-தெல்லைவலஞ்சற்றினார்.

அதுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத  
எல்லைவாசலகடந்துள்ளிருநாறவேண்டி (தில்லை)

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைத்தானேசந்ததமுநினைநது  
வேதனைகொண்டுள்ளம்வெதும்பியோவாடி  
பாதிபிறையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு  
போதமடைந்துபரிபூரணமாகத் (தில்லை)

மோகவலைக்குட்சிககிமுழுமுடகைவே  
போகமேநிலையென்றுபுத்திகெடாமலுமை  
பாகனைவேண்டிநற்பரவசமாகியே  
ஏகாசத்திறமனையிருத்திச்சுக்கக்கவே (தில்லை)

ஒராறுதாண்டியேயுண்மணிக்கோட்டைகள்  
சீராறுங்காணாதசிதம்பராகசியம்  
ஈராறுகால்கொண்டுயிருத்திப்புலனைந்தும்  
பேராறுபெருகியேபெருவெளிகாணத் (தில்லை)

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம்  
சுவாமி வருவாரென்று மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேநீமயங்காதிருசொன்னேன்சோன்னேன்.  
வேணாதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலவர்  
பரகதியுந்தருவார்சாநிபறையெனன்றுபாரார்நீயதை  
உறுதிகொள்ளவேணும்மெப்பன்புடனே  
அரகரவென்றொருதாஞ்சொன்னுலுமபோதும், (வரு)

வசனம்.

நந்தனார் தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்று சொல்லு  
வார்.

இராகம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா இரட்சிக்க இதுநல்லசமையமையா

இதுநல்லசமையமையா என்னைரட்சித்தாளும்

ஈச மகேச நடேச சபேசா

(இது)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதங்களைக்காட்டி

சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்காக

(இது)

வசனம்.

நந்தனார், இவ்வளவு சொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போக, வண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போனதென்ன காரணம் சுவாமி.

அநுபல்லவி.

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன் (இர)

சரணங்கள்.

அலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுன்கீர்த்தி

பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி

பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று

மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியின்னும்

(இர)

கவித்துரை.

அண்டமானதியாவையும்வேழங்களினத்தும்

குன்றிலாத்தவப்புண்ணியமாமலைகுவித்தும்

வின்றிடாமலேயீசனுட்களித்தவிவேகம்

மன்றுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

நந்தனார் மகா புண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவராதென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்.

சா தியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பா	கதியோ வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதரியுதது	விதியோ
நண்டுநத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய	தேகம் மன்றுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றாலதி	மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேடேறுவது	ஞாயம் ஜெக
தீசனுக்களேறெதரியுமந்தவு	பாயம்
சிதம்பரம்போவேனென்றுரையாத	பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்துவினாகத்தவிக்குதன்	ஹி

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி நான் ஈனசாதியா யிருந்தாலும் உம்முடைய ஹிவந்தபத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-மணிசெங்கு-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எப்படிக்கெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேநானையா.  
 அற்புதமாகிய தில்லையம்பலவாணரேயென்  
 சொற்பனத்திலும்மையன்றி மெப்ப்பொருளையும் வேண்டேன்  
 தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்  
 சைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும். (எப்படி.)

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல்வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய  
 வவ்வண்ணம்நினைந்தழிந்தவடித்தொண்டாயர்வெய்தி  
 மவ்வண்ணத்திருமுடற்றார்மன் னுள்நடங்கும்பிடுவ  
 தெவ்வண்ணமெனநினைந்தேவேசாரிநெடுந்துயிலார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாது தன்மையை நினைந்து வருத்தப்பட்ட யார்வுபொருந் திய நந்தனார், கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக் கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரைசெய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.



கஉஅ

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சே வந்தும் விருதாச்சென்மமாச்சே  
சதாகாலமுமையன் சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் (விரு)

முத்தியளித்திடும்மூர்த்தியைக்கண்டு  
பத்தியைப்பண்ணிபதமடையாமல் (விரு)

பொற்கழலசையப்பொதுவிவிருந்து  
தக்கவராடுந்தன்மையைப்பாராமல் (விரு)

தில்லைக்கதிபதிதெரிசனங்கொடுத்து  
எல்லையில்வாவென்றிரங்கியழைத்தும் (விரு)

இராகம்-தேவகாரந்தாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னேரமுமுந்தன் சந்நிதியிலேநா னிருக்கவேணுமையா.

அதுபல்லவி.

தென்னஞ்சோலைதைவிக்கும் தென்புலியூர் பொன்னம்பலத்தரசே  
யென்னரசே (என்)

சரணங்கள்.

திசையெங்கினும்புகழுஞ் சிவகங்கையுந் தேவசபையுஞ் சிவகாமிதெரி  
சனமும், பசிகொடாது பார்த்தபேர்க்குக் கலக்கங்கள் பறந்திடமகிந்  
துன்னைப்பாடிக்கொண்டு. (என்)

பஞ்சாஷ்டரப்படியுங்கொடிக்கம்பமும் கோவிலழகும் அரிதான ரகசிய  
மும், அஞ்சல்கூறும் வீரமணிகளோசையும் அந்தக்கரண மயக்கந்தீர்  
ந்துபாடிக்கொண்டு. (என்)

சீலமருவுந்தெருவுந்திருக்கூட்டமும் தேவருலகில் கிடையாத வதிசய  
மும், பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம்பவமெனும்பயங்கள் தீர்ந்து மலர்  
கள்துவிதொழுதுக்கொண்டு (என்)

வசனம்.

நந்தனார் தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவா  
ரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித் தள்ளினாலும் தில்லைலேதானே

என்தேகத்தை விடுவசேயன்ற நிருமசிப போகமாட்டே நென்று  
சொல்லிப் புலம்புவார்.

இராகம்-புன்னகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-எந்நனைககைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமையமல்ல  
அள்ளிவிட்டேனன்பையேனமபலவாணனெருக்கால் (தள்)

எனதுனதென்றபிமா அபிச் சையறும்திஷ்டைபண்ணி  
மீண்டிறத்தூ வெளியில்மருவாதபாவிபென்று (தள்)

நாறுமித்தபொய்யுடலைநாயெயண்ணி நான்சுமந்து  
தூறுபட்டதுண்டமெல்லாந்தொலைந்துதென் நயிங்கேவந்து (தள்)

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவருமடாதமலர்நன் காணேன்  
வேல்விழியார்மோகங்கொண்டவிவேகமற்றமுடனென்று (தள்)

சிறுது.

அட்டா இதென்னசென்மம்-என்று அந்தனுறுமெல்லைசுற்றிவந்தார்  
இரவுமரகலோயா-இதை-சரண்கண்டுவிசுவாசமுடன்  
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்பாதமுள்ளதில்லைநாதனவன்  
கனவினுறுவாகி.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்.

இன்னல்தருமிழிப்பிறவியி துதடையென்றேதுயில்லா  
ரன்னிலைமையம்பலத்துளாடுவாரறிநதருளி  
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெலாந்தீர்ப்பதற்கு  
முன்னணைந்துகனவின் கண்முறுவலொடுமருள் செய்வார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தனார், இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றி  
வருவதால் தேக வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச் சாய்ந்து  
நித்திரையடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்து காட்  
சிதந்து சொல்லுவார் எமதன்பிற்சிறந்த நந்தனாரே உம்மிடத்தில் நமது  
பத்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்சொல்லுவோம் அவர்கள் முன்பாக  
நீர் அக்கணிப்பிரவேசமாகி யெழுந்த வேதியர்களுடனே சபாப்பிர  
வேசம் பண்ணுமென் றுரைபகாந்து ஐயன் அந்தரத்தான மானார். நந்

தனார் கினவில் காட்சியானதைக் கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷம் கெழுண்டு நன்றாயறிந்து சுவாமியைத் தேர்த்திரம் புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-அரிகாம்போதி-திசாம்பு தாளம்.

பல்லவி.

பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ-உன்பாததெரிசனம்  
பார்க்கப்பார்க்கத்திரட்டுமோ

அறுபல்லவி.

ஆருக்குமானந்தம்பொழியுந்தில்லைத்  
தாண்டவராயா

சரணங்கள்.

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பதம்  
சிற்சனாயில்திருநிமிதோமென்றாடியபாதம்  
எல்லையில்லாயின்பம் எந்தனுக்கருள்செய்திடும்பதம்  
இரவும்பகலுமாயன்கோபாலகிருஷ்ணனேற்றும்பாதம் (பார்)

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்திதிவரலாமோ சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ (சந்திதி)

இல்லறவாழ்வாம்	பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ	மிகவாடி
அல்லும்பகலுங்	கொண்டாடி
அறியேன்சனக	சபைநாடி (சந்திதி)

வீதியிலேசற்றே	வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொண்	டிருந்தேன்
சாதியிற்றழந்தவனென்	றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே	வந்தேன் (சந்திதி)

காலால்விசிக்கனல்	மூட்டி
கலைமதிமண்டபமே	லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயெனைக்	கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான்	நீதாட்டி (சந்திதி)

வசனம்.

நந்தனார் தாண்கண்ட சொர்ப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொர்ப்பனங்கண்டு கொண்டேன்-அதிசய

சொர்ப்பனங்கண்டு கொண்டேன்

சொர்ப்பனங்கண்டு கொண்டேன் எல்லாங்கற்பனை யென்றறிந்தேன்  
 லேசு-தற்பதவாக்கியமேயுருவாகிய வற்புதநடனம்புரியஇன்று (சொ)  
 அம்பிகைமணவாளன் மான்மழு வணிந்திடுஞ் செந்தோளன்-செம  
 பொன்னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக் கொண்டாட  
 (சொர்ப்ப)

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசை நேர்ந்து  
 மனதுகனிந்துருகமறவிருகவாந்தருகவருக (சொர்ப்ப)

மங்கையர்மோகநில்லாதாரையும் வருந்தியவழக்கும்பொல்லா தாகிய  
 மாயப்பிணியைபவெல்லமருந்துசொல்லவழியிற்செல்ல நல்ல (சொர்ப்ப)  
 பண்ணவார்முரசடிக்கப் பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் பதந்துதிக்க-மாயன்  
 கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கசிறுக்க ( )

வசனம்.

நந்தனார் தாண்கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோ வென்று சந்தே  
 கப் படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினவோ கண்டதுவினோ  
 மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் (கனவோ)

சித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து  
 முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு (கனவோ)

ஆருபிகழ்ந்துதள்ளும் நாலும்புலையெனெனை  
 வாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது (கனவோ)

கிட்டநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு  
 வெட்டிவளியைக்காட்டி கட்டளையிட்டது (கனவோ)

வசனம்.

நந்தனார், தான் கனவில் கண்டதுபோலே சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சாமராகம், ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வருவாரோ வரந்தருவாரோ-எந்தன்  
மனதுசஞ்சலிக்குறையோ யெப்போது (வருவா)

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்  
குருநாதனைவந்து குறைநீர்க்கக்கனவுகண்டேன்  
இருவிளைப்பிணிகளைக்கருவறுத்திடுகிறேன்  
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல (வருவா)

மறையா லும்வழுத்தறியா மகிமைபெறுநடராஜன்  
நறையூறுஞ்சேவடியைநம்பினவனல்லவோ  
அனுதினஞ்சிவசுகம்பரமென்று  
வடிமையென்றருள் புரிந்திடயிங்கே (வருவா)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடைம்பார்க்கமனமுவந்து  
பணியுங்கோபால்கிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி  
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ  
மலைக்குதுகரையேற்ற, (வருவா)

வசனம்.

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீங்களெரியினிடையீழ்முழ்கி  
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னனைவாயெனமொழிந்த  
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணர்க்குமெரியமைக்க  
மெய்ப்பொருளா னொருளியம்பலத்தேமேவிறார்.

வசனம்.

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார், பத்தர்களே, 11 எனக்கு மிகவும்

பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவா ரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு என்னைக்காண வேண்டுமென்று தன்னை காணிக்கைக்கொண்டு சாதியிற்று முந்தவனென்று பயந்துக் கொண்டு பென்னைத்தவிர மற்றதெல்லாம் அறித்தியமென்று பத்தி பண்ணிக்கொண்டு முத்தியபடையவேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்கு குவத்தங்கரையில் நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரை என்னைப்போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும் போய் அவரை அக்கினியில் முழுகச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லி சுவாமி மறைந்தார். இப்படிச் கண்டகனவை மூவாயிரம் பேர்களும் பேரம்பல வாசலில்வந்து ஒருவர்க் கொர்நுவர் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அதிசயமென்று களப்பாதிட்சதரே		
யர்த்தராத்திரிப்பாதி	லென்னே	என்றன்
மகிபரவசமாகத்துமிருவுமம்பல		
வாணன்கனவில் வந்தா	ருன்னே	
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமா கக்கனவில்		
வந்துரைத்தா ரறிந்தேன்	நாடி	உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு		
வமைப்பதுத்தமமென்றா	ரோடி	
அப்போதங்குவந்தவப்பண்ணிட்சதர்		
ஆமாயிதுவும்நிச்	சயந்தான	என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்		
செய்யவேண்டுமவ	சியந்தான்	
அவசியமென்கிறீர்காரியந்தெரியாமல்		
ஆருக்கடுகுமோர்	புலையன்	சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்குமுந்தலத்தின்வருவதற்குத்		
தலைபத்தோவன்வந்தா	லைவன்	
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்த்தோழ		
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர்	சாட்சி	சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து செனனக்கரைகடப்போம		
தெளிவிரீங்களிந்த	சூட்சி	
ஹ்ரஸ்குசிவசங்கரதிட்சதர்		
இன்னமுந்நாமஸ	மேதோ	நீச்சன்

ஒன்றுந் திருச்சந்திதிக்குவருவதற்கு  
 வெருங்ககா லுங்கட்குத் தகாதோ  
 சொல்லுமென்றாவா மென்றாகுக்கட்குச்  
 சித்தத்திலுள்ள சந் தேகம் தெனியு  
 அல்லும்பத லுமோயா மலேசாஸ்திர  
 மாராய்பவதற்குமனோம் சாகம்  
 தரும்படிப்பேசிச்சந்தேகந்தெனியது  
 தக்கதென்றுரைத்த மொழியே நம்பி  
 பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவர்  
 பேதமறத்தக்க வழியே.

வசனம்.

தல் தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந தெளி

விருத்தம்.

மறைக்கிழுவரிவ்விதஞ்சென்றார்களாங்கே  
 மணுவிக்கியானிகளாசீர்வாதஞ்செய்து  
 வந்தகாரியமேதோவுரை பீரென்ன  
 மன்றுளாடுவர்தங்கள் கனவினிற்றேன்றி  
 குறைந்தமதிப்புலைச்சாதிவந்துதித்தோன்  
 கோதிலானந்தனென்போனவனல்லன்பன்  
 கூறுமிவ்வுரொல்லைவலம்வருவான்நாளை  
 கொணர்ந்தவனை ததீழ்முகச்செய்தேயப்பால்  
 முறைமைபொருசுநதிதியில்நமமுன்னாக  
 விடுங்கனென்றுவருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்  
 மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்  
 மொழியுமாறுத்தரம்பாதென்றாரீதி  
 அறிந்தவன்னோராமந்தப்படிக்கேசெய்வ  
 தழகாகுமென்றனாபின்மகிழ்ச்சியாலே  
 அந்ததில்லைநாகரத்தெல்லைசுற்றி  
 யாடுவார்நந்தனாரைத்தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான்பணி கெட்டதவமறையோரெல்லாரு  
 மமபலவுர் திருவாயின்முன்பட்சமுடனெய்தி

யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி  
தம்பரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமது பிரானாகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம்  
பொருந்திய பிராமணர்க ளெல்லோரும் ஆம்பலவாணரது கோயிற்றி  
ருவாயிலின் முன்பு கூடி பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவருள்வாரை  
த் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேடவருகின்றார்கள்.

— — —

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டரைக்காண்கிலோமே தில்லையில்வந்த  
தொண்டரைக்காண்கிலோமே

ஆண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து  
மன்னுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சொல்லும்பொருளுமற்றரோதிமயங்கொண்  
டல்லுமபலுமற்றமபலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையுமபுரிபூரணமாகவே  
மட்டிலாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடக்கிநடுவணைவழிகண்டால்  
தேசிகவடிவுடன் தெரிசனந்தந்திடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன் பணிந்தேத்தியபாதன்  
கோலசகிலமபணியுங்குண்டலநாதன் (தொண்)

— — —

இராகம்-இரதுஸ்தான்காபி-ரூபகதாளம்.

திருநானைப்போவார்தெரிசனங்காணத்  
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள் வருகிறார் (திரு)

பத்திவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்  
பரமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும் (திரு)

புரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்  
அறித்தியசடதுக்கமாயத்தைவெல்லும் (திரு)

அடியவரேமெத்தப்பெரியவரென்று  
அப்பலவாணரருள் விடைகொண்டு. (திரு)



இதுவுமது சிந்து.

இராகம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

தேடித்தேடித்திரிந்தார்      பாறும் நந்தனார் தம்மைத்  
கில்லைமூவாயிரவர்      யாரும்

அதுபல்லவி.

நாடுஞ்சுதர்வேதப்பிரா	காசனை
நங்கைசிவப்பிரா	ணைசனை
ஆடும்பதநடன	சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுவிவார்க்கருள்	நேசனைத் (தேடி)

சரணங்கள்.

தண்டாமரைமலர்த்	தடமும்	மாதர்களாடி
கொண்டானடித்திடு	மிடமும்	ஆன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு	மடமும்	சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா	டிடமும்	அன்றிச்சுத்திர
சாதிமுதலானபல	வாடை	பல்லாண்டு
ஒதியுலாவிலரு	மேடை	மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு	மாடை	இன்னமும்பல
மாதிகளாகுத்திண்ணை	மேடை	உன்னதமாக

கொங்குமிசுத்ததருகெஞ்ஞமணத்திடுஞ் சோலை	கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்ததுகூத்திடும்வாழையின் சோலை	தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொந்திய சோலை	மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுக்கோங்கிய சோலை	மற்றுளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள் தங்கள் தங்கள்	ளங்கமேங்க

நதிதவமூம்

பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே      யோங்க

கூக்குரலிட்டுச்

சங்கையறச்சென்னியிற்காங்களைக்குவித்தெங்களைத்      தாங்க

மனமுவந்து

அங்கேயெங்கள்பங்கினிலிருந்துமேழைகள் வருத்தம்      நீங்க

கிருபை செய்வதற்கு

உன்னதேகடனென்றுவுவந்துக்கொண்	டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள்	பாடி
முன்னந்நசொன்னந்தனார்வாவை	நாடி
முளங்கோட்டைக்காற்றெனவிரைந்	தோடி

தேடித்தேடித் திரிந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஓரிடத் தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

இராகம்-கல்யாணி, அடதாளம்.

பல்லவி.

உனதுமகிழ்வையை ஒருவருமறியார்

உலகிலுள்ளோரையனே,

அநுபல்லவி

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்

பார்க்கவவர்க்குமெட்டாத

யோகனே

சாணங்கள்.

பகரறியமலைமகளோர்

பாகனே (உன்)

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச் சொன்ன

அந்த

காரணமறிந்தறிகாலையிலே

யெழுந்த

இனத்தார்நாங்களையாருமிசைந்தொருமித்

தித்த

எல்லேமுழுதுந்தேடியினேத்தோமெங்களுக்கு

கந்த

இணையில்தநந்தனாரு

மகப்பட

இல்லையென்னசெய்வோம்

ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலார் திரிபுரமனலாகவே

முடித்து

வன்பாகமான்முழுவங்கையிலே

பிடித்த

விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும்படி

நடத்த

மெய்யாதுயர்தவிர்த்தானையாவென்றே

படித்த

வாறுநீயறிந்தருள்செய்

பையனே

வனசுரிகர்பதசரணத்

துய்யனே (உனது)

அன்னையிவகாமியனுதினம்வளர்

தில்லை

யம்பொன்னகர்வருவோர்க்கரங்கொருதுய

ரில்லை

உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு

ளில்லை

யுத்தமனையெங்கட்குரியதுணையு

மில்லை

ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச்

செய்யும்

ஊழினினையினதவிர்த்தவர்க்கு அருட் செய்யும் (உனது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்களை வரும் நந்தனரைத்தேடி யலுத்துவரு மார்க்கத்தில், ஒருப்புறமாகநின் றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகி நின் றுதலை வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

வி ரு த் த ம்.

திட்டமுடனடிபணிந்துமனமொடுங்கித்தவம்புரியுந் தில்லைமன்று ணட்டமிடுந்ராஜன்கனவின்கண்ணொன்னொழிநம்பிக்கொண்டு இட்டமுடன்றிருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களுகும்போது கிட்டநெருங்கா தையுமென்றேவிலகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றார்.

இராகம்-செங்கலா, ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ்சுவாமிநான்-கா தில்  
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்தருமென்றுசெனம்ம் (கிட்ட)

கிட்டர்புகழுந் தில்லைதன்னில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்  
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோபுலையன் (கிட்ட)

உலகினில்கடைச்சா தியெந்தனுக்குவமையாரும்ல்லையே  
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்துபாரினில்வந்த புலையனையே (கிட்ட)

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேயன்  
தோலுமெலும்புமுதுகில்சுமந்துவலையும் புலையனையே (கிட்ட)

செத்தமாடிமுப்பதெனதுசேவகம்பரம்படித்துமெல்லே  
சுற்றிவந்ததுமுக்கடித்துச்சுடலைகாக்கும் புலையனையே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தன டைப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்த்தாலென்ன இந்தப்-பேரும்பெருமையு மில்லையே.

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரா னுதரவுடன்வரங்கனியந்து அழைப்பாரோ ராருகில்வந்து  
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவினுன்னி யடிபணிந்து சேர்ப்பாரோ  
கெளர்த்திடாதபேரைமுத்திகேடுமோநாடுமோகூடுமோ (சாதிது)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புரானம்

விருத்தம்.

ஐயரேயம்பலவாருளாவிப் பொழுதனைநதோம்  
வெய்யவழலமைத்துமக்குத்தரவேண்டி. பொனவிளமப  
நையுமனத்திருத்தொண்டர்நானுய்ந்தேனெனத்தொழுதார்  
தெய்வமறைமுனிவர்களுந்தீயமைத்தபடிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே! நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெல்லிதாகிய  
அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படி கருச்சொல்ல வந்தோ  
மென்று சொல்லி, இளகிய மனதையுடைய திருநாளைப்போவார் அடி  
யேன் கடைத்தேறினே னென்றும் அவர்களைத்தொழுது நானின்றை  
க்குத்தான் முத்தனானே னென்றும் வேதியர்களைப்பார்த்துச் சொல்  
லுகின்றார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன் கவிதீர்த்தேன்-பவக்-கடற்கரையேறிவந்தேன்.

சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிற் திடுமீசன்,  
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்கியம்பெறுமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்  
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள் தீர்ந்திடும் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங்கண்னுதலேயுங்கள்  
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள் தெரிசனம் (கண்)

வசனம்.

நந்தனார், தான் சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்குந்  
ரேவென்று சந்தேகித்துக் கொண்டு சொல்லுகின்றார்

இராகம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்குந்ரே-நான்மெத்த-ஏழைச் சாதியல்லவோ  
தனக்குள்தானாயிருந்தகிலப்பிரஞ்சமும்  
நன்னுள்ளடக்கியபொன்னபலவன்கிருபை (எனக்கு)

அல்லம்பகலுமருந்தவனீசெய்கினு  
மறியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம்  
நான்மறைமுடிவுண்மையையுலகமறிய

(எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார் என்னதவம் செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும்  
கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக்கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலிபூராணு கம்பிப்பணிந தேனோ  
அர்ச்சனைசெய்து கும்பிட்டிருந் தேனோ  
தில்லைப்ப சியில்வந்துயெல்லைக்கடந்தேனென்று தேனோ  
அல்லலறுத்தேனோ சஞ்சிதவிதை யெல்லாம்வறுத், தேனோ  
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி தேனோ  
வேண்டித் துதித்தேனோ முக்குணங்களைக் கதித் தேனோ  
எந்தனெனதென்றெந்தவேளையுமாயுஞ் சிறீரோ  
சிந்தைநழுவிற்றோ சேரந்தவனென்று தந்தைதழு சிறீரோ  
தென்னுதமிழ்ப்பாடி யுள்ள முருகியுன்னில் கிறீரோ  
கள்ளகருகிறோடு கருத்திலிட்டா வெள்ளமபெரு கிறீரோ  
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசபபடுததுஞ் சுவ  
பாசங்குலைத்தாரோ அளவிடாத கிலேசநொலை தாரோ  
தண்ணுத்தணைத்தாரோ கருணைபொங்கு கண்ணுலனைத்தாரோ  
அடுததுவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி  
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளக் கொண்டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண்கொழிந்ததற்பின்றென்றிசையின்மதிற்முறத்துப்  
பிறைபுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்ஞகர்தன்  
நிறையருளான்மறையவர்கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி  
யிறையவர் தான்மளங்கொண்டேயொரிசூழவலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையி  
லுள்ள மதினின் புறத்திலே சந்திரனானது தவழ்ந்து போகும்படி உய  
ர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த



கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்த்திருக்கின்ற நெருப்பின் குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது விருத்தம்.

கைதொழுதுநடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்  
எய்தியவப்பொழுதின்கணெரியின்கணிம்மாய்ப்  
பொய்தகையுமுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவால்  
மெய்திகழ்முந்தூல்விளங்கவேணிமுடிக்கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார் கையினும் கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரதுதிருப்பாதங்களை மனதில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியிற்புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து அந்த வலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை பொழித்துப் புண்ணியஞ் செய்கின்ற பெருமை பொருந்திய பிராமணமுனி வடிவமாய்த் தேகத்தில் பூனூல் விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

இராகம்—மோகனம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார் நந்தனார் அரனருளால்  
யாகோற்பவமானார்.

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்  
வேகமாய்சுக மாகவந்துதொழ

(யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனருரைத்த  
சிறந்ததேயிக  
தவறாவநேக  
தன்னைக்கொண்டே  
தபனனோடுவுயர்  
மெவரும்காந்தருவ

வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி  
சிலாக்கியம்  
பாக்கியம் பொருந்தவேடந்  
யோக்கியம்  
கவனமேவிவரு  
ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கையைச்சிரமேற்  
கனகசபையைத்  
செய்யகுண்டத்தை  
செனித்தாரகிலே

பதித்து சிவனே யென்று  
துதித்து  
வெடித்து கதிரவன்போற்  
நடித்து

சித்தியாகியபத	ரங்கள்.		
பத்தியாய்தொழும்	நீதிக்க	சித்திக்க	
காதிற்குண்டல	சிக்க	பத்திக்க	
கதித்துமார்பிட	சிக்க	தித்திக்க	
சுதுஞ்சடைகள்	நீக	சத்திக்கப்	
ஒடியேவினை	மபாட		
ஏதவற்றசதுர்	மத்தளம்போட	(நட)	
நீதவேதியர்கள்	பேத		
	காளம்.		

### திருநானைப்போவார் புராணம்.

லந்தனிலே.

விருத்தம்.

செந்தீமேலெழும்போதுசெம்மலர்மேல்வந்தெழுந்த  
அந்தணன்போற்றேன்றிரோந்தரதுந்துபிராதம்  
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில்வானவர்கண்மகிழ்ந்தார்த்துப்  
பைந்துணர்மந்தாரத்தின்மணிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரை புப்பத்  
தின்மேல் உதயமா யெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார்.  
'பெருமை பொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துபியின் கோஷ்டமா  
தை உண்டாயிற்று தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகா  
யிருக்கின்ற கற்பக விருகஷத்தின் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களைவரு  
ஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள் கைதொழுதார்  
பரவரியதொண்டர்களும் பரந்துமனங்களிபயின்றார்  
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க  
வருகின்றார் திருநானைப்போவாராம்மறைமமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூ  
ப்பினர்கள், பரவுதற்கரிய மற்றைச் சிவபத்தர்களுந்தொழுது மனதில்  
களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகி  
ன்ற பாதத்தை வணங்கும் பொருட்டுத் திருநானைப்போவாராகிய ஒரு  
வேதமுனிவர் தான்கண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச்  
சொல்லுகின்றார்.



கிருபையோடு கூடிய கட்டளையால் ஶாடி-ஆதிதாளம்.  
சூழியை அடைந்து நடேசருடைய ல்லவி.  
னிந்து அக்கினியைச்சுற்றி வலமாக வர் தத்தித்தெய்யென்றுவார்.

இதுவுமது

கைதொழுதுநடமாடுங்கழுவன் (தாதெய்)

எய்தியவப்பொழுதின் கணரி, சும்நடுங்க (தாதெய்)

பொய்தகையுமுருவொழித் (தாதெய்)

மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்க (தாதெய்)

நில்லச்சிதம்பரநாதன்

நந்தனார் கைருஷ்ணன் பணிந்தேத்தியாதன். (தாதெய்)

ப்பாதங்களை

நெருப்பி

இராகம்-பத் துவராணி-ரூபகதாலம்

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும் சஞ்சலபாவத்தைத்தீரும்

அநுல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையக்கவகசுலா தனில்

ஜெனுதத்தகஜெனுதத்திரிநிமித்த தேமென்றடிய

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற்கலை

யாற்றும் இந்த

வஞ்சப்பிறவியை

மாற்றும் நாளும்

வஞ்சிசுவகாமிவல்லி

மகிழ்ந்திடும்

தஜ்ஜெம்தக-ஜெம்தரிகட தக்கிட-தேமென்றடி (குஞ்)

சரணமென்றிங்கேநான்

வந்தேன் ஜனன

மாணத்தினுல்க

நொந்தேன் அந்தக

கரணக்கல்மிஷங்கள் போககியே

காத்திடும்

இந்நிரர்வானவர் மாமுனிவர் 'நி' நின்றாகிசெய்திடும் (குஞ்)

பாலகிருஷ்ணன் ரொழும்

பாதா முத்தி

நால்வர்க்குதவிய

நாதா எந்தன்

மேலேகிருபைசெய்து வெற்றியளித்திடும்

அத்தனே கர்த்தனே-சுந்தனேயித்தனை-நிர்த்தனஞ்செய்திடும் (குஞ்)

இராகம்-மாயாமாஸ வகளை-திசரம்தாளம்.

பல்லவி.

நடனமாடினார் ஐயர் நடனமாடினார்

அநுபல்லவி.

நடனமாடினார் தில்லை நடயகம்பொன னம்பலந்தனில் (நட)

சரணங்கள்.

முத்திமடந்தை	சித்திக்க	சித்திக்க
மோகவலைகள்	பத்திக்க	பத்திக்க
பத்தர்கள்மனது	தித்திக்க	தித்திக்க
பாதச்சிலம்பு	சத்திக்க	சத்திக்கப்

பனிமதிசடையாட பதஞ்சலிமா முனிமறைபாட  
பண்ணவர்கள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (நட)

இராகம்-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஆயனும்மாலும்பாடினார்

அந்தரங்கமாக சித்தித்தபேர்க்கருள்

தந்தோந்தந்தோமென்று தொந்தோந்தோமென்று (ஆன)

பதஞ்சலிமா முனியை	நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறைவைப்	போக்கி
இதற்குத் தென்றிறை	நீக்கி
ஏகமாகக்காலத்	தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாளம்திர	முழங்க
வளரும்பிரமதகணங்க	ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென்	றிலங்க
சடையுந்துலங்கச் சதங்கை	குலங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன்பணியும்	பாதன்
பார்த்தபேர்கள் வரப்பிர	சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ்சீல	போகன்
சந்தர்தூதன் அம்பிகை	நாதன் (ஆன)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய தாண்டவதெரிசனங் கொடுக்க இன்றைக்குத்  
தான் சித்தமிரங்கிறேரென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சித்தமிரங்கிறேரே நான்முன்செய் தவமுத்திறேரே

அததாபரிசுத்தாவுன்னுடல்காணவந்தேன்

சாதிமுறைமைபோக்கும்என்னைச்சூர்மறையவராக்கும்

போதாநிலைநாதாஉன்னுடல்காணவந்தேன்

என்னையாண்டுகொள்ளி துவேசயைமுன் னூடல்காணவந்தேன்  
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதாபதஞ்சலியாரேத்துஞ்  
சீலா திரிருலாவுன் னூடல்காணவந்தேன்  
என்னையாண்டுகொள்ளி துவேசமையமுன் னூடல்காணவந்தேன்

சிந்து.

கனவிலுருவாகி வந்து காட்சிக்கொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்  
ளரியினிடைமுழுகி வெகு இன்பம்பெருகிய வன்பருடன்  
வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லை வேதியர்கைதொழுதாதாவாய்  
அங்கம்புனகிதமாய்ச் செம்பொன்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவா ராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்து  
கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி வந்து ஆண்டவராகி  
நடேசமுர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனதுதிருவடிநம்பிவந்தேன் எனக்  
கொருவருமில்லைநானேழை.

(உனது)

அதுபல்லவி.

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே  
ஆடியபாதரே யென்கவாமி

(உனது)

சரணங்கள்.

இரவும்பகலும்விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும் நானதை  
மரித்துமிப்படி பரதவித்திடலானேன்  
பார்க்கலாமோபாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பரனே  
பரமதயாநிதியேநின் பக்தியைத்தந்து  
சித்தமகிழ்ந்திடகரையேற்றிடுவதுன்பாரஞ்  
சொன்னேன்கைவிடவேண்டாம்சரணம்சரணம்

(உனது)

இராகம்-சக்கரவாகம், மிரர்ஜாதி-ஜம்பைதாளம்,

பல்லவி.

அறிவுடையோப்பணிந்தேத்துந்தில்லைக்  
கனகசபாதியே என்னைவந்தாளுந்

(அறி)

அதுபல்லவி.

மறைமுடியுந்தேடியறியாதவுன்றன்  
திருவடியைமாணிக்கவாசகரறிந்ததெப்படி

(அறி)

சரணங்கள்.

கனவிலும்நிலைவிலும் விஷயாதிசம்சாரக்கடலி  
 லமுந்கினென்கரையேறவும்வழிகாணேன்  
 மனமிசங்கிக்ருபைசெய்திடவேணும் மாயன்கோபால  
 கிருஷ்ணன் தொழுதேத்தும் அம்பலவாண  
 உணைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார் கோப்  
 பணிவீரென்றுரைத்திடுமுண்மையையின்னமுமறியேன்  
 மனைவிமக்கள் தனதானியமென் றிந்த-மாயவல்லக்குள்  
 சிக்கியவங்கினென்தயங்கினென்.

(அறி)

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ

அதுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதருக்கன் றுபாதமெடுத்தாடவே  
 பாதமெடுத்தாடவே அவான்-பரமபதத்தைச்சேரவே

(தில்)

சரணங்கள்.

காளியுடன்வாதுமாடியே கனகசபையில்நின்றீ  
 கனகசபைதனில்நின்று ஒற்றைக் காலேத்தூக்கிக்கொண்டாடிய (தி)  
 பொங்கவேபரமானந்தகூபம் பூரணகும்பத்திலவருகவே  
 பூரணகும்பத்தில்தருகவே ஐயன் பொன்னம்பலத்தைச்சேரவே (தி)  
 குடத்தில்கெங்காதிர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே  
 கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே அப்பன் குளிர்ந்தமனதுஆகவே (தில்)  
 அத்தர்புனுசுவாசையுடன் னாகுதிஹோமம்பண்ணவே  
 அகுதிஹோமம்பண்ணவே ஜகதீசன் சிற்சபைதனைச்சேரவே (தில்)

இராகம்-சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபைதிருநடனம் கண்டுகளித் தானந்தமடைந்தேன்.

அதுபல்லவி.

ஜெனகஜெனந்தன  
 சதூர்முகதேவனும்  
 தினமுழுவாயிரம்  
 சக்கிடத்தையதை

முனிவர்கள் பாட  
 தாளங்கள் போட  
 பேர்களுங்கூட  
 தத்தோமென்று (கனக)

சரணங்கள்.

நந்தியிருங்கிசுவகணங்கள்

கொண்டாட

நாரதர் தும்புருசங்கீதம். HAMAHOPADHYAYA

பாட

பங்கிபந்தியாயந்தணர்  
பாலகிருஷ்ண னும்மத்தளம்

மறைபாட  
போன

இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதமேதுணை  
பாதமேதுணை

ஐயனே—நின்  
ஐயனே.

அநுபல்லவி.

பாதமேதுணையல்லால்  
சேதிகளுநானறிந்

வேறொரு  
திலேன் (பாத)

சரணங்கள்.

பாலனுக்கருள்  
பாலகிருஷ்ணன்  
சீலமுள்ளசிவ  
கோலநடம்புரி

செய்தபராபரன்  
கவிக்குதயாகான்  
காமிமனோகரன்  
ரஞ்சிதகுஞ்சித (பாத)

இராகம்-பெலஹம்ஸா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தா லும்வரட்டும்-ஜெனனம்  
தந்தா லும்தரட்டும் சுவாமி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைப்பதமே  
சிதம்பரநாதன்

கதிநம்பினேன்  
சிவசாயுச்சியம் (வந்தா)

சரணங்கள்.

சிவன்செயலன்றி  
சிந்தையிலிறோன்  
அவனுருவன்றி  
ஆகமமறியாதோ  
தவமேவுந்தென்  
தாண்டவனையென்  
பவக்கடல்தாண்டி  
பாரமல்லவெகுதாரமல்லமுத்தி

வேறொருசெயலும்  
பாலகிருஷ்ணன்மொழும்  
வேறுருவுண்டோ  
புலிவூர்வாழும்  
ஞண்டவனே - இந்த  
விடுவாயதுவொரு  
(வந்தா)

இராகம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிறவாத வரந்தாரும் - என்னையா  
பிறவாத வரந்தாரும்.

அதுபல்லவி.

அறிவுடையோர் தொழு: தேத்தியதில்லைப்பொன்  
னம்பலவாயின் னம்பலயோனியில்

சரணங்கள்.

எண்பத்துநாலுலட்சம் ராகிகளில்  
எடுத்தெடுத்துப்பிறந்திறந்ததோ  
புண்பட்டதுபோதும்போதும்-இனிமேல்  
புத்திதெரிந்ததையே.  
நண்பற்றிடுமனை விமக்கள் வாழ்வினில்  
நாள்கடோறுமனவிலாசம்கழிந்ததும்  
இன்பத்துடனேகோபாலகிருஷ்ணன் தொழு  
தேத்தியஜெகதீசனை நமராஜனே.

(பிற)

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுக்கோங்கிப்பன் மாடநெருங்கியெங்கும்  
வாளையுடைப்புனல்வந்தெடுவாழ்வயற்றில்லைதன் னு  
வாளையுடைக்கமுற்சிற்றம்பலத்தானுடல்கண்டாற்  
பாளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்க்கொண்டார்காண்பதென்னே.  
பொருவிடையோன் முடைப்புண்ணியமூர்த்திபுவியதள  
னுருவுடையம்மலைமங்கையனா னுலமுக்கெல்லாந்  
திருவிடையந்தணர் ஷமுகின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்,  
நிருவடிபைக்கண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.  
தொடுத்தமலபொடுதூபமுஞ்சார் துங்கொண்டெப்பொழுது  
மடுத்தவணம்மயனெடுமா லுக்குங்காண்பரியான்  
பொடிக்கொண்டணிந் துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ  
னுடுத்ததில்கண்டகண்கொண்டுமற்றனிக்காண்பதென்னே.  
வைச்சுபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய  
வச்சொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற  
பிச்சன்விறப்பிவிபேர்நந்தியின்மேலாதத்  
கச்சிஷ்டகுண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.  
செய்ஞ்ஞீன், ரீமமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்  
மஞ்ஞீன், ரெவாண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்துகின்ற  
நெஞ்ஞீன், ரெரியும்விளக்கொற்றரீமமணிமிடற்றான்  
யைஞ்ஞீன், ரவாடல்சுண்டாற்பின்னைக்கண்டுக்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தை நீக்கியுலகறியவென்னை யாட்கொண்டவன்  
தேனெத்தெனக்கினியான் றில்லைச் சிற்றம்பலவனெங்கோன்  
வானத்தவருய்யவன் ஆசையுண்டகண்டத்துலங்கு  
மேளத்தேதயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்டகொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமுன் றுஞ்செந்தீயின்முழ்க  
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோ மானிணையடிக  
டரித்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச் சிற்றம்பலவன்  
சிரித்தமுதங்கண்டகண்டகொண்டுவற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னத்தடவரையை  
வரைக்களாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோள்சிரித்து  
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ  
னெருக்கித்தவிரல்கண்டகண்டகொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றுகிவிண்ணுநின்றாய்போற்றி மீளாமேயானென்னைக்கொண்  
டாய்போற்றி, முற்றுகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்  
தத்தொளியேபோற்றி, யாற்றுகியங்கோமன்றாய்போற்றி யாறங்க  
நால்வேதமானுப்போற்றி, காற்றுகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றிக் கைலை  
மலையானே போற்றிபோற்றி.

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற்  
பற்றென்றிலோமென்றதைப்பப்பாவையுணர்ந்தசயுண்டாற்  
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித்தான் றில்லைச் சிற்றம்பலவன்  
நெற்றியிற்கண்டகண்டகொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்  
வைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச் சிற்றம்பலவன்  
முத்தம்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியது  
மத்தமலர்கண்டகண்டகொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல்பேயோடுகத்தாய்போற்றிபிறவியறுக்கும்பிரானேபோ  
ற்றி, வைச்சாடனன் றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தைடகுந்தாய்  
போற்றி, பொச்சார்புரமுன் றுமெரித்தாய்போற்றிபோகாதென்சிந்தை  
புகுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி கைலைமயானே  
போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமுன் றுமெய்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தை புகுந்  
தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றியுள்ளாவாங்கி  
யொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிமேபோற்றி தேம்பரவுப்

படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்றமுருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சுந்தை புருந்தாய்போற்றி, ஈனத்தைகீக்குமுடலே போற்றி னோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி, தென்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி தேவர்க்குந் தேவனுப்பின்றாய்போற்றி, கானத்தியாடலு கந்தாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி பேராகி எங்கும்பரந்தாய்போற்றி பேராதென்சுந்தை புருந்தாய்போற்றி, நீராகியானிழிலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையு மில்லாய் போற்றி, காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி தேவராயாத தேவே போற்றி புல்லுயிர்க்கும்பூசுப்புணர்ந்தாய்போற்றி பேராகாதென்சுந்தை புருந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராய்ப்பார்த்தோறும் நின்றாய்போற்றிப் பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மாக

ஈழபண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி பாவிப்பார் பாவமறுப்பாய் போற்றி, யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி யென்சுந்தை நீங்காவிறைவாபோற்றி, விண்ணுநிலனுந் தியாய்போற்றி மேலவர்க்கு மேலாகிநின்றாய்போற்றி, கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றியென்சுந்தைநீங்கா விறைவா போற்றி, யுமைபாகமாகத் தணைந்தாய்போற்றி யுழியேழான வொருவாபோற்றி, யாமையாவருநெஞ்ச மமர்ந்தாய்போற்றியாகிபுராணாய் நின்றாய்போற்றி, கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி,

மூவாப்பிறவாயிறைவாய் போற்றி முன்னமேதோன்றி முனைத்தாய் போற்றி, தேவாதிதேவர் தொழுந்தேவேபோற்றி சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய்போற்றி, யாவாயடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி யல்லல்லிய வலத்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெய்விசும்பொடு கண்ணேபோற்றி நீளவுலக முடையாய்போற்றி, யடியுமுடியுமிகலிபோற்றி யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி



கொடியவன் கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சுந்தைகொண்டாய்போற்றி, கடியவுருவமொடுமின்னேபோற்றி கைலைலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி, எண்ணாவிலங்கைக் கோன்றனைப்போற்றி யிறைவிரலாய்வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணுரிசையின்சொற் கேட்பாய்போற்றி பண்டேயென்சுந்தை புகுந்தாய்போற்றி, கண்ணுயலகுக்கு நின்றாய்போற்றி கைலைலையானே போற்றிபோற்றி.

சி ந் து.

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக் கண்டாரறிந்திலரால்.

## திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருமுடன்செல்லச்சென்றெய்திக்  
கொல்லைமான்மறிக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுநிறைஞ்சி  
ஒல்லைபோடிப்புக்காருலகுய்யநடமாடும்  
எல்லையினைத்தலைப்பட்டாரயாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும் இடையில் நந்தமாமுனி யென்றும் வழங்குகின்றது நாளைப்போவார் தில்லைமுவாயிர முனிவர்க ளோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அந்தற்கப் பாலவரைக் கண்ட பேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமி கள் சொல்லியிருப்பது. அந்தத் திருநாளைப் , போவாரென்று முனி யானவர் புரட்டாசிமாதம் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் கனகசபையில் வந்து கற்றூர ஜோதியைப்போற் றேன்றிய சிவசாரூப் பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிய மகாரிஷிபண்ணிய பக்தவிலாசத்திலே யும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது விருத்தம்.

அந்தணர்கள் திசயித்தாரருமுனிவர்துதிசெய்தார்  
வந்தனைந்ததிருத்தொண்டார் தம்மைவினைமாசறுத்து  
சந்தரத்தாமறைபுரையுந்துணையடிகடொழுதுதிக்க  
வந்தமிலாவானந்தப்பெருங்குந்தாருள்புரிதார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப் பட்டார்கள், அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ் செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளைபால் வந்தடைந்த திருநானைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களைபுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

விருத்தம்.

மாசுடம்புவிடத்தீயான்மஞ்சனஞ்செய்தருளிபெழுந  
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவா தாளடைந்தார்  
தேசுடையகழல்வாய்த்துத்திருநானைப்போவாரும்  
மாச்சுலமுயன்றுதிருநடனங்கண்டுமகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசுநீரும் பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்ற பிராமண முனிவடிவமாகி ஸ்ரீநடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநானைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினையாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிர முனிவர்கள் போற்றி செய்துக கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து விருத்தம்.

பங்கயமாதவர்வாழி பார்மகளுமையாள் வாழி  
செங்க ன்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருள்வாழி  
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி  
பொங்குநூல்வல்லார்வாழி புண்ணியரென்றும்வாழி.

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநானைப்போவாருக்கு  
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச்

ஜெயமங்களம்-எங்கள்  
சுபமங்களம்

அதுபல்லவி.

இருடிகனிதுவரி தரித்திசயமென  
 விருகரமுடிமுசை மருவத்துதிசெய்கன  
 பரவுமும்பர் சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்  
 பரமனாடும்பலத்தில் கதித்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக் கோவை பாடினவர்க்கும்  
 சீர்காழியிலுதித்த றெந்தரம்பந்தருக்கும்  
 ஒருமாதிடத்திறுதுக் குவந்துவிடுந்தவர்க்கும்  
 ஒருவரொப்பில்லாத் திருநாவுக்கரசருக்கும்  
 உரியமறைக்கு-முயர்கலைக்கும் உரகர்பதிக்கு-முவண்பதிக்கும்  
 ஒதுசந்திரகுரியர் முனிவர்களுக்கும்  
 திதிலாதபாவலர் முதலனைவர்க்கு (திருநா)

திருநாளைப்போவா ரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

முற்றிற்று.





உ

சிவமயம்.

## சி த ம் ப ர க் கு ம் மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்திலுண்டி  
சேக்கும்தித்தமிழ்ப்பாடக்  
கார்மேவுமேலேக்கோபுரவாசல்  
கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே.

1

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

சர்க்கரைமோதகந்தேவகாயுட்கொண்டு  
சந்திதிமுன்பாகத்தான்படைத்து  
முக்குணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி  
முழங்குக்கும்மியடியங்கடி.

2

சுப்பிரமணியர் துதி.

கோலமயிலின்முதுகேறிவந்து  
கும்பமுணிக் குவருட்செரியும்  
பாலசுப்பிரமணியன் ஜீஜாஷூரத்தைப்  
பாடிக்கும்மியடியங்கடி.

3

கங்காதேவிக்குக்கை ஊப்பியாருவ  
கையிலெடுத்துள்ளோபாபைபண்ணி  
தங்காமற்சிவகாமிசந்திவி  
சார்ந்துகும்மியடியங்கடி.

4

- கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாதசிவ  
காமசந்தரிவாசலிலே  
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்  
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. 5
- நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமாபதி  
னடுவிலெங்கணுமாளிகையாம்  
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்  
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. 6
- தூயமறைமுதலாராய்ந்துயிங்கே  
துலங்கியமுவாயிரமுனிவர்  
நூயம்பொருந்தியதேவர்சபைவந்து  
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி. 7
- சாந்துப்பொட்டுதளதளென்னநல்ல  
சந்தனவாடைகுழுகுமென  
சுந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலேக்  
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 8
- அஸ்தகடகம்பளபளென்னசொல்லும்  
அரை நூன்மாலேதளதளென்ன  
விஸ்தாரமாகநின்றக்கொண்டுகையை  
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி. 9
- கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டுஅவர்  
கண்டத்திலிருத்திராசூமலைபூண்டு  
வைதீகபூசைகள் செய்கின்றதீசூதர்  
வாழ்க்கும்மியடியுங்கடி. 10
- கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்அவர்  
குறித்தமுறைபாய்ப்பூசைசெய்ய  
பாவித்தபின்பவர் வேறொருவர்வசப்  
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. 11
- ஆண்டுக்குள்ளாரபிஷேகமுண்டாம்பின்னும்  
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்  
வேண்டிவந்தவர்கலிநீருமென்று  
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி. 12
- பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதிஅது  
பூலோகக்கயிலாசமென்று  
தாமரைப்பூவினில்வாழ்நின்றலட்சுமு  
தாயார்சந்திதிபாருங்கடி. 13

மூலத்தானத்தைக்கண்டாயேநல்ல  
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே  
காலெடுத்தாடியநிர் த்தகசபேசனைக்  
கண்டுதரிசிப்போம்வாருங்கடி. 14

தில்லமாகாளியோடாடிவர ஆவர்  
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தால்  
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை  
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி. 15

நெத்தியில்வேர்வைமுத்துநிர்நுமெத்த  
நெத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர  
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்  
பணிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 16

தித்திரொன்றிசனடனம்புரியமெய்த்  
தேவர்கள் பூமழைதான்சொரிய  
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை  
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. 17

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமலேயிதைச்  
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி  
நிதங்கொண்டாடுமையங்காரர்கள் வந்து  
நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி. 18

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடியிந்தக்  
கனகசபையைப்பாருங்கடி.  
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை  
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி. 19

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியும்செய்யும்  
அபிஷேகமுண்டென்னுளும்  
பொன்னம்பலந்தனில்சந்திரமௌலியைப்  
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி. 20

முத்தியளித்திடுஞ்சந்திகுசுச்சொல்லும்  
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி  
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை  
சந்திதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி. 21

புட்டவடையுந்தேன்குழலுமணப்  
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும்  
சட்டபாடி தவறாமையன்  
சந்திதிக்கேர்வையாம்பாருங்கடி. 22

சுற்றிவந்துச்சிபைப்பாருங்கடி.செகச்  
சோதிமயக்கம்பமொன்பதடி.  
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடிச்  
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி. 23

பாவிகள் கண்ணுக்குச்செப்பேடுஉற்றுப்  
பார்த்தாபத்தரைமாற்றுத்தங்கம  
கோவைபாடியமாணிக்கவாகசர்  
கோவிலழகைப்பாருங்கடி. 24

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பா  
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம  
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம்  
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 25

கோடியுகந்தவஞ்செய்தா லுமிந்தக்  
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது  
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை  
பாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. 26

நெற்றியிலேதிருநீறணிந்துயென்றும்  
நிஷ்களமாகியசுற்சசையில்  
தித்திக்கவேசநாமத்தைப்பூசிக்குந்  
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. 27

வெட்டைவெளியிற்றிறைதிறந்துயார்க்கும்  
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர  
சட்டமுடன்சிவசிதம்பரமென்று  
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 28

தில்லைவளிதனைக்கண்டேண்டியெந்தன்  
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி  
அல்லலறவாசல்தின்றேண்டிமிக்க  
ஆநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 29

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டியிங்கே  
யாருமறியாமல்தின்றேண்டி  
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டிமன  
தேக்கந்துலைந்ததுபாருங்கடி. 30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்னே  
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி  
சுத்தப்பிரமமயமாச்சுதடியதைச்  
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. 31

சாதிபேதங்களற்றேண்டியிந்த  
சாஸ்திரமனைத்தையும்விட்டேண்டி  
போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியன்யு  
பொருந்தக்கும்மியடியுங்கடி. 32

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலேநில்லை  
நாரணனார்குருவாரத்திலே  
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிதனக்  
காமென்றுகும்மியடியுங்கடி. 33

சஞ்சித்தார்மத்தைவிட்டேண்டிபவ  
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி  
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேண்டி மனங்  
கூர்ந்துங்கும்மியடியுங்கடி. 34

சொல்லும்பொருளுமற்றையோமுன்னே  
துன்பமனைத்துமொழிந்தாயோ  
அல்லும்பகலையுமற்றையோநில்லை  
யாநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. 35

விநியினெழுத்தைக்குழித்தாச்சமுன்னே  
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்ச  
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சதென்று  
வாழ்த்துகும்மியடியுங்கடி. 36

கோவிலுக்குள்ளேயனேகமுண்டுஅந்தக்  
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுயிரே  
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து  
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. 37

சண்டேஸ்வார்தமைப்பாருங்கடியந்தச்  
சந்நிதிக்கேகைக்கொட்டுங்கடி  
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசவில்  
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. 38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்மெத்த  
யீம்புகள் பேசியேவிணலைவார்  
பாட்டைப்படித்ததாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து  
பலனதல்லவோபாருங்கடி. 39

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசம்  
பொன்னுமணிம்பூஷணமுமுண்டாம்  
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன் தினம்  
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. 40

சிதம்பரக்கும்மி - முற்றிற்று.



திருநாளைப்போவா ரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகள் முதலிய

அகராதி.

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியானுமை	53	எல்லோரும்வாருங்	28	சிதம்பரதெரிசனங்	38
அட்டாநர்தனே	76	எனக்குமிரங்கிற்	139	சிதம்பரம்போய்	26
அஷ்டமாசித்திகளை	31	என்னோமுழுந்	128	சித்திரங்கிற்றோ	145
அடித்ததுபோது	80	எதுக்கென்மீது	69	சித்தனைசெய்துகொ	42
அம்பலவாணுவன்	114	ஐயாவன்னடைக்க	82	சிவலோகநாதனை	17
அம்பலவாணனை	140	ஐயாசொல்லுவே	93	சின்னச்சாயதில்லை	94
அரகராகிரிபுரா	19	ஐயேமெத்தக்கடி	94	சுவாமிகெரிசனம்	37
அரகராவென்றோரு	34	ஐயோதெய்வமேயி	82	செந்தாமரைமலர்	15
அரகரசங்கரவன்	106	ஒருநாளும்வாராத	82	செய்யமுடியாமறி	83
அறிந்தறியாமலே	115	கட்டைக்கடைத்	119	ஜெயஜெகதீசா	112
அறிவுடையோர்	146	கண்டேன்கலித்தீர்	139	சேதிசொல்லவந்	52
ஆனந்தக்கூத்தாடி	69	கனகசபேசன்	118	சேரிமுற்றுஞ்சிவ	56
ஆனந்தக்கூத்தாடி	145	கனவினில்கண்டா	184	சொற்பனங்கண்	131
ஆகமங்கல்வேதியர்	116	கனவோரினேவோ	131	ஞாயந்தானோர்	36
ஆடியபாதா இருவர்	114	கனகசபாபிதெரி	119	தடாகமொன்றுண்	24
ஆடியபாதத்தைத்	103	கனகசபைதிரு	147	தன்னுயரோளந்	129
ஆடியபாதத்தை	55	கிட்டநெருங்கிவ	138	தாண்டவதரிசன்	113
ஆடுஞ்சிதம்பரமோ	105	குஞ்சிதபாதத்தை	144	தாதாதார் ஆடிய	133
ஆண்டைக்கடுமைக்	34	குற்றமெத்தனைசெ	90	தாதெய்தெய்யெ	144
ஆதனாரிலொரு	16	கெண்டாமணியா	102	திருநாளைப்போவா	11
ஆருக்குத்தான்டெ	94	கொண்டானடிக்கி	110	திருட்டுத்தன	78
ஆருக்குப்பொன்ன	94	கொண்டானடித்த	111	திருவாதிரைதெரி	105
இதநல்லசமைய	126	கொள்ளிடக்கரை	100	தில்லைவலஞ்சுற்றி	124
இதுவோதில்லைச்	104	கோபுரதரிசனமே	101	தில்லைத்தில்லையெ	104
இதுதானோதில்லை	103	சங்கரனைத்துதித்	47	தில்லைச்சிதம்பர	45
இந்தச்சடம்வந்த	118	சந்திதிவரலாமோ	130	தில்லைவெளியிலே	49
இந்தஜன்மம்வே	124	சபாதரிசனங்கண்	112	தில்லைத்தலமென்	50
இரக்கம்வாராம	126	சம்போகெங்காதார	22	தில்லையம்பலத்தல	45
இலவுகாத்தபின்னை	81	சற்றேவிலகியிரு	20	தில்லைச்சிதம்பரத்	62
இவாசிங்காரமான	18	சாதியில்தாழ்ந்திரு	127	தில்லைத்தலத்தை	101
இனியுன் குற்றத்தை	77	சாதியினுயர்ந்தா	138	தில்லைநடராஜ	147
இன்னம்வரக்கா	122	சிங்காரமான	18	தெரிசனஞ்செய்தா	22
உத்தாரந்தாருமை	55	சிதம்பரமேநினை	61	தெரிசனங்கண்டா	120
உனதுதிருவடி	146	சிதம்பரம்வந்து	106	தெரிசிக்கவேணும்	63
உனதுமகிமை	137	சிதம்பரதெரிசனம்	98	தேகம்வந்தவாறு	120
எந்தநேரமுந்தனை	99	சிதம்பரம்போய்நீ	97	தேடித்தேடித்திரி	136
எப்படிசெட்டா	127	சிதம்பரம்போகாம	98	தொண்டரைக்கா	135
எப்போவருவாரோ	121	சிதம்பரதெரிசனம்	64	நடனமாடினார்	144
எப்போதுலையு	124	சிதம்பரம்போகாதே	58	நடநடவுவினையு	66

பயர்	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
பட்டநடவுவினை	66	வானோர்புகழ்தில்	108	தோடய அகராதி	
தன்சரித்திர	11	விருதாச்சென்ம	128	திருவளர்தருமாதனா	5
தன்சிதம்பரம்	99	வேதம்படித்ததும்	109	— —	
தனாரேயுன்ற	89	வேதியர்எழைப்பார்	91	மங்களம்.	
தனானந்தபரித	88	கடுக்கா.		திருநாளைப்போ	152
தனானும்வந்தார்	54	அர.அரசிவ	44	ஆதிமத்தியாந்தனாக்	6
ந்தாவொருசேதி	58	குதித்தார்	21	— —	
ந்தாவொருக்கிந்த	65	வீரன்	41	சிதம்பரக் கும்மி.	
ந்தாவொருக்கிந்த	85	பெரிய நடுக்கா		சீர்மேவுத்தில்லை	155
ந்தாவொருக்கிந்த	91	திருநாளைப்போவா	39	— —	
ந்தாநீருருவுபதேச	95	— —		ஆனந்தக் களிப்பு.	
மகிணினம்பய	46	தண்டகம்		காணாதகண்ணெ	108
மன்னன்னசெய்	40	தத்திப்புவிட்டோ	43	காணாமலிருக்கலா	27
நாளைப்போகாமலி	27	சுலோகம்.		நந்தாநீசிவபத்த	92
நீசனாய்ப்பிறந்தா	9	மென்னப்பேசி	72	— —	
பத்திசெய்குவீரே	42	— —		இருச்சொல் லலங்காரம்.	
பத்திகன்செய்தாரே	44	தேவாரங்கன்	149	நந்தனார் சிவனே	30
பத்திபண்ணிக்கொ	59	— —		நந்தனார் சிவத்தை	60
பத்தியாநகனாண்டை	70	தரு-அகராதி.		நந்தனார் தில்லை	29
பறையாநீசிதம்பா	57	அதிசயமொன்று	133	நந்தனார் தில்லையை	73
பாதமேதுனை	143	கணநாதாசரணம்	4	— —	
பாடுவாய்மனமே	61	பொன்னம்பலவா	72	அகவல்.	
பார்க்கப்பார்க்கத்	139	யாகோற்பவமாறா	142	புலையர்எல்லைப்பிடா	41
பார்த்துப்பிழையுங்	45	— —		பாக்கியமீசென்று	32
பித்தந்தெரியமரு	67	நொண்டிச்சிந்து.		ஏசல்.	
பித்தனாய்ப்போன	60	ஏயேவொருசேதி	51	புலையர்-பார்ப்பார்	41
பிறவுத்தவர்த்	145	பழனமருங்கனையும்	12	புலையர்-ஆண்டிப்பா	32
புண்ணுகியவிந்தம்	47	— —		— —	
பெரியகிழவன்வரு	39	சிந்து.		கலித்துறை.	
பெரியோர்சினம்	81	அட்டாஇதென்ன	129	அண்டமான	116
போதும்போது	123	அவர்க்காருமெதிரில்	13	துக்கடா.	
மந்தந்தெல்லாம்	51	இதுதானேதில்லை	116	ஹாஹா	62
மாங்குயில்கூவிய	101	கனவிலுருவாகி	146	நட்டமாக	22
மாடுதின்னும்புலை	76	கெண்டாமணியே	102	நத்திரா	21
மார்கழிமாதத்திரு	75	சிவன்வேடிக்கை	102	மானாப்பிறவி	24
மார்கழிமாதத்தி	106	நாளைப்போவேன்	34	சவாயி.	
மீசைகரைத்துப்	38	பழனமருகனையு	12	நலம்வந்து	18
வந்தாலும்வரட்	148	பாப்பாரசாதி	36	சிவலோக	19
வருகலாமோவை	115	பெரியோரிருக்கு	117	கோத்தனைகள் அகராதி	
வருவாரோஅநுள்	121	பேணிச்சாருந்	26	முற்றிற்று.	
வருவார்வருவார்	125	— —		— —	
வருவாரோவரந்	132	கண்ணி-அகராதி.		விருத்தங்கள் - அகராதி.	
வழிமறைத்திருக்கு	20	ஆசைநேசராருந்	68	அடிமுடியொன்று	83
வாராமலிருப்பா	122	கனையெடாமல் சலம்	85	அடியவர்கள்	98
வாவிரிக்குத்திதோ	16	வாருங்கள்	28	அந்தணர்கள்	152

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அம்மையார்தில்லை	110	கொள்ளையனும்	40	பகர்த்துலகு	12
அய்யரேவாரு	85	சங்கரன்மன	6	பங்கயமாதவர்	153
அல்லெனுங்குழ	75	சாதியின்முறைமை	37	படிபுகழ்தில்லை	56
அவப்பொழுது	92	சாதிகுலம்	54	பண்ணயாவையும்	68
அறிவுமீகுந்	85	சாதிகேதமுங்	123	பித்தமது	67
ஆதிநாணமுதற்	84	சாத்திரக்குப்பை	98	புத்திசொல்லிக்	64
இத்தன்மையீசர்	25	சிலையணிந்திடும்	75	பொய்ச்சடலம்	71
இத்தனைநாட்	43	செந்தீமே	143	மறைக்கிழுவ	134
இப்பரிநாயிருநக	110	சீரேறுமிசை	20	மறையுலா : ண	145
இப்பிறவிபோய்	132	செல்கின்றபோழ்	117	மணங்கண்ட	69
இரவுபகல்	51	சேரித்தவர்	81	மாசடம்பு	153
இவ்வண்ணமிரவு	127	தம்பெருமான்	134	மாவலர்தில்லை	84
இன்னல்கரு	129	தவம்பெறு	35	வக்கணைக்கார	32
ஊரில்லிடிம்படைத்	13	காறில்லாத	82	மணங்கமாய்ச்	70
ஐயரேயம்பவவ	139	திட்டமுடனடி	138	வளம்பெருந்	5
ஒதியடிவீரா	57	திருமறையோர்	6	வாட்டுவாருடன்	113
ஒங்காரமென்று	48	திருப்புன்கர்ச்	17	வானமேவிய	97
கடுவருந்தியம்	14	திருவுடையதில்	143	வானிருநக	79
கதிரொருமுழமே	66	தில்லையிப்போக	49	வேதமோடறஞ்	96
கழனிமைத்தெய்வ	36	தில்லையைக்கண்ட	103	வேதியரிப்படி	82
கரைபடுங்கண்டல்	90	தில்லைவாழ்த்த	152	வேதியரே	62
காவனுடன்	26	நாளைப்போவே	102	அகராதி முற்றிற்று.	
காலமேகந்தா	53	நாற்பதுவேலி	68		
கைதொழுது	142	நின்றவரங்	117		



